

Et Cap: 14 V: 10 — 25

3976

218

et cap: XII on: ibid. etc.

~~Handwritten scribbles and markings, possibly a list or index, with some legible fragments like 'et' and 'cap'.~~

Mans.

Mans.

ULB Halle

3

005 419 115

Ex: Cap: 4 v. 1-10

Formatio
verborum

Prat: Kal:

Part: poel & paul

Fut: niphal

Imp: —

Inf: —

Prat piel

Imp: —

Inf: —

Fut: —

Part: —

Prat hitpa'il

Imp: —

Inf: —

Fut: —

Part: —

Prat Pu'al

Inf: —

Fut: —

Part: —

Imp: kal

Inf: —

Fut: —

Prat Niphal

Part: —

Prat: Hiphil

Imp: —

Inf: —

Fut: —

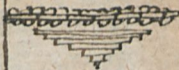
Part: —

Prat: Hophal

Inf: —

Fut: —

Part: —

Maass.
Halberstadt.

2
בְּרֵאשִׁית

LIBER

GENESEOS

HEBRAICE.

ACCEDVNT

E

PSALMIS SEX PRIMI.

IN

VSVM SCHOLARVM

RECENSVIT

IOACH. IVSTVS Nau, D.

S. THEOL. ET LL. O. O. P. P.

REGIOMONTI, . .

APVD GOTTL. LEBER. HARTVNG. 1774.

FRONTIS

LIBER

GENESES

HEBRAICÆ

ACCEPTANT

PSALMIS SEX PRIMI

IN
VIVM SCHOLAM
REPERTIT
IOACHIMVS RAB D.
H. H. H. H. H. H. H.

REGIO MONASTII
VVD. GOTTL. H. H. H. H. H. H. H.

L 571

L. S.

E vulgamus hic, quod *DEVS* faustum
& multis salutare esse iubeat, primum
Mosis eumque vetustissimum, quem
diuina nobis providentia reſeruauit
librum, ab argumento *GENESIS* dictum,
quoniam, uti religionis, ita & humani generis
ac totius vniuerſi prima tradit initia ac ſtamina.
Emittimus eum natiuo ſuo idiomate, & huius
conſilii rationem lectorem fugere nolumus. Nemo
non agnoſcit, cui eſt ſanctae religionis & purioris
doctrinae conſeruatio curae cordique, multum in-
ter-eſſe eccleſiae, ut iuuenes diuiniſſimis ſtudiis con-
ſecrati, aliquando mentis diuinæ interpretes fu-
turi, mature aſſueſcant fontium ſacrorum lectioni,
ne adultiori aetate pluribus negotiis & ſtudiis
diſtracti in ipſo limine haerere, ac deinde ex riuu-
lis potius & lacunis ſapere cogantur, ipſis ſacra-
rum ſcientiarum fontibus aut proſuſ neglectis,
aut perfunctorie & minori cum ſucceſſu conſultis.
Eo itaque huius opusculi editione contendimus, ut
iuuentuti ſcholaeſticae, ebraicis literis a puero in-
nutriendae conſulatur, & penſa bibliorum ebraica,
quae

quae a scholis plerisque exsulabant, his oris ex-
 scripta, in clariorem notitiam & in usum pluri-
 morum iuuenum proferantur. Etenim quo minus
 adhuc ebraica a pluribus ab ineunte aetate lege-
 rentur, vel ipsa raritas bibliorum ebraicorum
 nostris regionibus impedimento fuit, quia nisi ex
 disiunctis locis & grauiore sumtu parari apud
 nos non potuerunt. Itaque e re scholarum fore
 duximus, si in gratiam eorum, qui primis linguae
 fundamentis rite pernoscentis operam nauant,
 scriptum aliquod ebraicum, idque ex facilioribus,
 typis exscriberetur, ne copia & explicationis
 difficultate aetati nondum confirmatae aliquod
 taedium suboriatur. Prouectiores deinceps in-
 tegrum codicem ebraeum alacri pede adire oportet.
 Librum ipsum, cum adiectis prioribus
 sex Psalmis, quam castigatae potuimus, exhibe-
 mus, cel. IABLONSKII editionem maio-
 rem potissimum sequuti, non posthabitis, ubi opus
 videbatur, aliis probatis clarorum auctorum edi-
 tionibus. Quod reliquum est, quo minori hoc
 opusculum turget mole, quo viliori redimatur
 pretio, eo plus inde adminiculi, quod seruis votis
 optamus, ad industriam iuuentutis accedere iubeat
 diuina benedictio! Vale in Domino, & prima
 linguae ebraicae elementa grammatica, quae
 commode cum hoc libello compingi poterunt,
 proxime expectata. Dabam Regiomonti

Calendis Septembr. a. r. f.

clō lōcc xxxvii.

בראשית
LIBER GENESIS,
HEBRAÏCE BERESCHITH.

CAP. I. א

בראשית ברא אלהים את השמים ואת
הארץ: והארץ היתה תהו ובהו וחשך על-
2 פני תהום ורוח אלהים מרחפת על-פני
המים: ויאמר אלהים יהי אור ויהי-אור: 3
וירא אלהים את-האור כי-טוב ויבדל אלהים 4
בין האור ובין החשך: ויקרא אלהים לאור ה-
יום ולחשך קרא לילה ויהי-ערב ויהי-בקר
יום אחד: פ

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי 6
מבדיל בין מים למים: ויעש אלהים את-7
הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע
ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי-כן: ויקרא 8
אלהים לרקיע שמים ויהי-ערב ויהי-בקר
יום שני: + פ

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים 9
אל-מקום אחד ותראה היבשה ויהי-כן:
ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים י-
קרא ימים וירא אלהים כי-טוב: ויאמר 11
אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזרע זרע
עץ א א

עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו
 12 על הארץ ויהי כן: ותוצא הארץ רשא עשב
 מזרע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר
 13 זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב: ויהי

ערב ויהי בקר יום שלישי: פ

14 ויאמר אלהים יהי מאורת ברקיע השמים
 להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת
 15 וילמוערים ולימים ושנים: והיו למאורת
 ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן:

16 ויעש אלהים את שני המארות הגדלים
 ארז המאור הגדל לממשלת היום ואת
 המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הפוכבים:

17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר
 18 על הארץ: ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל
 בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב:

19 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי: פ

כ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה
 ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים:

21 ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת
 כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים
 למיניהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא

22 אלהים כי טוב: ויברך אתם אלהים
 לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים
 23 והעוף ירב בארץ: ויהי ערב ויהי בקר יום
 חמישי: פ ויאמר

24 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ
 בְּהֵמָה וּרְמֵשׁ וְחַיֵּת אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי כֵן׃
 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיֵּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־כַּחַ
 הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֶת־כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲרָמָה
 לְמִינָהּ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים׃
 26 נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וַיְרַדּוּ בְּרִגְתַּיִם
 הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ
 וּבְכָל־הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ׃ וַיִּבְרָא׃
 27 אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים
 בְּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בְרָא אֹתָם׃ וַיְבָרַךְ׃
 28 אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ
 וּמִלְאוּ אֶרֶץ הָאָרֶץ וּכְבִּשְׁתֶּה וַיְרַדּוּ בְרִגְתַּיִם הַיָּם
 וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיֵּה הַרְמֵשׂוֹת עַל־הָאָרֶץ׃
 29 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב׃
 זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־
 הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה
 לְאֹכְלָהּ׃ וְלִכְל־חַיֵּת הָאָרֶץ וְלִכְל־עוֹף הַשָּׁמַיִם לְ
 וְלִכְל־רֶמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה
 אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּבְרָא׃
 31 אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וַהֲנֵה־טוֹב מְאֹד
 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשֵּׁשִׁי׃ פ

CAP. II. ב

וַיְבָרְכֵם אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֶת־הָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃ וַיִּבְרָא׃
 אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
 וַיִּשְׁבֹּת׃ אב A 2

וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל־מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר
 עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל־מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר־
 בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת: פ

4 אֱלֹהֵי תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בַּהֲבְרָאָם בַּיּוֹם
 הַעֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וְכָל־
 שֵׁיחַ הַשָּׂדֶה טָרֵם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב
 הַשָּׂדֶה טָרֵם יִצְמַח כִּי לֹא הִמְשִׁיר יְהוָה
 אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אֵין לַעֲבֹר אֶת־
 6 הָאָרְמָה: וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־
 7 כָּל־פְּנֵי הָאָרְמָה: וַיִּצְרַח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־
 הָאָדָם עֵפֶר מִן־הָאָרְמָה וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ נִשְׁמַת
 8 חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה: וַיִּטַּע יְהוָה
 אֱלֹהִים גֶּן־בְּעֵדֶן מִקְדָּם וַיִּשֶׂם שֵׁם אֶת־הָאָדָם
 9 אֲשֶׁר יָצַר: וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאָרְמָה
 כָּל־עֵץ נְחָמֵד לְמַרְאֵה וְטוֹב לְמֹאכֵל וְעֵץ
 יִחְיִים בְּתוֹהַ הֵגֶן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע: וְנָחַר
 יִצָּא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הֵגֶן וּמַשֵּׁם יִפְרֹד
 11 וְהָיָה לְאַרְבַּעַת רִאשִׁים: שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן
 הוּא הַסּוּבֵב אֶת־כָּל־אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר־שָׁם
 12 הַנְּהָב: וְהָיָה הָאָרֶץ הַהוּא טוֹב שָׁם הַבְּלִלַח
 13 וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם: וְשֵׁם־הַנְּהַר הַשֵּׁנִי גִיחוֹן הוּא־
 14 הַסּוּבֵב אֶת־כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ: וְשֵׁם־הַנְּהַר
 הַשְּׁלִישִׁי (פַּרְס)

השלישי חקקל היא הלה קדמת אשור
 והנהר הרביעי היא פרת: ויקח יהוה
 אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה
 ולשמרה: ויצו יהוה אלהים על האדם 16
 לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל: ומעץ 17
 הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום
 אכלה ממנו מורת תמות: ויאמר יהוה 18
 אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו
 עזר כנגדו: ויצר יהוה אלהים מן הארמה 19
 כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא
 אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר
 יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו: ויקרא כ
 האדם שמות לכל בהמה ולעוף השמים
 ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו:
 ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן 21
 ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה:
 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח 22
 מן האדם לאשה ויבאה אל האדם: ויאמר 23
 האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי
 לווארץ יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת:
 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ורבק 24
 באשתו והיו לבשר אחד: ויהיו שניהם כה
 ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו:

CAP.

A 3 א ג

דגש אחר שורק v. 25.

CAP. III. 3

א וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עֵרֹם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר
 עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל-הָאִשָּׁה אַךְ
 כִּי-אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגֶּן׃
 2 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-הִנָּחֵשׁ מִפְּרִי עֵץ-הַגֶּן
 3 נֹאכַל׃ וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ-הַגֶּן אָמַר
 אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בוֹ פֶּן-
 4 תָּמוּתוּ׃ וַיֹּאמֶר הִנָּחֵשׁ אֶל-הָאִשָּׁה לֹא-מוֹת
 הַתְּמוּתוּן׃ כִּי יָדַע אֱלֹהִים כִּי בְיוֹם אֲכַלְכֶּם מִמֶּנּוּ
 וּנְפַקְחוּ עֵינֵיכֶם וְהִיתֶם כַּאֱלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב
 6 וְרָע׃ וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאכַל וְכִי
 7 תֹאדָה-הוּא לְעֵינַיִם וּנְחַמֵּד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל
 וַתִּקַּח מִפְּרִיו וַתֹּאכַל וַתֵּתֶן גַּם-לְאִישָׁהּ עִמָּהּ
 8 וַיֹּאכְלוּ׃ וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי
 עֵרֹמִם הֵם וַיִּתְפָּרוּ עֲלֶיהָ תְּאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם
 9 חֲגָרֹת׃ וַיִּשְׁמְעוּ אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְּהֵלֶךְ
 בְּגֵן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבְּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי
 10 יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגֶּן׃ וַיִּקְרָא יְהוָה
 אֶל-הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אַיֶּכָּה׃ וַיֹּאמֶר
 אֶת-קוֹלִי שָׁמַעְתִּי בְּגֵן וְאִירָא כִּי עֵרֹם אָנֹכִי
 11 וַאֲחַבֵּא׃ וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵרֹם אָתָּה
 הַמֵּן-הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לִבְלֹתִי אָכַל-מִמֶּנּוּ
 12 אָכַלְתָּ׃ וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה
 עִמָּדִי הוּא נָתַנָּה-לִּי מִן-הָעֵץ וָאֲכַל׃ וַיֹּאמֶר
 יְהוָה

יהוה אלהים לאשה מה- זאת עשית ותאמר
 האשה הנחש השיאני ואכל: ויאמר יהוה 14
 אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה
 מכל הבהמה ומכל חית השרה על-גחנה
 תלך ועפר תאכל כל-ימי חייך: ואיכה 15
 אשית בינה ובין האשה ובין זרעה ובין זרעה
 הוא ישובך ראש ואתה תשופנו עקב:
 ס אל-האשה אמר הרבה ארבה 16
 עצונך והרבה בעצב תלדי בנים ואל-אישך
 תשוקתך והוא ימשל-בך: ס ולאדם 17
 אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן-העץ
 אשר צויתיה לאמר לא תאכל ממנו ארורה
 האדמה בעבורך בעצונך תאכל-לחם כל ימי
 חייך: וקוץ ודרדר תצמיח לה ואכלת את- 18
 עשב השרה: בזעת אפך תאכל לחם עד 19
 שובך אל-האדמה כי מפנה לקחת כי-עפר
 אתה ואל-עפר תשוב: ויקרא האדם שם כ
 אשתו חוה כי הוא היתה אם כל-חי: ויעש 21
 יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור
 וילבשם:
 ב ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה באחד 22
 מפניו לרעה טוב ורע ועתה פן-ישלח ידו
 ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם:
 וישלחהו יהוה אלהים מגן-ערן לעבר את- 23
 האדמה A 4 א ד

24 הארמו אשר לקח משם: ויגרש את האדם
 וישכן מקום לגן עדן את הפרדים ואת
 להט החרב המתהפכת לשמור את דרך עץ
 החיים: ס

CAP. IV. ד

א והארם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד
 את קין ותאמר קניתי איש את יהוה:
 ב והספ ללדת את אחיו את הבל והי תבל
 3 רעה צאן וקין היה עבר אדמה: והי מקוץ
 ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה:
 4 והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבתו
 ה הושע יהוה אל הבל ואל מנחתו: ואל קין
 ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו
 6 פניו: ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך
 7 ולמה נפלו פניך: הלא אם תטיב שארצ
 ואם לא תטיב לפתח הארצ רבץ ואליה
 8 תשוקתו ואתה תמשל בו: ויאמר קין אל
 הבל אחיו יהי בהיותם בשדה ויקם קין
 9 אל הבל אחיו ויהרגהו: ויאמר יהוה אל
 קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר
 י אחי אלכרי: ויאמר מה עשית קול דמי אחיך
 11 צעקים אלי מן האדמה: ועתה ארור אתה
 מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחצ
 את

12 את דמי אחיך מירך: כי תעבל את הארמה
 לא תספך תתכחה לך נע ונר תהיה בארץ:
 13 ויאמר קין אל יהודה גדול עוני מנשוא:
 14 הן גרשת אתי היום מעל פני הארמה ומפניך
 אסתר והייתי נע ונר בארץ והיה כל מצאי
 נהגני: ויאמר לו יהודה לכן כל הרג קין
 שבעתים יקם וישם יהודה לקין אות לבלתי
 16 הכות אותו כל מצאו: ויצא קין מלפני
 17 יהוה וישב בארץ גור קרמת עדן: וירע
 קין ארצ אשתו ותהר ותלד ארצ חנוך והיה
 בנדה עיר ויקרא שם העיר פשם בנו חנוך:
 18 ויתלד לחנוך ארצ עירר ועירר ילד ארצ
 מחיאל ומחיאל ילד את מתושאל ומתושאל ח
 19 ילד את דלמך: ויקח לו למך שתי נשים שם
 האחת עדה ושם השנית צלה: ותלד עדה ב
 ארצ יובל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה:
 21 ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל חמש כנור
 ועוגב: וצלה גם הוא ילדה את תובל קין
 22 למש בלד חרש נחשת וברזל ואחות תובל
 23 קין נעמדה: ויאמר למך לנשיו עדה וצלה
 שמעו קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש
 24 הרגתי לפעמי וילד לחברתי: כי שבעתים
 יקם קין ולמך שבעים ושבעה: וירע ארם כה
 עור את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת
 כי

כִּי שֶׁת־לִי אֱלֹהִים זָרַע אַחֲרַי תַּחַת הַבֵּל כִּי
 26 הָרָגוּ קָוֶן: וְלִשְׁת גַּם־הוּא יִלְד־בֶּן וַיִּקְרָא
 אֶרֶץ־שְׁמוֹ אֲנוֹשׁ אֵז הוּחַל לְקָרָא בְּשֵׁם
 יְהוָה: ס

CAP. V. ה

אֵזָה סִפְרַי תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בְּרָא אֱלֹהִים אָדָם
 2 בְּדְמוּת אֱלֹהִים עָשָׂת אֹתוֹ: זָכָר וּנְקֵבָה
 בְּרָאֵם וַיְבָרַךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמֵם אָדָם
 3 בְּיוֹם הַבְּרָאֵם: וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאוֹת
 שָׁנָה וַיִּוְלַד בְּרֵמֹתוֹ כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת־
 4 שְׁמוֹ שֵׁת: וַיְהִי יְמֵי־אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־
 5 שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיִּוְלַד בָּנִים וּבָנוֹת:
 6 ה וַיְהִי כָל־יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר־חַי תִּשְׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה
 7 וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמָת: ס וַיְחִי־שֵׁת חֲמִשָּׁה
 8 שָׁנִים וּמֵאוֹת שָׁנָה וַיִּוְלַד אֶת־אֲנוֹשׁ שְׁבַע שָׁנִים
 9 וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיִּוְלַד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְהִי
 10 כָל־יְמֵי־שֵׁת שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתִשְׁעַ מֵאוֹת
 11 שָׁנָה וַיָּמָת: ס וַיְחִי אֲנוֹשׁ תִּשְׁעִים שָׁנָה
 12 אֶת־קִינָן אֶת־קִינָן: וַיְחִי אֲנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
 אֶת־קִינָן חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹרֶשׁ
 11 שָׁנָה וַיִּוְלַד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְהִי כָל־יְמֵי
 אֲנוֹשׁ חֲמִשָּׁה שָׁנִים וּתִשְׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת:
 12 ס וַיְחִי קִינָן שֶׁבַע־עִים שָׁנָה וַיִּוְלַד אֶת־
 מַהֲלָאֵל:

13 מהללאל: ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל
 ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויולד
 14 בנים ובנות: ויהיו כל ימי קינן עשר שנים
 ותשע מאות שנה וימות: ס ויחי מהללאל
 חמש שנים וששים שנה ויולד את ירר:
 16 ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירר שלשים
 שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות:
 17 ויהיו כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה
 ושמונה מאות שנה וימות: ס ויחי ירר
 שתיים וששים שנה ומאת שנה ויולד את
 19 חנוך: ויחי ירר אחרי הולידו ארצ-חנוך
 שמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו
 כל ימי ירר שתיים וששים שנה ותשע
 21 מאות שנה וימר: ס ויחי חנוך חמש
 וששים שנה ויולד את מתושלח: ויתהלף
 22 חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח
 שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי
 23 כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלוש מאות
 שנה: ויתהלף חנוך את האלהים ואיננו כי-
 24 לקח אתו אלהים: ס ויחי מתושלח שבע כה
 ושמונים שנה ומאת שנה ויולד את למך:
 26 ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתיים
 ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים
 ובנות: ויהיו כל ימי מתושלח תשע וששים
 27 שנה

28 שנה ותשע מאות שנה וימת: 8 ויהי למך
 שתיים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן:
 29 ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו
 30 ממועשנו ומעצבון ירינו מן הארמה אשר
 31 ל אררה יהוה: ויהי למך אחר הולדו את הנת
 32 חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד
 31 בנים ובנות: ויהי כל הימי למך שבע
 1 ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת: 8
 32 ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את
 שם אתחזקם ואת יפת:

CAP. VI.

1 ויהי כן אורח האדם לרוב על פני הארמה
 2 ובנות ילדו להם: ויראו בני האלהים
 3 את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם
 30 נשים מכל אשר בחרו: ויאמר יהוה לא
 4 ירון רוחי באדם לעלם בשגם הוא כשר והיו
 4 ימיו מאה ועשרים שנה: הנפלים היו
 בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו
 5 בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם
 6 חמה הגברים אשר מעולם אנשי השם: פ
 הנרא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל
 6 יצר מחשבת לבו רק רע פל היום: וינחם
 יהוה

הקורא יטעים הגריש קודם התוספת v. 29.

v. 3. § Al.

יהוה כי עשה ארץ הארם בארץ ויתעצב
 אל לבו: ויאמר יהוה אמה את הארם
 אשר בראתי מעל פני הארמה מאדם עד
 בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי
 כי עשיתם: ונח מצא חן בעיני יהוה:

פ פ פ ב 2

אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה
 בדרתו את האלהים התהלך נח: ויולד נח י
 שלשה בנים את שם את חם ואת יפת:
 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ
 חמס: וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה
 כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ:
 ויאמר אלהים לנח קוץ כל בשר בא
 לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני
 משחיתם את הארץ: עשה לך תבת עצי
 גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה
 מבית ומחוץ בכפר: וזה אשר תעשה אתה
 שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה
 רחבה ושלשים אמה קומתה: צהר
 תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה
 ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים
 ושלשים תעשה: ואני הנני מביא את
 המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר
 בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ
 יגוע:

18 יגוע: והקמתי את בריתי אתך ובאת אל-
 התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך:
 19 ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל-
 כ התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו: מהעוף
 למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש
 האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך
 21 להחיות: ואתה קח לך מכל מאכל אשר
 יאכל ואספת אליה והיה לה ולהם לאכלה:
 22 ויעש נח ככל אשר צוה אותו אלהים כן
 עשה:

CAP. VII. 1

א ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל-
 התבה כי אתה ראיתי צדיק לפני בדור הזה:
 2 מכל הבהמה הטוהרה תקח לך שבעה
 שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא
 3 טוהרה הוא שנים איש ואשתו: גם מעוף
 השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע
 4 על פני כל הארץ: כי לימים עוד שבעה
 אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים
 לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי
 ה מעל פני האדמה: ויעש נח ככל אשר-
 6 צוהו יהוה: ונח בן שש מאות שנה והמבול
 7 היה מים על הארץ: ויבא נח ובניו ואשתו
 ונשי-

- וַיְנַשֵּׂי בְנֵי אֱתוֹ אֶל־הַתְּבֵרָה מִן־הַמַּבּוּל :
 8 מִן־הַתְּבֵרָה הַשְּׁהוּרָה וּמִן־הַתְּבֵרָה אֲשֶׁר אֵינָנָה
 מִהָרָה וּמִן־הַעוֹף וְכָל־אֲשֶׁר־רָמַשׁ עַל־הָאָרֶץ :
 9 שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֶל־נֹחַ אֶל־הַתְּבֵרָה זָכָר
 וּנְקֵבָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ : וַיְהִי
 לְשִׁבְעַת הַיָּמִים וּמִן־הַמַּבּוּל הָיוּ עַל־הָאָרֶץ :
 11 בַּשְּׁנֵית שֵׁשׁ־מְאוֹת שָׁנָה לַחַיֵּי־נֹחַ בַּחֹדֶשׁ
 הַשְּׁנִי בַּשְּׁבַע־עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה
 נִבְקְעוּ כָּל־מַעֲיֵנוֹת תְּהוֹם רַבָּה וְאֶרְבַּת
 הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ : וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל־הָאָרֶץ
 12 אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה : בַּעֲצֵם הַיּוֹם
 13 הַזֶּה בָּא נֹחַ וְשֵׁשׁ־וָחָם וַיִּפֹּת בְּנֵי־נֹחַ וְאִשְׁת׃
 נֹחַ וּשְׁלֹשָׁת נָשִׁי־בָנָיו אִתָּם אֶל־הַתְּבֵרָה :
 14 לְכֹה וְכָל־הַחַיָּה לְמִינָהּ וְכָל־הַתְּבֵרָה לְמִינָהּ
 וְכָל־הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְכָל־
 הַעוֹף לְמִינָהּ כָּל־צִפּוֹר כָּל־כָּנָף : וַיָּבֹאוּ
 15 אֶל־נֹחַ אֶל־הַתְּבֵרָה שְׁנַיִם שְׁנַיִם מִכָּל־הַבְּשָׂר
 אֲשֶׁר־בו רֵוַח חַיִּים : וְהַבָּאִים זָכָר וּנְקֵבָה
 16 מִכָּל־בְּשָׂר בָּאוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱתוֹ אֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר
 הַיָּם בַּעֲדוֹ : וַיְהִי הַמַּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל־
 17 הָאָרֶץ וַיִּרְבּוּ הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת־הַתְּבֵרָה וְתָרַם
 מֵעַל הָאָרֶץ : וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבּוּ מְאֹד עַל־
 18 הָאָרֶץ וַתִּלָּךְ הַתְּבֵרָה עַל־פְּנֵי הַמַּיִם : וְהַמַּיִם
 19 גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל־הָאָרֶץ וַיִּכְסּוּ כָּל־הַהָרִים
 הַגְּבוּהִים

כ הגבהים אשר תחת כל השמים : חמש
 עשרה אמה מלמעלה גברו המים וינסו
 21 ההרים : ויגעו כל בעור הרמש על-
 הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ
 22 השרץ על הארץ וכל האדם : כל אשר
 נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה
 23 מתו : וימח את כל היקום אשר על פני
 האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד
 עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח
 24 ואשר אתו בתבה : ויגברו המים על-
 הארץ חמשים ומאת יום :

CAP. VIII. ח

א ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת
 כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים
 2 רוח על הארץ וישבו המים : ויסכרו מעינת
 תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן
 3 השמים : וישבו המים מעל הארץ הלוקה
 4 ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת
 4 יום : ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה-
 5 ה עשר יום לחדש על הרי אררט : והמים היו
 הלוקה וחסרו עד החדש העשירי בעשירי
 6 באחד לחדש נראו ראשי ההרים : ויהי מקץ
 7 ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר
 לעשה : וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב
 עד-

- 8 ער יבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ: וַיִּשְׁלַח אֶת־
 הַיּוֹנָה מֵאֵתוֹ לִרְאוֹת הַקְּלוֹי הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי
 9 הָאָרֶץ: וְלֹא־מָצְאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף־
 רַגְלָהּ וַתָּשֶׁב אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה כִּי מַיִם עַל־
 פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקַּח וַיָּבֵא אֶת־
 אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה: וַיַּחַל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים י
 אַחֲרֵיהֶם וַיִּסֹּף שַׁלַּח אֶת־הַיּוֹנָה מִן־הַתֵּבָה:
 11 וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לַעַת עֶרֶב וְהָנְה עֲלֶיהָ זֵית
 טָרֵף בִּפְיָהּ וַיִּדַע נֹחַ כִּי־קִלְוֵי הַמַּיִם מֵעַל
 הָאָרֶץ: וַיַּחַל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵיהֶם 12
 וַיִּשְׁלַח אֶת־הַיּוֹנָה וְלֹא־יָסְפָה שׁוּב־אֵלָיו
 עוֹד: וַיְהִי בְאַחַת וּשְׁש־מֵאוֹת שָׁנָה בְּרֵאשׁוֹן 13
 בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ וַיִּסַּר
 נֹחַ אֶת־מִכְסֵה הַתֵּבָה וַיֵּרָא וְהָנְה חָרְבוּ פְּנֵי
 הָאָרֶץ: וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁנַי בִּשְׁבַעַה וְעֶשְׂרִים 14
 יוֹם לַחֹדֶשׁ יָבֹשָׁה הָאָרֶץ: ס וַיִּדְבֹּר אֱלֹהִים טו
 אֶל־נֹחַ לֵאמֹר: צֵא מִן־הַתֵּבָה אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ 16
 וּבְנֵיךָ וּנְשֵׁי־בְנֵיךָ אִתְּךָ: כָּל־הַחַיָּה אֲשֶׁר־ 17
 אִתְּךָ מִכָּל־בֶּשֶׂר בְּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ
 הָרֶמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ הוֹצֵא אִתְּךָ וּשְׂרָצוֹ בְּאָרֶץ
 וּפְרִי ורְבִי עַל־הָאָרֶץ: וַיֵּצֵא נֹחַ וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ 18
 וּנְשֵׁי־בְנָיו אִתּוֹ: כָּל־הַחַיָּה כָּל־הָרֶמֶשׂ וְכָל־ 19
 הָעוֹף כָּל־רֶמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ לְמִשְׁפַּחְתֵּיהֶם
 יֵצְאוּ B ב

כ יצאו מן התבה: ויבן נח מזבח ליהוה ויקח
 מכל הבהמה הטהרה ומכל העוף הטהור
 21 ויעל עלת במזבח: ויבח יהוה את ריח
 הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל
 עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב
 האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להפוך
 22 ארץ כל הו כאשר עשיתי: עד כל ימי
 הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום
 ולילה לא ישבתו:

CAP. IX. ט

א ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם
 2 פרו ורבו ומלאו את הארץ: ומוראכם וחתכם
 יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים
 בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים
 3 בירכם נתנו: כל רמש אשר הוא חי לכם
 יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם ארץ
 4 כל: אה בשר בנפשו דמו לא תאכלו:
 ה ואה את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל
 חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו
 6 אדרש את נפש האדם: שפך דם האדם
 באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה
 7 את האדם: ואתם פרו ורבו שרצו בארץ
 8 ורבו בה: ס ויאמר אלהים אל נח ואל
 9 בניו אתו לאמר: ואני הנני מקים את בריתי
 אתכם

ואתכם ואת זרעכם אחריכם : ואת כל־נפש
 החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל־חית
 הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית
 הארץ : והקימתי את־בריתי אתכם ולא־יכרת
 11 כל־בשר עוד מפני המבול ולא־יהיה עוד
 מבול לשחת הארץ : ויאמר אלהים זאת
 12 אות־הברית אשר־אני לתן ביני וביניכם ובין
 כל־נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם : את־
 13 בקשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין
 הארץ : והיה בענני ענן על־הארץ ונראתה
 14 הקשת בענן : וזכרתי את־בריתי אשר ביני
 15 וביניכם ובין כל־נפש חיה בכל־בשר ולא־
 יהיה עוד המים למבול לשחת כל־בשר :
 והיתה הקשת בענן וראיתה לזכר ברית
 16 עולם בין אלהים ובין כל־נפש חיה בכל־
 בשר אשר על־הארץ : ויאמר אלהים אל־
 17 נח זאת אות־הברית אשר הקמתי ביני ובין
 כל־בשר אשר על־הארץ : פ
 והיו בני־נח היצאים מן־התבה שם וחם
 18 ויפת וחם הוא אבי כנען : שלשה אלה
 19 בני־נח ומאלה נפצה כל־הארץ : ויחל נח כ
 איש האדמה ויטע כרם : וישת מן־הין
 21 וישכר ויחגל בתוך אהלה : וירא חם אבי
 22 כנען

B 2 ב ב

כִּנְעַן אֶת עֲרוֹת אָבִיו וַיַּגֵּד לְשֵׁנֵי אָחָיו בְּחוּץ :
 23 וַיִּקַּח שָׁם וַיִּפְרַז אֶת־הַשְּׂמֹלֶה וַיִּשְׂימוּ עָלָיִךְ
 שְׂכָם שְׁנֵיהֶם וַיִּלְכוּ אַחֲרֵיכֶּם וַיִּכְסּוּ אֶת עֲרוֹת
 אֲבִיהֶם וַפְּנֵיהֶם אַחֲרֵיכֶּם וְעֲרוֹת אֲבִיהֶם לֹא
 24 רָאוּ : וַיִּמְקֶץ נֹחַ מִיֵּינוֹ וַיִּדַע אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה
 בְּחָלוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן : וַיֹּאמֶר אֲרוּר כְּנָעַן עֶבֶר עֲבָדִים
 26 יִהְיֶה לְאָחָיו : וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שָׁם
 27 וַיְהִי כְּנָעַן עֶבֶר לְמוֹ : יַפֶּת אֱלֹהִים לַיִּפֶת וַיִּשְׁפָּן
 28 בְּאַהֲלֵי־שָׁם וַיְחִי כְּנָעַן עֶבֶר לְמוֹ : וַיְחִי־נֹחַ
 אַחַר הַמַּבּוּל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְחֲמִשִּׁים שָׁנָה :
 29 וַיְהִי כָל־יְמֵי־נֹחַ תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וְחֲמִשִּׁים
 שָׁנָה וַיָּמוּת : פ

CAP. X.

א וַאֲלֵה תּוֹלְדֹת בְּנֵי־נֹחַ שֵׁם חָם וַיִּפְרַז וַיִּוֹלְדוּ
 2 לְחָם בְּנֵים אַחַר הַמַּבּוּל : בְּנֵי יַפֶּת גִּמְרִי וּמֹזוּג
 3 וַיְמָדִי וַיִּנּוּ וַחֲבִל וּמִשֶׁךְ וַתִּירָס : וּבְנֵי גִמְרִי
 4 אֲשֶׁנֶּז וְרִיפָז וַתְּגַרְמָה : וּבְנֵי יִנּוּ אֲלִישָׁה
 ה וַתְּרַשֵׁשׁ כְּתִים וְרִדְנִים : מֵאַלֶּה נִפְרְדּוּ אֲנִי
 הַגּוֹיִם בְּאַרְצֹתָם אִישׁ לְלִשְׁנֹו לְמִשְׁפּוֹחֹתָם
 6 בְּגוֹיָהֶם : וּבְנֵי חָם כּוּשׁ וּמִצְרַיִם וְפוּט וְכַנְעַן :
 7 וּבְנֵי כּוּשׁ סִבָּא וַחֲוִילָה וְסַבְתָּה וְרַעְמָה
 8 וְסַבְתְּכָא וּבְנֵי רַעְמָה שֶׁבָא וַרְדֵּן : וְכוּשׁ יִלְד
 אֲרָז־נְמוֹד הַיָּבֵא הַחֹל לְהַיּוֹרֵז גִּבְרַ בְּאַרְצֵי :
 הוּא־

9 הוא היה גבר ציר לפני יהוה על כן יאמר
 10 בנמרד גבור ציר לפני יהוה: ותהי ראשית י
 8 ממלכתו בכל וארץ ואבר וכלנה בארץ
 11 שנער: מן הארץ הוא יצא אשר
 12 ויבן את נינוה ואת רחבת עיר ואת
 13 כלח: ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא
 14 העיר הגדלה: ומצרים ילד את לודים
 15 ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים:
 16 ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם
 17 פלשתים ואת כפתרים: וכןען ילד טו
 18 את צידן בכרן ואת חת: ואת היבסי ואת
 19 האמרי ואת הגרזשי: ואת החוי ואת הערקי
 20 ואת הסיני: ואת הארורי ואת הצמרי ואת
 21 החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני: ויהי
 22 גבול הכנעני מצידן באכה גררה עד עזה
 23 באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע:
 24 אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם כ
 25 בגוהם: ושלם ילד גם הוא אבי כל
 26 בני עבר אחי יפת הגדול: בני שם עילם
 27 ואשור וארפכשד ולוד וארם: ובני ארם
 28 עוץ וחול וגתר ומש: וארפכשד ילד את
 29 שלח ושלח ילד את עבר: ולעבר ילד שני כה
 30 בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ
 31 ושם

B 3 ב

26 וְשֵׁם אֶחָיו יִקְטָן׃ וַיִּקְטַן יֵלֶד אֶת־אֶלְמוֹדָד וְאֶת־
 27 שֵׁלֶף וְאֶת־חֲצֵרְמוֹת וְאֶת־יִרְחַ׃ וְאֶת־הַדּוֹרָם
 28 וְאֶת־אוּזַל וְאֶת־דִּקְלָה׃ וְאֶת־עוֹבֵל וְאֶת־
 29 אֲבִימָאֵל וְאֶת־שָׂבָא׃ וְאֶת־אוֹפֵר וְאֶת־חֻוִּילָה
 ל וְאֶת־יֹזָבֵב כֹּל־אֵלֶּה בְּנֵי יִקְטָן׃ וַיְהִי מוֹשְׁבֵם
 31 מִמִּשְׁאֵא בְּאֶמְהָ סִפְרָה הַר הַקָּדִים׃ אֵלֶּה בְּנֵי־שָׁם
 לְמוֹשֶׁפְּחָתָם לְלִשְׁנָתָם בְּאַרְצֵתָם לְגוֹיֵהֶם׃
 32 אֵלֶּה מוֹשֶׁפְּחָתַי בְּנֵי־נָח לְתוֹלְדֵתָם בְּגוֹיֵהֶם
 וּמֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ הַגּוֹיִם בְּאַרְצֵי אַחֵר חֲסִבּוּל׃ פ

CAP. XI. יא

א וַיְהִי כֹל־הָאָרֶץ שִׁפְּהָ אֶחָת וּדְבָרִים אַחֲרִים׃
 2 וַיְהִי בְּנִסְעֵם מִקְרָם וַיִּמְצְאוּ בְּקַעֲדָה בְּאַרְצֵי
 3 שֹׁנְעַר וַיִּשְׁכּוּ שָׁם׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ
 הִבֵּה נָלַבְנָה לְבָנִים וּנְשָׂרְפָה לְשָׂרְפָה וְתִהְיֶה
 לָהֶם הַלִּבְנָה לְאֹבֵן וְהַחֲמֵר הִיָּה לָהֶם לְחֵמֶר׃
 4 וַיֹּאמְרוּ הִבֵּה נִבְנֶה לָּנוּ עִיר וּמְגִדָּל וּרְאֵשׁוֹ
 בְּשָׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה לָּנוּ שֵׁם פֶּן־נִפּוּץ עַל־פְּנֵי
 הַכֹּל־הָאָרֶץ׃ וַיִּרְדּוּ יְהוָה לִרְאֹת אֶת־הָעִיר
 6 וְאֶת־הַמְּגִדָּל אֲשֶׁר בְּנִי בְּנֵי הָאָדָם׃ וַיֹּאמֶר
 יְהוָה הֵן עִם אַחֵר וְשִׁפְּהָ אֶחָת לְכֹלָם וְהִיא
 הַחֲלָם לַעֲשׂוֹת וְעַתָּה לֹא־יִבְצֵר מֵהֶם כֹּל אֲשֶׁר
 7 יִזְמוּ לַעֲשׂוֹת׃ הִבֵּה נִרְדָּה וְנִבְלָה שֵׁם שִׁפְּחָם
 8 אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שִׁפְּת רֵעֵהוּ׃ וַיִּפֹּץ יְהוָה
 אֶתֶם מִשָּׁם עַל־פְּנֵי כֹל־הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לְבַנֹּת
 הָעִיר׃

- העיר : על־פֶּן קרא שמה בבל כי־שם בבל 9
יהוה שפת כל־הארץ ומשם הפיצם יהוה
על־פני כל־הארץ : פ
- אלה תולדת שם שם בן־מאת שנה ויולד י
את־ארפכשד שנתים אחר המבול : ויחי 11
שם אחרי הולידו את־ארפכשד חמש מאות
שנה ויולד בנים ובנות : ס וארפכשד חי 12
חמש ושלשים שנה ויולד את־שלח : ויחי 13
ארפכשד אחרי הולידו את־שלח שלש שנים
וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות : ס
ושלח חי שלשים שנה ויולד את־עבר : 14
ויחי־שלח אחרי הולידו את־עבר שלש שנים ו
וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות : ס
ויחי־עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את־ 16
פלג : ויחי־עבר אחרי הולידו את־פלג 17
שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים
ובנות : ס ויחי־פלג שלשים שנה ויולד 18
את־רעו : ויחי־פלג אחרי הולידו את־רעו 19
השע שנים ומאתים שנה ויולד בנים
ובנות : ס ויחי רעו שתים ושלשים כ
שנה ויולד את־שרוג : ויחי רעו אחרי 21
הולידו את־שרוג שבע שנים ומאתים שנה
ויולד בנים ובנות : ס ויחי שרוג שלשים 22
שנה

B 4 ר

23 שְׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־נָחֹר׃ וַיְחִי שְׁרוּג אַחֲרֵי
 הוֹלִידוֹ אֶת־נָחֹר מֵאֲתָנִים שְׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים
 24 וּבָנֹת׃ ס וַיְחִי נָחֹר תִּשְׁעֵי וְעֶשְׂרִים שָׁנָה
 כַּה־וַיֹּלֶד אֶת־תֶּרַח׃ וַיְחִי נָחֹר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
 אֶת־תֶּרַח תִּשְׁעֵי עֶשְׂרֵה שְׁנָה וּמְאֹד שְׁנָה
 26 וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנֹת׃ ס וַיְחִי תֶּרַח שִׁבְעִים
 שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־אַבְרָם אֶת־נָחֹר וְאֶת־הָרָן׃
 27 וְאַלְהֵי תוֹלְדֵת תֶּרַח תֶּרַח הוֹלִיד אֶת־אַבְרָם
 אֶרֶץ־נָחֹר וְאֶרֶץ־הָרָן וְהָרָן הוֹלִיד אֶת־לוֹט׃
 28 וַיָּמָת הָרָן עַל־פְּנֵי תֶּרַח אָבִיו בְּאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ
 29 בְּאֹר כְּשָׂדִים׃ וַיִּקַּח אַבְרָם וּנְחֹר לָהֶם נָשִׁים
 שֵׁם אִשְׁת־אַבְרָם שָׂרִי וְשֵׁם אִשְׁת־נְחֹר מִלְכָּה
 ל בֵּת־הָרָן אָבִי־מִלְכָּה וְאָבִי יִסְכָּה׃ וַתְּהִי שָׂרִי
 31 עַמְרָה אֵין לָהּ וָלֶד׃ וַיִּקַּח תֶּרַח אֶת־אַבְרָם
 בְּנוֹ וְאֵת לוֹט בֶּן־הָרָן בֶּן־בְּנוֹ וְאֵת שָׂרִי כַלְתּוֹ
 אִשְׁת־אַבְרָם בְּנוֹ וַיֵּצְאוּ אִתָּם מֵאֹר כְּשָׂדִים
 לָלֶכֶת אֶרְצָה כְּנַעַן וַיִּבְאוּ עַד־הָרָן וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃
 32 וַיְהִי יְמֵי־תֶרַח חֲמִשׁ שָׁנִים וּמְאֲתָנִים שְׁנָה
 וַיָּמָת תֶּרַח בְּחָרָן׃

CAP. XII. יב

פ פ פ ג 3

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָם לֵךְ־לָךְ מֵאֶרְצָה
 וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 אֶרְאֶךְ׃

וְאֵת־ Al. v. 31.

2 אַרְאֵה: וְאֶעֱשֶׂה לְגוֹי גָדוֹל וְאֶבְרַכְךָ וְאֶגְדַּלְהָ
 3 שְׁמִי וְהָיָה בְרַכְיָה: וְאֶבְרַכְהָ מִבְּרַכְיָה וּמִקְלָלָהּ
 4 אַךְ וְנִבְרַכְתָּ בָּהּ כָּל מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה: וְיִלְדָה
 5 אֶבְרָם כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה וְיִלְדָה אֹתוֹ לוֹט
 6 וְאֶבְרָם בֶּן חָמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ
 7 מִחָרָן: וַיִּקַּח אֶבְרָם אֶת־שְׂרַי אִשְׁתּוֹ וְאֶרְצָהּ
 8 לוֹט בֶּן־אָחָיו וְאֶת־כָּל־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ
 9 וְאֶרְצָה־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְּחָרָן וַיֵּצְאוּ לֵלְכֵת
 10 אֶרְצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרְצָה כְּנָעַן: וַיַּעֲבֵר אֶבְרָם
 11 בְּאֶרֶץ עַד מְקוֹם שָׁכֵם עַד אֵלּוֹן מוֹזֵרָה וְהַכְּנַעֲנִי
 12 אִזּוֹ בְּאֶרֶץ: וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אֶבְרָם וַיֹּאמֶר
 13 לֹרְעֶה אֹתָן אֶת־הָאֶרֶץ הַזֹּאת וַיְבִן שָׁם מִזְבֵּחַ
 14 לַיהוָה הַנִּרְאָה אֵלָיו: וַיַּעֲתֵק מִשָּׁם הַחֵרֶה
 15 מִקְדָּם לְבֵית־אֵל וַיֵּט אֶהְלֵה בֵּית־אֵל מִיָּם
 16 וְהָעִי מִקְדָּם וַיְבִן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא
 17 בְּשֵׁם יְהוָה: וַיִּסַּע אֶבְרָם הַלֹּךְ וַנְּסוּעַ
 18 הַנִּגְבָּה:

פ

1 וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּרֶד אֶבְרָם מִצְרַיִמָה לְגֹרֵר
 2 שָׁם כִּי־כָבֵד הָרָעַב בְּאֶרֶץ: וַיְהִי כְּאִשֶּׁר הִקְרִיב
 3 לְבֹא מִצְרַיִמָה וַיֹּאמֶר אֶל־שְׂרַי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה־
 4 נָא יִדְעֵתִי כִּי אִשָּׁה יָמַת־מְרֹאָה אָתָּה: וְהָיָה
 5 כִּי־יֵרְאוּ אֹתָךְ הַמִּצְרַיִם וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת
 6 וְהָרְגוּ אֹתִי וְאֹתָךְ יַחֲיוּ: אָמַרְתִּי נָא אֲחֹתִי אָתָּה
 7 לְמַעַן יִטַּב־לִי בְּעִבְרָה וְחַיִּיתָה נַפְשִׁי בְּגִלְדָּה:

וַיְהִי

B 5 ב ה

14 ויהי ככזו אברם מצרימה ויראו המצרים
 15 שו את האשה כיריפה הוא מאר : ויראו אתה
 שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח
 16 האשה בית פרעה : ולאברם היטיב בעבורה
 ויהי לו צאן ובקר וחמורים ועבדים ושפחת
 17 ואתננת וגמלים : וינבע יהוה את פרעה
 בגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת
 18 אברם : ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה
 זאת עשית לי למרה לא הגדת לי כי אשתך
 19 הוא : למרה אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי
 כ לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך : ויצו עליו
 פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת
 כל אשר לו :

CAP. XIII. יג

א ויעל אברם מצרים הוא ואשתו וכל אשר
 2 לו ולוט עמו הנגבה : ואברם כבר מאר
 3 במקנה בכסף ובזהב : וילך למסעיו מנגב
 וער פירת אל ער המקום אשר היה שם
 4 אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי : אל
 מקום המזבח אשר עשה שם בקאשנה ויקרא
 ה שם אברם בשם יהוה : וגם ללוט ההלך
 6 את אברם היה צאן ובקר ואהלים : ולא
 נשא אתם הארץ לשבת יחדו כיתה רכושם
 7 רב ולא יכלו לשבת יחדו : ויהי ריב בין רעי
 מקנה

מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני
 והפרזי אז ישב בארץ: ויאמר אברם אל-
 לוט אל-נא תחז מריבה ביני ובינה ובין רעי
 ובין רעיה כי אנשים אחים אנחנו: הלא
 כל-הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם-
 השמאל ואימנה ואם-הימין ואשמאלה:
 וישב לוט ארז-עיניו וירא את-כל-כפר
 הירדן כי כלה משקה לפניו שחרת יהוה
 ארז-סדם וארז-עמורה כגן-יהוה כארץ
 מצרים באכה צער: ויבחר לו לוט את-כל-
 כפר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל
 אחיו: אברם ישב בארץ-כנען ולוט ישב
 בערי הכנר ויאהל עד-סדם: ואנשי סדם
 רעים וחטאים ליהוה מאד: ויהוה אמר אל-
 אברם אחרי הפרד-לוט מעמו שא נא עיניך
 וראה מן-המקום אשר-אתה שם צפנה
 ונגבה וקרמרה ויפדה: כי את-כל-הארץ
 אשר-אתה ראה לך אתננה ולזרעה עד-
 עולם: ושמתי את-זרעה כעפר הארץ אשרו
 אם-יוכל איש למנות את-עפר הארץ גם זרעה
 ימנה: קים התחלה בארץ לארפה ולרחבה
 כי לך אתננה: ויאהל אברם ויבא וישב
 באלני ממרא אשר בחברון ויבדשם מזבח
 ליהוה:

CAP.

פ

CAP. XIV. יד

א ויהי בימי אמרפל מלך־שנער אריוף מלך־
 אלסר כדרלעמר מלך־עילם ותדעל מלך־
 2 גוים: עשו מלחמה את־פרע מלך־סדם
 ואת־ברשע מלך־עמרה שנאב מלך־אדמה
 ושמואבר מלך־צביים ומלך־בלע היא־צער:
 3 כל־אלה חברו אל־עמק השדים הוא ים
 4 המלח: שתיים עשרה שנה עברו את־כדרלעמר
 ה ושלש־עשרה שנה מרו: ובארבע עשרה
 שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו
 ארז־רפאים בעשתרת קרנים ואת־הוזים
 6 בהם ואת האימים בשוה קריתים: ואת החרי
 בהררם שעיר עד איל פארן אשר על־המדבר:
 7 וישבו ויבאו אל־עין משפט הוא קרש ויכו
 את־כל־שדה העמלקי וגם את־האמורי הישב
 8 בחצין תמר: ויצא מלך־סדם ומלך־בלע הוא־
 ומלך־אדמה ומלך־צביים ומלך־בלע הוא־
 צער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים:
 9 את כדרלעמר מלך־עילם ותדעל מלך־גוים
 ואמרפל מלך־שנער ואריוף מלך־אלסר
 י ארבעה מלכים את־החמשה: ועמק השדים
 בארת בארת חמור וינסו מלך־סדם ועמרה
 11 ויפלו־שמה והנשאים הרדו נסו: ויקחו
 את־

את כל רכש סדם ועמורה ואת כל אכלם
ויקחו את לוט ואת רכשו בן אחי 12
אברם וילכו והוא ישב בסדם: ויבא הפליט 13
ויגד לאברם העברי והוא שכן במלכי ממרא
האמרי אחי אשפל ואחי ענר והם בעלי ברית
אברם: וישמע אברם כי נשפה אחיו וירק 14
את חניכיו ילירי ביתו שמנה עשר ושלוש
מאות וירדה עד־קן: ויחלק עליהם לילה 15
הוא ועבריו ויפס וירדפם עד חובה אשר
משמאל לרמשק: וישב את כל הרכש וגם 16
ארצ לוט אחיו ורכשו השיב וגם את הנשים
ואת העם: ויצא מלך סדם לקראתו אחרי 17
שובו מהכות ארצ כדרלעמר ואת הפלכים
אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך: 18
ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא 18
כהן לאל עליון: ויברכהו ויאמר ברוך אברם 19
לאל עליון קנה שמים וארץ: וברוך אל עליון כ
אשר מגן צדיק בידך ויתן לו מעשר מפל: 21
ויאמר מלך סדם אל אברם הן לי הנפש 22
והרכש קח־לך: ויאמר אברם אל מלך סדם
הרמתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים 23
וארץ: אם מחוט ועד שרוף נעל ואם אקח
מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי 24
את אברם: בלעדי רק אשר אכלו הנערים
וחלק

וְחָלַק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ אִתִּי עִנְרֵי אֲשֶׁפֶל
 וּמְמַרָּה הֵם יִקְחוּ חֶלְקָם : 5

CAP. XV. טו

אֲחֵרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־
 אַבְרָם בְּמַחֲזֵה לֵאמֹר אֶל־תִּירָא אַבְרָם אֲנֹכִי
 2 מִגֵּן לֶךְ שְׂכָרְךָ הֲרַבָּה מְאֹד : וַיֹּאמֶר אַבְרָם
 אֲרֻנִי יְהוָה מִה־תִּתֶּן־לִי וְאֲנֹכִי הוֹלֵךְ עִרְרִי
 3 וּבֶן־מִשְׁק בֵּיתִי הוּא דְמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר : וַיֹּאמֶר
 אַבְרָם הֵן לִי לֹא נִתְּתָה זֶרַע וְהִנֵּה בֶן־בֵּיתִי
 4 יוֹרֵשׁ אֹתִי : וְהִנֵּה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר לֹא
 יִירָשֶׁה זֶה כִּי־אִם אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ הוּא־
 הַיִּירָשֶׁה : וַיֵּצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַבֶּט־נָא
 הַשָּׁמַיְמָה וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים אִם־תִּוְכַל לִסְפֹּר
 6 אֹתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זִרְעֶךָ : וְהֶאֱמִין
 7 בַּיהוָה וַיַּחְשְׁבֶה לֹו צְרָקָה : וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי
 יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָתֵת לֶךָ
 8 אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ : וַיֹּאמֶר אֲרֻנִי יְהוָה
 9 בְּמַה אֲרַע כִּי אִירְשֶׁנָּה : וַיֹּאמֶר אֵלָיו קַח־
 לִי עֵגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת וְאֵיל מְשֻׁלֶּשׁ
 י וְתֹר וְגֹזֵל : וַיִּקַּח־לוֹ אֶת־כָּל־אֵלֶּה וַיִּבְתֵּר
 אֹתָם בַּתּוֹךְ וַיִּתֵּן אִישׁ־בְּתָרוֹ לְקַרְאֵר רַעְהוּ
 11 וְאֶת־הַצִּפּוֹר לֹא בָתָר : וַיִּרְדּוּ הָעֵיט עַל־
 12 הַפְּגָרִים וַיֵּשֶׁב אֹתָם אַבְרָם : וַיְהִי הַשְּׂמֹשׁ
 לָבוֹא וְתִרְדְּמוּ נַפְלָה עַל־אַבְרָם וְהִנֵּה אֵימָה
 חֲשֵׁכָה

- 13 חֲשֵׁכָה גְדֹלָה נִפְלְתָה עָלָיו: וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם
 יָדַע תְּדַע כִּי־גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם
 14 וְעַבְדוּם וְעַנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: וְגַם
 אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ בֶן אֲנֹכִי וְאַחֲרָיִךְ כִּן יֵצְאוּ
 15 בְּרִכְשׁ גָּדוֹל: וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל־אַבְתְּיָךְ בְּשָׁלוֹם טו
 16 תִּקָּבֵר בְּשִׁיבָה טוֹבָה: וְדוֹר רְבִיעִי יֵשׁוּבוּ הֵנָּה
 17 כִּי לֹא־שָׁלֹם עֵינַי הָאֵמַרְי עַד־הַנְּהַי: וַיְהִי
 18 הַשָּׁמֶשׁ בָּאָרֶץ וְעֵלְטָה הָיָה וְהַנֶּהָד תִּפְּוֹר עֵשֶׂן
 וּלְפִיר אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזֵרִים הָאֵלֹהִים: בַּיּוֹם
 19 הַהוּא כָּרַת יְהוָה אֶת־אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר
 לְזַרְעֲךָ נָתַתִּי אֶת־הָאֶרֶץ הַזֹּאת מִנְּהַר מִצְרָיִם
 20 עַד־נְהַר הַגְּדֹל נְהַר־פָּרָדַי: אֶרֶץ־הַקֵּינִי
 21 וְאֶת־הַקֵּנִזִּי וְאֶת־הַקְּדֻמִּזִּי: וְאֶת־הַחֲתִי וְאֶת־כ
 הַפְּרוֹזִי וְאֶת־הַרְפָּאִים: וְאֶת־הָאֵמֹרִי וְאֶת־21
 הַכְּנַעֲנִי וְאֶרֶץ־הַגְּרָגִשִׁי וְאֶרֶץ־הַיְבוּסִי: ס

CAP. XVI. יו

- 1 וּשְׂרַי אִשְׁת־אַבְרָם לֹא יָלְדָה לוֹ וְלֵהָ שָׂפְחָהּ א
 2 מִצְרַיִת וּשְׁמָהּ הָגָר: וַתֹּאמֶר שְׂרַי אֶל־אַבְרָם
 הִנֵּה־נָא עֲצַרְנִי יְהוָה מִלְּדוֹת בָּאֵ־נָא אֶל־
 שָׂפְחָתִי אוּלַי אֲבַנָּה מִפְּנֵה וַיִּשְׁמַע אַבְרָם לְקוֹל
 3 שְׂרַי: וַתִּקַּח שְׂרַי אִשְׁת־אַבְרָם אֶת־הָגָר
 הַמִּצְרַיִת שָׂפְחָתָהּ מִקֶּץ עֶשֶׂר שָׁנִים לְשִׁכְתָּ
 4 אַבְרָם בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאַבְרָם אִשָּׁה
 לוֹ לְאִשָּׁה: וַיָּבֵא אֶל־הָגָר וַתְּהַר וַתֵּרָא כִּי
 הָרְתָה

ה הרתה ותקל גברתה בעיניה : ותאמר שרי
אל-אברם חמסי עליה אנכי נתתי שפחתי
בחיקה ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט
6 יהוה ביני וביניך : ויאמר אברם אל-שרי
הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך
7 ותענה שרי ותברח מפניה : וימצאה מלאך
יהוה על-עין המים בסדבר על-העין
8 ברך שור : ויאמר הגר שפחת שרי אי-
מורה בארץ ואנה תלכי ותאמר מפני שרי
9 גברתי אנכי ברחת : ויאמר לה מלאך יהוה
שובי אל-גברתך והתעני תחרז יריה :
י ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את-
11 זרעך ולא יספר מרב : ויאמר לה מלאך
יהוה הנה הרה וילדת בן וקראת שמו
12 ישמעאל כי-שמע יהוה אל-עניך : והוא
יהיה פרא אדם ידו בכל יד כל בו ועל-
13 פני כל-אחיו ישכן : ותקרא שם-יהוה הולבר
אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי
14 אחרי ראי : על-כן קרא לבאר באר לחי
טו ראי הנה בין קדש ובין ברד : ותלד הגר
לאברם בן ויקרא אברם שם-בנו אשר-
16 ילדה הגר ישמעאל : ואברם בן-שמונים
שנה ושש שנים בלדת-הגר ארז-ישמעאל
לאברם :

CAP.

O

בקוד על יבחרת v. 5. ה Al. it.

CAP. XVII. יז

ויהי אברהם בן-תשעים שנה ותשע שנים א
 וירא יהוה אל-אברהם ויאמר אליו אני-
 אל שדי התהלק לפני והיה תמים:
 ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך²
 במאד מאד: ויפל אברהם על-פניו וידבר³
 אתו אלהים לאמר: אני הנה בריתי אתך⁴
 והיית לאב המון גוים: ולא יקרא עוד ה
 ארץ-שמה אברהם והיה שמה אברהם
 כי אב-המון גוים נתתה: והפרתי⁶
 אתך במאד מאד ונתתה לגוים ומלכים
 ממה יצאו: והקמתי את-בריתי ביני ובינך⁷
 ובין זרעה אחריה לדורות לברית עולם
 להיות לה לאלהים ולזרעה אחריה: ונתתי⁸
 לה ולזרעה אחריה את¹ ארץ מגרית את
 כל-ארץ כנען לאחות עולם והייתי להם
 לאלהים: ויאמר אלהים אל-אברהם ואתה⁹
 את-בריתי תשמור אתה וזרעה אחריה לדורות:
 זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין
 זרעה אחריה המול לכם כל-זכר: ונמלתם¹¹
 את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני
 וביניכם: ובן-שמונת ימים ימול לכם כל-¹²
 זכר לדורותיכם ליד בורח ומקנת-כסף מפל
 בדגפר אשר לא מורעה הוא: המולו וימול¹³
 יליד

ילד ביתה ומקננה כספה והיתה בריתי
 14 בבשרכם לברית עולם: וערלי זכר אשר לא
 ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא
 15 מן מעמיה את בריתי חפר: ויאמר אלהים
 אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה
 16 שרי כי שרה שמה: וברכתי אתה וגם נתתי
 ממנה לה בן וברכתי ה והיתה לגוים מלכי
 17 עמים ממנה יהיו: ויפל אברהם על פניו
 ויצחק ויאמר בלבו הלכתי מאה שנה וילד
 18 ואם שרה הבת תשעים שנה תלד: ויאמר
 אברהם אל האלהים לוי ישמעאל יהיה
 19 לפניך: ויאמר אלהים אבל שרה אשתך
 ילדת לה בן וקראת את שמו יצחק והקמתי
 את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריי:
 20 וישמעאל שמעתיה הנה ברכתי אתו
 והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים
 21 עשר נשיאם יולד ונתתיו לגוי גדול: ואת
 בריתי אקים את יצחק אשר תלד לה שרה
 22 למועד הזה בשנה האחרת: ויכל לדבר
 23 אתו ויעל אלהים מעל אברהם: ויקח
 אברהם ארץ ישמעאל בנו וארץ כל ילדיו
 ביתו וארץ כל מקנת כספו כל זכר באנשי
 בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם
 24 היום הזה כאשר דבר אתו אלהים: ואברהם
 בן

בן־תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו :
 וישמעאל בנו בן־שלוש עשרה שנה בהמלו כה
 את בשר ערלתו : בעצם היום הזה נמול 26
 אברהם וישמעאל בנו : וכל־אנשי ביתו 27
 יליד בירת ומקנת־כסף מארץ בן־נכר נמלו
 אתו :

CAP. XVIII. יח

פ פ פ פ
 4 וירא אליו יהוה באלני מומרא וחוי ישב א
 פתח־האהל כהם היום : וישא עיניו וירא 2
 והנה שלושה אנשים נצבים עליו וירא
 וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה :
 ויאמר אדני אם־נא מצאתי חן בעיניך אל־ 3
 נא תעבר מעל עבדך : יקח־נא מעט־מים 4
 ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ : ואקחה
 פת־לחם וסערו לבכם אתר תעברו כידעל־
 כן עברתם על־עבדכם ויאמרו כן תעשה
 כאשר דברת : וימהר אברהם האהלה אל־ 6
 שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת
 לוישי ועשי עגורז : ואל־הבקר רץ אברהם 7
 ויקח בן־בקר בך וטוב ויתן אל־הנער וימהר
 לעשות אתו : ויקח חמאה וחלב ובן־הבקר 8
 אשר עשה ויתן למניהם והוא עמך עליהם
 תחת C 2 ג ב

9 ותחת העץ ויאכלו: ויאמרו אליו איפה שרה
 י אשתך ויאמר הנה באהל: ויאמר שוב
 אשוב אליך כעת חיה והפחד בן לשרה אשתך
 ושרה שמערת פתח האהל והוה אחריו:
 11 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חרל
 12 להורז לשרה ארח פנשים: ותצחק שרה
 בקרבה לאמר אחרי כלתי היתה לי ערבה
 13 ואדני זקן: ויאמר יהוה אל אברהם למה
 זרה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלה
 14 ואני זקנתי: היפלא מיהוה דבר למועד
 15 ואת שוב אליך כעת חיה ולשרה בן: ותכחש
 שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא
 16 כי צחקתי: ויקמו משם האנשים וישקפו
 על פני סרם ואברהם הלך עמם לשלחם:
 17 ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני
 18 עשה: ואברהם הוה יהוה לגוי גדול ועצום
 19 ונברכו כל גויי הארץ: כי ידעתיו למען
 אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו
 דרכי יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הבוא
 יהוה על אברהם ארץ אשר דבר עליו:
 כו ויאמר יהוה ועקרת סרם ועמרה כי רבה
 21 ותשאתם כי כבדה מאר: ארדהנא ואראה
 הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא
 ארעה:

- אָדָעָה: וַיִּפְגּוּ מִשֵּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּלְכּוּ סָלְמָה 22
 וְאֶבְרָהָם עֹדְרָנוּ עִמָּר לִפְנֵי יְהוָה: וַיִּגַּשׁ 23
 אֶבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲאֵף הִסְפֵּה צְדִיק עִם רָשָׁע:
 אֲוִלִי יֵשׁ חֲמִשִּׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעֵיר הֲאֵף 24
 תִּסְפֶּה וְלֹא תִשָּׂא לְמָקוֹם לְמַעַן חֲמִשִּׁים
 הַצְדִּיקִים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ: חֲלִלָה לֵךְ מַעֲשֵׂתִי כֹה
 כִּדְבַר הַזֶּה לְהַמְיֹרָצַ צְדִיק עִם רָשָׁע וְהִיָּה
 כְּצְדִיק כְּרָשָׁע חֲלִלָה לֵךְ הַשֹּׁפֵט בְּלֹא הָאָרֶץ
 לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט: וַיֹּאמֶר יְהוָה אִם אֲמַצָּא 26
 בְּסֻלַּם חֲמִשִּׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעֵיר וְנִשְׂאֵתִי
 לְכָל־הַמָּקוֹם בְּעִבּוּרִים: וַיַּעַן אֶבְרָהָם וַיֹּאמֶר 27
 הִנֵּה נָגַד הוֹאֵלֵתִי לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנָי וְאֲנֹכִי
 עֹפֵר וְאֹפֵר: אֲוִלִי יַחֲסֹרֹן חֲמִשִּׁים הַצְדִּיקִים 28
 חֲמִשָּׁה הַתְּשֻׁחֵרֵצַ בְּחֲמִשָּׁה אֶת־כָּל־הָעֵיר
 וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית אִם אֲמַצָּא שָׁם אַרְבָּעִים
 וְחֲמִשָּׁה: וַיִּסַּף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֲוִלִי 29
 יִמְצְאוּן שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר לֹא אַעֲשֶׂה בְּעִבּוּר
 הָאַרְבָּעִים: וַיֹּאמֶר אֶל־נָגַד יַחַר לְאֲדֹנָי לֵ
 וְאֶדְבַּרָה אֲוִלִי יִמְצְאוּן שָׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא
 אַעֲשֶׂה אִם אֲמַצָּא שָׁם שְׁלֹשִׁים: וַיֹּאמֶר הִנֵּה 31
 נָגַד הוֹאֵלֵתִי לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנָי אֲוִלִי יִמְצְאוּן שָׁם
 עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית בְּעִבּוּר הָעֶשְׂרִים:
 וַיֹּאמֶר אֶל־נָגַד יַחַר לְאֲדֹנָי וְאֶדְבַּרָה אֵף־ 32
 הַפְּעַם אֲוִלִי יִמְצְאוּן שָׁם עֶשְׂרֵה וַיֹּאמֶר לֹא
 אֲשַׁחִית

33 אֲשֶׁחִית בְּעָבוֹר הַעֲשֶׂרָה : וַיִּלֶּךְ יְהוָה כְּאִשֶּׁר
בָּלָה לְרִבְרָב אֶל־אֲבָרָהָם וְאֲבָרָהָם שָׁב לְמִקְמוֹ:

CAP. XIX. יט

א וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סָדְמָה בְּעָרֵב וְלוֹט יֹשֵׁב
בְּשֵׁעַר סָדֶם וַיִּרְאֵה לֹט וַיִּקָּם לִקְרֹאתָם
2 וַיִּשְׁתַּחוּ אֲפִים אֶרְצָה : וַיֹּאמֶר הֲנֵה נָא־
אֲדֹנָי סוּרוּ נָא אֶל־בֵּית עַבְדְּכֶם וְלִינוּ וּרְחֲצוּ
רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁכַּמְתֶּם וְהִלַּכְתֶּם לְרֹכְבְּכֶם וַיֹּאמְרוּ
3 לֹא כֵן בְּרָחוּב נָלִין : וַיַּפְצֵר בָּם מְאֹד וַיִּסְרֻוּ
אֵלָיו וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֵּה וּמִצּוֹת
4 אֶפְרָה וַיֹּאכְלוּ : טָרֶם יִשְׁכְּבוּ וְאֲנָשֵׁי הָעִיר
אֲנָשֵׁי סָדֶם נִסְפוּ עַל־הַבַּיִת מִנְעֵר וְעַד־זֶקֶן
ה כָּל־הָעָם מִקְצֵה : וַיִּקְרְאוּ אֶל־לֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ
אֵיךְ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלַּיְלָה
6 הוֹצִיאָם אֵלֵינוּ וְנִרְעָה אֹתָם : וַיֵּצֵא אֱלֹהִים
7 לֹט הַפְּתִיחָה וְהִדְלִית סָגַר אַחֲרָיו : וַיֹּאמֶר אֶל־
8 נָא אַחֵי תִרְעוּ : הֲנֵה־נָא לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר
לֹא־יָדְעוּ אִישׁ אֶצְיָאֲהֶנָּה אֲתֹהֵן אֵלֵיכֶם וַעֲשׂוּ
לָהֶן כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם רַק לְאֲנָשִׁים הָאֵל אֶל־
תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי־עַל־כֵּן בָּאוּ בְּצַל קִרְתִּי :
9 וַיֹּאמְרוּ גַשׁ־הָלֵאָה וַיֹּאמְרוּ הָאֲחֵר בָּא לְגוֹלֵל
וַיִּשְׁפֹּט שְׁפוֹט עֲתֵרָה נָרַע לָהּ מֵהֶם וַיַּפְצֵרוּ
י בְּאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד וַיִּגְשׂוּ לְשֹׁבֵר הַדָּלֶת : וַיִּשְׁלַחוּ
הָאֲנָשִׁים

הַאֲנָשִׁים אֶת־יָדָם וַיָּבִיאוּ אֶרֶץ־לוֹט אֲלֵיהֶם
 הַבְּיֹתָהּ וְאֵת־הַדֹּלֶת סָגְרוּ: וְאֵת־הָאֲנָשִׁים 11
 אֲשֶׁר־פָּתַח הַבֵּירָז הִכּוּ בַּסִּבּוּרִים מִקָּמָן וְעַד־
 גְּדוֹל וַיֵּלְאוּ לַמֵּצָא הַפֶּתַח: וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים 12
 אֶל־לוֹט עַד מִי־לָךְ פֹּה חָתָן וּבְנֵיךָ וּבְנֹתֶיךָ
 וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ בַּעִיר הוֹצֵא מִן־הַמָּקוֹם: כִּי־ 13
 מִשְׁחָתִים אֲנַחֲנוּ אֶרֶץ־הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־גִדְלָה
 צַעֲקוֹתֶם אֶרֶץ־פְּנֵי־יְהוָה וַיִּשְׁלַחֲנוּ יְהוָה
 לְשַׁחֲתָהּ: וַיֵּצֵא לוֹט וַיְדַבֵּר אֶל־חַתָּנָיו לֵקְחוּ 14
 בָּנְתָיו וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־
 מִשְׁחִירָז יְהוָה אֶת־הָעִיר וַיְהִי כַמִּצְחָק בְּעֵינֵי
 חַתָּנָיו: וַכֹּמוֹ הַשָּׁחַר עָלָה וַיֵּאִיצוּ הַמַּלְאָכִים 15
 בְּלוֹט לֵאמֹר קוּם קַח אֶת־אִשְׁרְךָ וְאֵת־שְׁתֵּי
 בָנְתֶיךָ הַנִּמְצָאוֹת פֶּן־תִּסְפָּרָה בְּעוֹן הָעִיר:
 וַיִּתְמַהֲמַהוּ וַיַּחְזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וּבִידֵי־אִשְׁתּוֹ 16
 וּבִידֵי־שְׁתֵּי בָנָתָיו בַּחֲמֹלֶת יְהוָה עֲלָיו וַיֵּצְאוּהוּ
 וַיִּנְחָהוּ מִחוּץ לָעִיר: וַיְהִי כַהוֹצִיאֵם אֹתָם 17
 הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַמַּלְטֵל עַל־נַפְשָׁךְ אֶל־תְּבִישׁ
 אַחֲרֶיךָ וְאֶל־תַּעֲמֹד בְּכָל־הַכֶּכֶר הַהִרְרָה הַמַּלְטֵל
 פֶּן־תִּסְפָּרָה: וַיֹּאמֶר לוֹט אֱלֹהִים אֶל־נָא אֲדַנִּי: 18
 הִנֵּה־נָא מֵצָא עִבְדְּךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וַתִּגְדַּל 19
 חַסְדְּךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחְיֹרֵז אֶת־נַפְשִׁי
 וְאֲנֹכִי לֹא אוֹכֵל לְהַמְלִט הַהִרְרָה פֶּן־תִּדְבַּקְנִי
 הַרְעָה C 4 ג ר

כ הָרְעָה וּמָתִי : הִנֵּה־נָא הָעִיר הַזֹּאת קְרִיבָה
 לָנוּס שָׁמָּה וְהוּא מִצְעָר אִמְלִטָה נָא שָׁמָּה הֲלֹא
 21 מִצְעָר הוּא וַתְּחִי נַפְשִׁי : וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה
 נִשְׂאֵתִי פְּנִיָּה גַם לְדַבֵּר הַזֶּה לְבִלְתִּי הַפְּכִי אֶת־
 22 הָעִיר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ : מִהֵרָה הִמְלִט שָׁמָּה כִּי לֹא
 אוֹכַל לַעֲשׂוֹר דָּבָר עַד־בְּאֹף שְׂמוּרָה עַל־כֵּן
 23 קָרָא שֵׁם־הָעִיר צֹעֵר : הַשֶּׁשֶׁשׁ יָצָא עַל־
 24 הָאָרֶץ וְלוֹט בָּא צֹעֲרָה : וַיְהוֶה הַמָּטֵר עַל־
 סוֹם וְעַל־עֲמֹרָה גַּפְרִית וְאִשׁ מֵאֵת יְהוָה מִן־
 כַּה־שָׁמַיִם : וַיַּהַפֵּךְ אֶת־הָעָרִים הָאֵל וְאֵת כָּל־
 הַכֶּכֶר וְאֵת כָּל־יְשֵׁבֵי הָעָרִים וְצִמְחַת הָאָרְצָה :
 26 וַתִּבֶט אִשְׁתּוֹ מֵאַחֲרָיו וַתְּרִי נָצִיב מֶלֶח :
 27 וַיִּשְׁכֵם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־עָמַד
 28 שֵׁם אֶת־פְּנֵי יְהוָה : וַיִּשְׁקֶף עַל־פְּנֵי סוֹם
 וְעֲמֹרָה וְעַל כָּל־פְּנֵי אֶרֶץ הַכֶּכֶר וַיֵּרָא וְהִנֵּה
 29 עָלָה קִיטֵר הָאָרֶץ כְּקִיטֵר תַּכְבָּשׁוּן : וַיְהִי בַשַּׁחַת
 אֱלֹהִים אֶת־עֲרֵי הַכֶּכֶר וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־
 אַבְרָהָם וַיִּשְׁלַח אֶת־לוֹט מִתּוֹךְ הַהַפְּכָה בַּהֲפֹךְ
 ל אֶת־הָעָרִים אֲשֶׁר־יָשָׁב בְּהֵן לוֹט : וַיַּעַל לוֹט
 מִצְעֹר וַיִּשָׁב בְּהַר וַשְׁתִּי בְנַתּוֹ עִמּוֹ כִּי יָרָא
 לְשִׁבְתָּ בְּצֹעֵר וַיִּשְׁכַּח בְּמַעְרָה הוּא וַשְׁתִּי בְנַתּוֹ :
 31 וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל־הַצְּעִירָה אֲבִינִי זָקֵן וְאִישׁ
 32 אֵין בָּאָרֶץ לְבוֹא עָלֵינוּ כִּדְרָךְ כָּל־הָאָרֶץ : לָכֵן
 נִשְׁקָה אֶת־אֲבִינִי יָיִן וְנִשְׁכַּבְהָ עִמּוֹ וַנַּחֲדֵה
 מֵאֲבִינוּ

33 מאבינו זרע: ותשקין את אביהן יין בלילה
 הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא
 ידע בשכבה ובקומה: ויהי מומחלת ותאמר
 34 הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את
 אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו
 ונחיה מאבינו זרע: ותשקין גם בלילה
 ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב
 עמו ולא ידע בשכבה ובקומה: ותהרין
 36 נשתי בנות לוט מאביהן: ותלד הבכירה בן
 ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום:
 והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו
 37 בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום: ס

CAP. XX. כ

ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין
 1 קדש ובין שור ויגר בגרר: ויאמר אברהם
 אל שרה אשתו אחתי הוא: וישלח אבימלך
 2 מלך גרר ויקח ארז שרה: ויבא אלהים
 אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנה מת
 על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל:
 3 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי
 גם צדיק תהרג: הלא הוא אמר לי אחתי הואה
 והיא גם היא אמרה אחי הוא בתם לכבי
 4 ובנקון כפי עשיתי זאת: ויאמר אליו האלהים
 5 בחלם

C 5 ג ה

בחלם גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית
 זאת ואחשה גם אנכי אותך מחטו לי על-
 כן לא נתתיך לנגע אליה: ועתה השכ
 אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך
 וחייה ואם אינך משיב רע כי מורז תמורז
 אתה וכל אשר לך: וישכם אבימלך בבקר
 ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים
 האלה באזניהם ויראו האנשים מאד:
 ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה-
 עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי
 ועל ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר
 לא יעשו עשית עמדי: ויאמר אבימלך
 אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר
 הזה: ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת
 אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי:
 וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אף לא בת-
 אמי ותהי לי לאשה: ויהי כאשר התעו אתי
 אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר
 תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה
 אמרי לי אחי הוא: ויקח אבימלך צאן ויבקר
 ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את
 מושרה אשתו: ויאמר אבימלך הנה ארצי
 לפניך בטוב בעיניך שב: ולשרה אמר הנה
 נתתי

v. 6. חסר א' v. 13. קדש Al. א'

כַּתִּיתִי אֵלָיךְ כִּסְפִי לְאַחִיךָ הִנֵּה הוּא לְךָ כְּסוּתָה
 עֵינַיִם לְכֹל אֲשֶׁר אָתָּךְ וְאַתָּה כֹּל וְנִכְחַתָּ:
 וַיִּתְּפֹלֵל אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים 17
 אֶת־אֲבִימֶלֶךְ וְאַת־אִשְׁתּוֹ וְאִמְהַתָּיו וַיֵּלְדוּ:
 כִּי־עָצַר עָצַר יְהוָה בְּעַד כָּל־רַחֲם לְבֵיתָ 18
 אֲבִימֶלֶךְ עַל־דְּבַר שְׂרָה אִשְׁתּוֹ אַבְרָהָם: ס

CAP. XXI. כא

וַיְהוֶה פֶּקֶד אֶת־שְׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר וַיַּעַשׂ יְהוָה אֵל
 לְשְׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר: וַתַּהַר וַתֵּלֶד שְׂרָה לְאַבְרָהָם 2
 בֶּן לְזִקְנָיו לְמוֹעֵד אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֱתוֹ אֱלֹהִים:
 וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת־שֵׁם־בְּנֵוֹ הַגִּדְלֹד לְוֹ 3
 אֲשֶׁר־יֵלְדָהּ לְוֹ שְׂרָה יִצְחָק: וַיִּמַּל אַבְרָהָם 4
 אֶת־יִצְחָק בְּנֵוֹ בֶּן־שְׁמֹנֶת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 אֱתוֹ אֱלֹהִים: וְאַבְרָהָם בֶּן־מֵאָת שָׁנָה בְּהוֹלִדָהּ
 לְוֹ אֶת יִצְחָק בְּנֵוֹ: וַתֹּאמֶר שְׂרָה צָחֵק עָשָׂה 6
 לִי אֱלֹהִים כָּל־הַשְּׁמֵעַ יִצְחָק־לִי: וַתֹּאמֶר מִי 7
 מִלֵּל לְאַבְרָהָם הִינִיכֹרָה בְּנִים שְׂרָה כִּי־יֵלְדָתִי
 בֶּן לְזִקְנָיו: וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם 8
 מִשְׁתֵּה גְדוֹל בְּיוֹם הַגְּמַל אֶת־יִצְחָק: וַתֹּרֵא 9
 שְׂרָה אֶת־בֶּן־הַגֶּר הַמְצֻרִית אֲשֶׁר־יֵלְדָהּ
 לְאַבְרָהָם מִצְחָק: וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גֵּרִשׁ י
 הָאִמָּה הַזֹּאת וְאַת־בְּנָהּ כִּי לֹא יִירֶשׁ בֶּן־הָאִמָּה
 הַזֹּאת עִם־בְּנֵי עִם־יִצְחָק: וַיִּרַע הַדְּבַר מְאֹד 11
 בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אֹדֶת בְּנֵוֹ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים 12
 אֶל־

אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל-
 אמתה כל אשר תאמר אליך שדה שמע
 13 בקלה כי ביצחק יקרא לה זרע: וגם את-
 14 בן האמה לגוי אשימנו כי זרעה הוא: וישכם
 אברהם בפקד ויקח לחם וחמת מים ויתן
 אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה
 15 וותלה ותתע במדבר באר שבע: ויכלו המים
 מן החמרה ותשלח ארז הילד תחרז את-
 16 השיחש: ותלה ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי
 קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב
 17 מנגד ותשא את קלה ותקף: וישמע אלהים
 את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר
 מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל-
 תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר
 18 הוא שם: קומי שאי את הנער והחזיקי
 19 את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו: ויפקח
 אלהים ארז עיניה ותרא באר מים ותלה
 ותמלא את חחמת מים ותשק את הנער:
 כ ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר
 21 ויהי רבה קשת: וישב במדבר פארן ותקח-
 לו אמו אשה מארץ מצרים: פ
 22 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר-
 צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמה בכל
 23 אשר אתה עשה: ועתה השבעה לי באלהים
 הנה

הנה אס-תשקך לי ולנכני ולנכני כחסד אשר
 עשיתי עמך תעשה עמדי ועם-הארץ אשר-
 ברתה-בה: ויאמר אברהם אנכי אשבע: 24
 והוכח אברהם את-אבימלך על-אדות באר-נה
 המים אשר גזלו עבדי אבימלך: ויאמר 26
 אבימלך לא ידעתי מי עשה את-הדבר הזה
 וגם-אתה לא-הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי
 בלתי היום: ויקח אברהם צאן ובקר ויתן 27
 לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: ויצב 28
 אברהם ארז-שבע כבשרת הצאן לברית:
 ויאמר אבימלך אל-אברהם מה הנך שבע 29
 כבשת האלה אשר הצבת לברנה: ויאמר ל
 כי את-שבע כבשת תקח מירי בעבור תהיה
 לי לעדה כי חפרתי את-הבאר הזאת: על- 31
 כן מרא למקום ההוא באר שבע כי שם
 נשבעו שניהם: ויכרתו ברית בבאר שבע 32
 ויקם אבימלך ופיכל שר-צבאו וישבו אל-
 ארץ פלשתים: ויטע אשל בבאר שבע 33
 ויקרא-שם בשם יהוה אל עולם: ויגד 34
 אברהם בארץ פלשתים ימים רבים: פ

CAP. XXII. כב

והי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את-א
 אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני:
 ויאמר

2 וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת בְּנֵךְ אֶת יִחִידְךָ אֲשֶׁר־
 אֲהַבְתָּ אֶת יִצְחָק וְלֵךְ לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמִּזְרֵיחַ
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לַעֲלֹה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר־אָמַר
 3 אֱלֹהֶיךָ: וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־
 חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנֵוֹ
 וַיִּבְקַע עֲצֵי עֹלָה וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמְּקוֹם
 4 אֲשֶׁר־אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים: בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׁב
 אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־הַמְּקוֹם מֵרְחֹק:
 ה וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־
 הַחֲמֹר וְאֲנִי וְהַנֶּעֱרַר נֵלְכָה עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה
 6 וְנִשְׁיָבָה אֲלֵכֶם: וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי
 הָעֹלָה וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנֵוֹ וַיִּקַּח בִּידוֹ
 אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכָלֹת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:
 7 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי
 וַיֹּאמֶר הַנְּנִי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֲצִים
 8 וְאִיָּהּ הִשָּׂה לַעֲלֹה: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים
 יִרְאֵה לּוֹ הַשָּׂה לַעֲלֹה בְנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם
 9 יַחְדָּו: וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר לוֹ
 הָאֱלֹהִים וַיִּבְנֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ
 אֶת־הָעֲצִים וַיַּעֲקֹר אֶת־יִצְחָק בְּנֵוֹ וַיִּשֶׂם אִתּוֹ
 10 עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמּוֹעֵל לַעֲצִים: וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם
 אֶת־יֵדוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲכָלֹת לִשְׂחֹט אֶת־בְּנֵוֹ:
 11 וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלְּאָדָּה יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר
 12 אַבְרָהָם! אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הַנְּנִי: וַיֹּאמֶר אֵל־
 חֲשַׁלַּח

תשלח ידך אל הפער ואל תעש לו מאומה
 כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא
 חשכת את בנה את יחידך ממני: וישא 13
 אברהם ארז עיניו וירא והנה איל אחר
 נאחו בסנה בקרניו וילך אברהם ויקח את
 האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא 14
 אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר
 יאמר היום בחר יהוה יראה: ויקרא מלאך
 יהוה אל אברהם שנית מן השמים: ויאמר 16
 כי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית
 ארז הדבר הזה ולא חשכת את בנה ארז
 יחידך: כי ברה אברכה והרבה ארבה את 17
 זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת
 הים וירש זרעך את שער אביז: והתברכו 18
 בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי:
 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו 19
 אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע: פ
 ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם כ
 לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור
 אחיך: את עויץ בלרו ואת פוז אחיו ואת 21
 קמואל אבי ארם: ואת קשור ואת חוז ואת 22
 פלדש ואת ירלף ואת בתואל: ובתואל ילד 23
 ארז רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור
 אחי

24 אחי אברהם : ופילגשו ושמה ראומה ותלד
 גם הוא ארז טבח וארז גחם וארז תחש
 וארז מעכה :

CAP. XXIII. כג

פ פ פ ה 5

א ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה
 2 ושבע שנים שני חיי שרה : ותמת שרה
 בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא
 3 אברהם לספר לשרה ולבנותיה : ויקם אברהם
 4 מעל פני מתו וידבר אל בנותיה לאמר : גר
 ותושב אנכי עמכם תנו לי אחות קבר עמכם
 ה ואברהם מתי מלפני : ויענו בנותיה את
 6 אברהם לאמר לו : שמענו אדני נשיא
 אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את
 מתך איש ממנו את קברו לא יכלה מוקד
 7 מקבר מתך : ויקם אברהם וישתחו לעם
 8 הארץ לבנותיה : וידבר אתם לאמר אם יש
 ארז נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני
 9 ופגעני לי בעפרון בן צחר : ויתן לי ארז
 מערר המכילה אשר לו אשר בקצה שרה
 בכלסף מלא ויתנה לי בתוככם לאחות קבר :
 י ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי
 את אברהם באזני בני חת לכל באי שער
 עירו

- עירו לאמר: לא-ארכני שמעני השרה נתתי לך: 11
 והמערה אשר-בו לך נתתיה לעיני בני-עמי
 נתתיה לך קבר מתה: וישתחו אברהם לפני 12
 עם-הארץ: וידבר אל-עפרון באזני עם- 13
 הארץ לאמר אה-אם-אתה לו שמעני נתתי
 כסף השרה קח ממני ואקברה ארז-מתי
 שמה: ויען עפרון את-אברהם לאמר לו: 14
 ארכני שמעני ארץ ארבע מאות שקל-כסף ביני 15
 ובינה מה-הוא ואת-מתה קבר: וישמע 16
 אברהם אל-עפרון וישקל אברהם לעפרון
 ארז-הכסף אשר דבר באזני בני-חת ארבע
 מאות שקל כסף עבר לסחר: ויקסו שרה 17
 עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא
 השרה והמערה אשר-בו וכל-העץ אשר- 18
 בשרה אשר בכל-גבלו סביב: לאברהם
 למקנה לעיני בני-חת בכל באי שער-עירו:
 ואחרי-כן קבר אברהם ארז-שרה אשתו 19
 אל-מעלת שרה המכפלה על-פני ממרא הוא
 חברון בארץ כנען: ויקם השרה והמערה כ
 אשר-בו לאברהם לאחות-קבר מאת
 בני-חרת: 20

CAP. XXIV. כד

ואברהם זקן ^{אל}בא בימים ויהוה ברה את-א
 אברהם בכל: ויאמר אברהם אל-עבדו 2

זקן

D ר

זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ידה
 3 תחת ירכי: ואשביעה ביהוה אלהי השמים
 ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות
 4 הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו: כי אל ארצי
 ואל מולדתי תלה ולקחת אשה לבני ליצחק:
 הויאמר אליו העבר אילי לא תאבה האשה
 ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשוב
 ארצ בנה אל הארץ אשר יצאת משם:
 6 ויאמר אליו אברהם השמר לה פן תשוב
 7 את בני שמה: יהוה אלהי השמים אשר
 לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר
 לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעה אתן את
 הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת
 8 אשה לבני משם: ואם לא תאבה האשה
 ללכת אחריה ונקית משבעתי זאת רק את בני
 9 לא תשב שמה: וישם העבר את ידו תחת
 ידה אברהם ארניו וישבע לו על הדבר הזה:
 10 ויקח העבר עשרה גמלים מממלי ארניו וילך
 וכל טוב ארניו בירו ויקם וילך אל ארם
 11 נהרים אל עיר נחור: ויכרך הגמלים מחוץ
 לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת
 12 השאבת: ויאמר יהוה אלהי ארני אברהם
 הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם ארני
 13 אברהם: הנה אנכי נצב על עין המים
 ובנות

- 14 וּבָנוּת אֲנָשֵׁי הָעִיר יֵצְאֹת לִשְׂאֹב מַיִם : וְהָיָה
 הַנַּעַר אֲשֶׁר אָמַר אֵלָיָה הַטִּי נָא כַדָּךְ וְאִשְׁתָּה
 וְאָמְרָה שְׂתָה וְגַם גַּמְלִיךָ אֲשַׁקֶּה אֹתָהּ הַכֶּחֶת
 לְעַבְדְּךָ לִיצְחָק וּבָה אֲדַע כִּי עָשִׂיתָ חֶסֶד עִם־
 אֲדֹנָי : וַיְהִי־הוּא טָרִם כְּלֵה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבְקָה טו.
 15 יֵצְאֹת אֲשֶׁר יֵלְדָה לְבִתּוֹאֵל בֶּן־מִלְכָּה אִשְׁרָת
 נַחֲזֹר אַחֵי אַבְרָהָם וְכַדָּה עַל־שִׁכְמָהּ : הַנַּעַר 16
 טָכַר מְרֹאֵה מְאֹד בְּתוּלָהּ וְאִישׁ לֹא יִדְעָה
 וְתָרַד הָעֵינָה וְתִמְלֹא כְדָה וְתַעַל : וַיִּרְץ הָעֶבֶר 17
 לְקִרְאָתָהּ וַיֹּאמֶר הַגְּמִיאֵינִי נָא מֵעַט־מַיִם
 מִכַּדָּךְ : וְתֹאמֶר שְׂתָה אֲדֹנָי וְתִמְהַר וְתָרַד כְּדָה 18
 עַל־יָדָהּ וְתִשְׁקֶהוּ : וְתִכַּל לְהִשְׁקָתוֹ וְתֹאמֶר גַּם 19
 לְגַמְלִיךָ אֲשַׁאֲב עַד אִם־כָּלוּ לִשְׁתֹּת : וְתִמְהַר כ
 וְתַעַר כְּדָה אֶל־הַשְּׁקֹת וְתָרַץ עוֹר אֶל־הַבְּאֵר
 לִשְׂאֹב וְתִשְׂאֹב לְכָל־גַּמְלִיּוֹן : וְהָאִישׁ מִשְׁתַּאֲהָ 21
 לָהּ מִחֲרִישׁ לִדְעַת הַהַצְּלִיחַ יְהוֹה דְרָכּוֹ אִם־
 לֹא : וַיְהִי כֹאֲשֶׁר כָּלוּ הַגַּמְלִים לִשְׁתוֹת וַיִּקַּח 22
 הָאִישׁ נֹזֵם זָהָב בְּקַע מִשְׁקָלוֹ וְשָׁנֵי צְמִידִים
 עַל־יָרֵיָהּ עֶשְׂרֵה זָהָב מִשְׁקָלָם : וַיֹּאמֶר בֵּת־ 23
 מִי אֵת הַגִּידִי נָא לִי הִישׁ בִּירַצְאֲבִיךָ מְקוֹם
 לָנוּ לָלֶיִן : וְתֹאמֶר אֵלָיו בֵּת־בִּתּוֹאֵל אֲנִכִּי בֶן־ 24
 מִלְכָּה אֲשֶׁר יֵלְדָה לְנַחֲזֹר : וְתֹאמֶר אֵלָיו גַּם־כֵּה
 ד ב D 2 חבן

v. 14. הַנַּעַרָה קָרִי sic & v. 16. 28, 55-57.

v. 19. קִמֵץ בִּזְק v. 21. Al. ד

26 תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון: ויקר
 27 האיש וישתחו ליהוה: ויאמר ברוך יהוה
 אלהי ארני אברהם אשר לא עזב חסדו
 ואמתו מעם ארני בדרך נחני יהוה בית
 28 אחי ארני: ותרץ הנער ותגד לבית אמה
 29 בדרבים האלה: ולרבקה אח ושמו לבן וירץ
 ל לבן אל האיש החוצה אל העין: ויהי כראת
 ארץ הנזם ואת הצמרים על ידי אחתו
 וכשמעו את דבלי רבקה אחתו לאמר פה
 דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד
 31 על הגמלים על העין: ויאמר בוא ברוך
 יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הפורץ
 32 ומקום לגמלים: ויבא האיש הביתה ויפתח
 הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים וימים
 33 לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו: וישם
 לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי
 34 דברי ויאמר דבר: ויאמר עבד אברהם אנכי:
 לה ויהוה ברה את ארני מאד ויגדל ויתן לו
 צאן ובקר וכסף וזחב ועבדים ושפחות וגמלים
 36 וחמרים: ותלך שרה אשת ארני בן לארני
 אחרי וקנתה ויתן לו ארץ כל אשר לו:
 37 וישבעני ארני לאמר לא תקח אשה לבני
 38 מבנות הפנעני אשר אנכי ישב בארצו: אם
 לא

לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת
 אשה לבני : ואמר אל אדני אלי לא תלך : 39
 האשה אחרי : ויאמר אלי יהוה אשר מ
 התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח
 דרכך ולקחת אשה לבני משפחתי ומביר
 אבי : אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי 41
 ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי : ואבא 42
 היום אל העין ואמר יהוה אלהי אדני
 אברהם אם ישגה נא מצליח דרכי אשר אנכי
 הלך עליה : הנה אנכי נצב על עין המים 43
 והיה העלמה היצאת לשאב ואמרת אליה
 השקיני נא מעט מים מכנך : ואמרה אלי 44
 גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב הו
 האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני : אני מה
 טרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת
 וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר
 אליה השקיני נא : ותמהר ותורר כדה מעליה 46
 ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם
 הגמלים השקתה : ואשאל אתה ואמר בת מי 47
 את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה
 לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים
 על ידיה : ואקד ואשתחוה ליהוה ואברך 48
 את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני
 בדתך אמת לקחת את בת אחי אדני לבני :
 ועתה D 3 ג ר

49 ועתה אם ישלכם עשׂים חסר ואמת את־אדני
 הגידו לי ואם־לא הגידו לי ואפנה על־ימין
 נ או על־שמאל: ויען לבן ובתואל ויאמרו
 מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליה רע או־
 51 טוב: הנה־רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה
 52 לבן־אדניך כאשר דבר יהוה: ויהי כאשר
 שמע עבר אברהם את־דבריהם וישתחו
 53 ארצה ליהוה: ויוצא העבר כלי־לסוף
 וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנת נתן
 54 לאחיה ולאמה: ויאכלו וישתו הוצא
 והאנשים אשר־עמו וילינו ויקומו בבקר
 נה ויאמר שלחני לאדני: ויאמר אחיה ואמה
 תשב הפער אתנו ימים או עשור אחר תלך:
 56 ויאמר אלהם אל־תאחרו אתי ויהוה הצליח
 57 דרכי שלחוני ואלכה לאדני: ויאמרו נקרא
 58 לבער ונשאלה את־פיה: ויקראו לרבקה
 ויאמרו אליה התלכי עם־האיש הזה ותאמר
 59 אלה: וישלחו את־רבקה אחתם ואת־מנפתה
 60 ואת־עבר אברהם ואת־אנשיו: ויברכו את־
 רבקה ויאמרו לה אחתנו את הוי לאלפי
 61 רבקה וירש זרעה את שער שנאיו: ותקם
 רבקה ונערתיה ותרכבנה על־הגמלים
 ותלכנה אחרי האיש ויקח העבר את־רבקה
 62 וילך: ויצחק בא מבוא באר לחי לא והוא
 יושב

- יושב בארץ הנגב : ויצא יצחק לשוח בשדה 63
 לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים
 באים : ותשא רבקה את עיניה ותרא את 64
 יצחק ותפל מעל הגמל : ותאמר אל העבר סה
 מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו
 ויאמר העבר הוא אלני ותקח הצעירה ותתכס :
 ויספר העבר ליצחק את כל הדברים אשר 66
 עשה : ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח 67
 ארז רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה וינחם
 יצחק אחרי אמו : פ

כה. CAP. XXV.

- ויספ אברהם ויקח אשה ושמה קטורה : א
 ותלד לו את זמרון ואת יקשן ואת מרון ואת 2
 מדין ואת ישבק ואת שוח : ויקשן ילד את 3
 שבא ואת דרן ובני דרן היו אשירם ולטושם
 ולאמים : ובני מדין עיפה ועפר וחנה ואבידע 4
 ואלדעה כל אלה בני קטורה : ויתן אברהם ה
 את כל אשר לו ליצחק : ולבני הפולגשים 6
 אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם
 מעל יצחק בנו בעורנו חי קדמה אל ארץ 7
 קדם : ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי 7
 מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים : ויגוע 8
 וימות אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף
 אל עמו : ויקברי אתו יצחק וישמעאל בניו
 אל-

D 4 ר ר אל-

אל מערת המכפלה אל שרה עפרן בן צחר
 י החתי אשר על פני ממרא: השרה אשר
 קנה אברהם מארז בני חרז שמה קבר
 אברהם ושרה אשתו: ויהי אחרי מות אברהם
 ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק
 עם באר לחי ראי: פ

12 ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה
 הגר המצרית שפחת שרה לאברהם: ואלה
 שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכר
 ישמעאל נבית וקדר וארבאל ומבשם:
 14 טו ומשמע ורימה ומשא: חדר ותימא יטור
 16 נפיש וקדמה: אלה הם בני ישמעאל ואלה
 שמותם בחצריהם וכמירתם שנים עשר
 17 נשיאם לאפתם: ואלה שני חגי ישמעאל
 מאת שנה ושלושים שנה ושבע שנים ויגוע
 18 וימת ויאסף אל עמיו: וישכנו מחוילה
 עד שור אשר על פני מצרים באכה אשרה
 על פני כל אחיו נפל:

פ פ פ ו 6

19 ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד
 כ את יצחק: ויהי יצחק בן ארבעים שנה
 בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפרן
 21 ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: ויעתר
 יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר
 לו

לו יהוה ותהר רבקה אשתו: ויתרצצו הבנים 22
 בקרבה ותאמר אם כן לפדה זה אנכי וחלקי
 לדרש ארץ יהודה: ויאמר יהוה לה שני 23
 גי'ם בבטנה ושני לאמים מומעיד יפרדו ולאם
 מלאם יאמץ ורב יעבר צעיר: וימלאו ימיה 24
 ללדת והנה תומם בבטנה: ויצא הראשון כה
 ארמוני כלו פאדרת שער ויקראו שמו עשו:
 ואחרי כן יצא אחיו ורדו אחות בעקב עשו 26
 ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה
 בלדת אתם: ויגדלו הנערים ויהי עשו איש 27
 ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב
 אהלים: ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפי 28
 ורבקה אהבת את יעקב: ויזר יעקב נזיר 29
 ויבא עשו מן השדה והוא עיף: ויאמר עשו ל
 אל יעקב הלעיטני נא מן הארם הארם הזה
 כי עיף אנכי על כן קרא שמו ארום: ויאמר 31
 יעקב מכרה כיום את בכרתך לי: ויאמר 32
 עשו הנה אנכי חולק למוצת ולמה זה לי
 בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע 33
 לו וימכר את בכרתו ליעקב: ויעקב נתן 34
 לעשו לחם ונזיר ערשים ויאכל וישת ויקם
 וילך ייבו עשו ארץ הבכרה: פ

CAP.

D 5 ר ה

v. 23. גי'ם ק'

v. 24. קמץ בו'ק

CAP. XXVI. כו

ואוהי רעב בארץ מלכד הרעב הראשון אשר
 היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך
 2 מלך פלשתים גררה: וירא אליו יהוה
 ויאמר אל-הדר מצרימה שכן בארץ אשר
 3 אמר אליך: גור בארץ הנגב ואהיה עמך
 ואברכך כילך ולרעה אתך כל-הארצת
 האל והקמתי את-השבעה אשר נשבעתי
 4 לאברהם אביה: והרביתי את-רעהך ככוכבי
 השמים ונתתי לרעהך את כל-הארצת האל
 הוהתברכו ברעה כל גויי הארץ: עקב
 אשר-שמע אברהם בקלי וישמר משמרת
 6 מצותי חקותי ותורת: וישב יצחק בגר:
 7 וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי
 הוא כי רא לאמר אשתי פן-יהרגני אנשי
 המקום על-רבקה כי טובת מראה הוא:
 8 ויהי כי ארכו-לו שם הימים וישקף אבימלך
 מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק
 9 מצחק את רבקה אשתו: ויקרא אבימלך
 ליצחק ויאמר אף הנה אשתך הוא ואף
 אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי
 11 פן-אמות עליה: ויאמר אבימלך מה-וארצ
 עשית לנו כמעט שכב אחר העם את-אשתך
 והבאת

- 11 והבאת עלינו אשם: ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מורת יומת: ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה 12 ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה: ויגדל 13 האיש וילך הלך וגדל עד כי גדל מאד: ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה 14 ויקנאו אתו פלשתים: וכל הבאלת אשר טו חפרו עברי אביו בימי אברהם אביו סתמום 15 פלשתים וימלאום עפר: ויאמר אבימלך אל 16 יצחק לך מעמנו כי עצמת מפני מאד: וילך 17 משם יצחק ויחזן בנחל גרר וישב שם: וישב 18 יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו: ויחפרו עברי יצחק בנחל 19 וימצאו שם באר מים חיים: ויריבו רעי כ גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו: ויחפרו 21 באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה: ויעתק משם ויחפר באר אחרת 22 ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ: ויעל 23 משם באר שבע: וירא אליו יהוה בלילה 24 ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא

תִּירָא כִּי־אֵתָהּ אֲנֹכִי וּבִרְכַתֶּיךָ וְהִרְבִּיתִי אֶת־
 כַּח זֶרְעָה בְּעֵבוֹר אֲבִרָהֶם עִבְרִי : וַיְכֵן שֵׁם מִזְבֵּחַ
 וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה וַיֵּט שֵׁם אֱהִלֹּו וַיְכַרֵּה שֵׁם
 26 עִבְרִי־יִצְחָק בְּאָר : וְאֵבִימֶלֶךְ הִלֵּךְ אֵלָיו מִמֶּרֶךְ
 27 וְאַחֲוָרָז מִרְעֵהוּ וּפִיכֵל שֹׁר־צִבְאוֹ : וַיֹּאמְרוּ
 אֱלֹהִים יִצְחָק מִדֹּעַ בְּאַתֶּם אֵלֵינוּ וְאַתֶּם שֵׁנֵתֶם
 28 אֵתִי וְתִשְׁלַחֲנִי מֵאַתְכֶם : וַיֹּאמְרוּ רְאוּ רְאוּנֵה
 כִּי־הִירָה יְהוָה עִמָּךְ וְנֹאמַר תְּהִי נָא אֱלֹהֵת
 בֵּינוֹתֵינוּ בֵּינֵינוּ וּבֵינֶךָ וּנְכַרְתֶּם בְּרִירַת עִמָּךְ :
 29 אִם־תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רְעִיָה כְּאִשֶׁר לֹא נִגְעָנוּךָ
 וְכְאִשֶׁר עֲשִׂינוּ עִמָּךְ רַק־טוֹב וְנִשְׁלַחֲךָ בְּשָׁלוֹם
 לְ אֵתָהּ עִתָּהּ בְּרוּךְ יְהוָה : וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתָּה
 31 וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ : וַיִּשְׁפִּימוּ בִבְקָר וַיִּשְׁבְּעוּ אִישׁ
 לְאֶחָיו וַיִּשְׁלַחֶם יִצְחָק וַיֵּלֶכֶּה מֵאַתָּה בְּשָׁלוֹם :
 32 וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ עִבְרֵי יִצְחָק וַיִּגְדּוּ
 לוֹ עַל־אֲדוּרָז הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפְרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ
 33 מִצְאָנוּ מַיִם : וַיִּקְרָא אֶתָּה שְׁבַעַת עַל־
 כֵּן שֵׁם הָעִיר בְּאֵר שְׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
 34 וַיְהִי עֲשׂוֹ בְּדָאֲרַבְעִים שָׁנָה
 וַיָּקַח אִשָּׁה אֶת־יְהוּדִירָז בַּת־בְּאָרִי הַחֲתָנִי
 לְהָוָרָז בְּשִׁמְרָז בַּת־אֵילָן הַחֲתָנִי : וַתְּחַיֶּן
 מִמֶּרֶז רֹחַ לְיִצְחָק וּלְרַבְקָה :

CAP.

CAP. XXVII. כו

ויהי כי יקח יצחק ותכלה עינו מראתא
 ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני
 ויאמר אליו הפני : ויאמר הפה נא זקנתי
 לא ירעתי יום מותי : ועתה שא נא כליה
 תליה וקשתה וצא השדה וצירה לי צירה :
 ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה
 לי ואכלה בעבור תברכה נפשי במרס אמות :
 ורכקה שמעת ברבר יצחק אל עשו בנוה
 וילך עשו השדה לצוד ציד להביא : ורכקה
 אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי
 את אביה מדבר אל עשו אחיה לאמר :
 הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה
 ואברככה לפני יהוה לפני מותי : ועתה
 בני שמע בקלי לאשר אני מצוה אתה : לה
 נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עינים
 טובים ואעשה אחם מטעמים לאביה כאשר
 אהב : והבאת לאביה ואכל בעבר אשר י
 יברכה לפני מותו : ויאמר יעקב אל רכקה
 אמו הן עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק :
 אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כפמתעתע
 והבאתי עלי קללה ולא ברכה : ותאמר לו
 אמו עלי קללתה בני אף שמע בקלי ולה
 קח

14 קח־לִי: וַיִּלֶךְ וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ וַתַּעַשׂ אִמּוֹ
 טוֹמְטַעְמִים כַּאֲשֶׁר אָהֵב אָבִיו: וַתִּקַּח רַב־קָהָ
 אֶת־בְּגָדֵי עֵשָׂו בְּנֵה הַגִּדֹל הַחֲמֹדֶת אֲשֶׁר אֵתָהּ
 16 בְּבֵית וַתִּלְבַּשׂ אֶת־יַעֲקֹב בְּנֵה הַקָּטָן: וְאֵת
 עֵרֶץ גְּרֵי הָעֹזִים הַלְּבִישָׁה עַל־יָדָיו וְעַל־
 17 חֻלְקֵת צֹאֲרָיו: וַתִּתֵּן אֶת־הַמְטַעְמִים וְאֶת־
 18 הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשָׂתָה בְּיַד יַעֲקֹב בְּנֵה: וַיָּבֵא
 אֶל־אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הַבְּנִי מִי אַתָּה
 19 בְּנִי: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו אֲנִי עֵשָׂו בְּכֹרֶךָ
 עֲשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי קוּם־נָא שָׁבָה
 כ וְאֶכְלֶה מִצִּידִי בְּעִבּוֹר תְּבָרַכְנִי נַפְשֶׁךָ: וַיֹּאמֶר
 יִצְחָק אֶל־בְּנֵו מַה־זֶּה מֵהַרְתָּ לְמִצְאָ בְּנִי
 21 וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנָי: וַיֹּאמֶר
 יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב גִּשְׁה־נָּא וְאַמְשֶׁה בְּנִי הַאֲתָהּ
 22 זֶה בְּנִי עֵשָׂו אִם־לֹא: וַיִּגַּשׂ יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק
 אָבִיו וַיִּמְשָׁהוּ וַיֹּאמֶר הַקֹּל הַקֹּל יַעֲקֹב וְהִידִים
 23 יָדַי עָשׂוּ: וְלֹא הִכִּירוּ כִּי־הָיוּ יָדָיו כִּידֵי עֵשָׂו
 24 אֲחָיו שְׁעֵלֶת וַיְבָרַכְהוּ: וַיֹּאמֶר אֲתָהּ זֶה בְּנִי
 כֹה עָשׂו וַיֹּאמֶר אָנִי: וַיֹּאמֶר הַגִּשְׁה לִי וְאֶכְלֶה
 מִצִּיד בְּנִי לְמַעַן תְּבָרַכְךָ נַפְשִׁי וַיִּגַּשׁ־לוֹ וַיֹּאכַל
 26 וַיָּבֵא לוֹ גִּזְן וַיִּשֶׁת: וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק אָבִיו
 27 גִּשְׁה־נָּא וְשָׁקֶה לִי בְּנִי: וַיִּגַּשׁ וַיִּשְׁק־לוֹ
 וַיִּרַח אֶת־רִיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרַכְהוּ וַיֹּאמֶר רֵאדֶה
 28 רִיחַ בְּנִי כְרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בָּרַבּוּ יְהוָה: וַיִּתֵּן־
 לָד

לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב
 דגן ותירש: יעבדוך עמים וישתחו לך²⁹
 לאפים הוה גביר לאחיה וישתחו לך בני
 אמה ארריה ארור ומברכה ברוך: ויהי ל
 כאשר כל ה יצחק לברה את יעקב ויהי אה
 יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו
 אחיו בלא מצירו: ויעש גם הוא מטעמים³¹
 ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ואכל
 מציר בנו בעבר תברכני נפשך: ויאמר לו³²
 יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנה בכה
 עשו: ויחרר יצחק חרדה גדלה עד מאד³³
 ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי
 ואכל מפל בטרם תבוא ואברכה גם ברוך
 יהיה: כשמע עשו את דברי אביו ויצעק³⁴
 צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו
 ברכני גם אני אבי: ויאמר בלא אחיה לה
 במרמה ויקח ברכתה: ויאמר הכי קרא³⁶
 שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בלתי
 לקח והפה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא
 אצלת לו ברכה: ויען יצחק ויאמר לעשו³⁷
 הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו
 לעבדים ודגן ותירש סמכתיו ולכה אפוא מה
 אעשה בני: ויאמר עשו אל אביו הברכה³⁸
 אחת

אחת הוא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא
 39 עשו קלו ויבך: ויען יצחק אביו ויאמר אליו
 הנה משמני הארץ יהיה מושבה ומטל
 מ השמים מעל: ועל חרבה תחית ואת אחיה
 תעבר והיה כאשר תדיר ופרקת עלו מעל
 41 צוארה: וישטם עשו את יעקב על הברכה
 אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרכו ימי
 42 אבל אבי ואהרבה את יעקב אחי: ויגר
 לרבקה את דברו עשו בנה הגדל ותשלח
 ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה
 43 עשו אחיה מתנחם לך להרבה: ועתה בני
 שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה:
 44 וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב
 מה חמת אחיה: עד שוב אף אחיה מפה ושכח
 את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיה משם
 46 למה אשכל גם שניכם יום אחד: ותאמר
 רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת
 אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה
 מבנות הארץ למה לי חיים:

CAP. XXVIII. כח

א ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצוהו
 2 ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען: קום
 לך פרנה אלם ביתה בתואל אבי אמה וקח
 לך

3 לָךְ מִשֵּׁם אִשָּׁה מִבְּנוֹת לְבִן אֲחִי אִמָּךְ: וְאַל־
 שְׂרֵי יִבְרָךְ אֶתְךָ וְיִפְרֶךָ וְיִרְבֶּךָ וְהָיִיתָ לְקַחֲל־
 עַמִּים: וַיִּתֵּן לָךְ אֶת־בְּרִכַּת אַבְרָהָם לָךְ 4
 וְלִזְרַעְךָ אַתָּה לְרִשְׁתָּךְ אֶת־אֶרֶץ מִגְדֵּי אֲשֶׁר־
 נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם: וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת־הַ
 יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ פָּדָנָה אֲרָם אֶל־לָבָן בֶּן־בְּתוּאֵל
 הָאֲרָמִי אֲחִי רַבְקָה אִם יַעֲקֹב וַעֲשׂו: וַיֵּלֶךְ אֵלָּהּ 6
 עֲשׂו כִּי־בָרַךְ יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וַשְּׁלַח אֹתוֹ
 פָּדָנָה אֲרָם לְקַחֲת־לוֹ מִשֵּׁם אִשָּׁה בְּבָרְכּוֹ אֹתוֹ
 וַיֵּצֵא עָלָיו לֵאמֹר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן:
 וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ וַיֵּלֶךְ פָּדָנָה 7
 אֲרָם: וַיְרֹא עֲשׂו כִּי רְעוּת כְּנָעַן בְּעֵינָיו 8
 יִצְחָק אָבִיו: וַיֵּלֶךְ עֲשׂו אֶל־יַשְׁמַעֵאל וַיִּקְחָהּ 9
 אֶת־מַחֲלָת: בְּתֻשְׁמַעֵאל בֶּן־אַבְרָהָם אַחֹת
 נְבִיּוֹרָת עַל־נְשָׂיו לֹא־אִשָּׁה: ~~וַיִּצְא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חָרְנָה:~~
 וַיִּצְא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חָרְנָה: ~~וַיִּפְגַּע בְּמִקְוֹם וַיֵּלֶן שָׁם כִּי־בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקְחָהּ 11~~
 מֵאֲבָנֵי הַמִּקְוֹם וַיִּשֶׂם מִרְאשְׁתֵּיהֶם וַיִּשְׁכַּב בְּמִקְוֹם
 הַהוּא: וַיַּחֲלֵם וַהֲנֶה סֹלֶם מֵצֵב אֶרֶץ וְרֵאשֻׁן 12
 מִגֵּיעַ הַשָּׁמַיְמָה וַהֲנֶה מִלְאכֵי אֱלֹהִים עָלָיִם
 וַיִּרְדּוּ בּוֹ: וַהֲנֶה יְהוָה נֹצֵב עָלָיו וַיֹּאמֶר 13
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ וְאַלֹהֵי יִצְחָק
 הֶאֱרַץ

פסוק
 Sundst
 4

הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָתָּה שָׁכַב עָלֶיהָ לְךָ אֶתְחַנְנֶהּ
 14 וְלִזְרַעָהּ: וְהָיָה זְרַעָהּ כְּעַמֵּךְ הָאָרֶץ וּפְרֻצַּת יָמָהּ
 וְקִדְמוֹהָ וְצִפְנָהּ וְנִגְבָּהּ וְנִכְרְכֵנוּ בָּהּ כְּלִי מִשְׁפָּחַת
 טו הָאָרְמָה וּבִזְרַעָהּ: וְהָיָה אֲנֹכִי עִמָּךְ וְשָׁמְרֵתִיךָ
 בְּכָל אֲשֶׁר-תֵּלֵךְ וְהִשְׁבַּתִּיךָ אֶל-הָאָרְמָה הַזֹּאת
 כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם-עָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר-
 16 דִּבַּרְתִּי לְךָ: וַיִּקְוֶז וַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר
 אֲכֹן יֵשׁ יְהוָה בְּמָקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי:
 17 וַיִּירֶא וַיֹּאמֶר מַה נִּזְרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אִין זֶה
 כִּי אִם-בֵּית אֱלֹהִים זֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם:
 18 וַיִּשְׁכֵם יַעֲקֹב בְּבֹקֶר וַיִּקַּח אֶת-הָאֶבֶן אֲשֶׁר-
 עָשָׂה מִרְאֲשֵׁתוֹ וַיִּשֶׂם אֹתָהּ מַצֵּבֶה וַיִּצְקֶה שֵׁמוֹן
 19 עַל-רֹאשָׁהּ: וַיִּקְרָא אֶת-שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא
 בֵּית-אֵל וְאוּלַם לֵאמֹר שָׁכַב-הָעִיר לְרֹאשְׁנָה:
 ב וַיִּדַר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם-יְהִי אֱלֹהִים עִמָּדִי
 וְשָׁמְרֵנִי בְּדַרְךָ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַתְּ
 21 לִי לֶחֶם לֵאכֹל וּבִגְד לְלַבֵּשׁ: וְשָׁבְתִי בְּשָׁלוֹם
 אֶל-בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים:
 22 וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי מַצֵּבֶה יְהִי בֵּית
 אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר תִּתֵּן-לִי עֲשֹׂר אֶעֱשְׂרֶנּוּ לְךָ:

CAP. XXIX. כט

אוֹשֵׁשׁ יַעֲקֹב רָגְלוֹ וַיֵּלֶךְ אֶרֶצָה בְּנֵי-קְרוֹם:
 2 וַיִּרְא וְהָיָה בְּאֵר בְּשֵׂדֶה וְהָיָה שֵׁם שְׁלֹשָׁה
 עֲדָרֵי-צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ כִּי מִזֶּה-הַבְּאֵר הָיוּ
 יִשְׁקוּ

ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר :
 3 ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן
 מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו
 את האבן על פי הבאר למקמה : ויאמרו 4
 להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן
 אנחנו? ויאמרו להם הילעתם את לבן בנה
 נחור ויאמרו ובענו : ויאמרו להם השלום לו 6
 ויאמרו שלום וחנה רחל בתו באה עם
 הצאן : ויאמר חן עוד היום גדול לא-ערת 7
 האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו : ויאמרו 8
 לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו
 את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן :
 עורנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן 9
 אשר לאביה כי רעה הוא : ויהי כאשר ראתי
 יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן
 לבן אחי אמו ויש יעקב ויגל את האבן
 מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו :
 11 וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך :
 12 ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן
 13 רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה : וזה כשמעו
 לבן את שמעו יעקב בן אחותו ויביץ לקראתו
 ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר
 14 לבן את כל הדברים האלה : ויאמר לו
 לבן אף עצמי ובערי אתה וישב עמו חרש :
 ה ב E ימים :

טו ימים: ויאמר לבן ליעקב הכי דאחי אתה
 ועברתני חנם הגידה לי מה משפחתך:
 16 וילבן שתי בגוד שם הגדלה לאה ושם
 17 הקטנה רחל: ועיני לאה רבות ורחל היתה
 18 יפת תאר ויפת מראה: ויאמך יעקב את
 רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך
 19 הקטנה: ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי
 כ אתה לאיש אחר ששה עמוד: ויעבר יעקב
 ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחרים
 21 באהבתו אתה: ויאמר יעקב אל לבן הבה
 את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה:
 22 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש
 23 משתה: ויהי בערב ויקח את לאה בתו
 24 ויבא אתה אליו ויבא אליה: ויתן לבן לה
 כה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה: ויהי
 בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה
 זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמו ולמה
 26 רמיתני: ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו
 27 לתת הצעירה לפני הבכירה: מלא שבע
 זארז ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר
 28 תעבר עמדי עוד שבע שנים אחרות: ויעש
 יעקב כן וימלא שבע זארז ויתן לו את
 29 רחל בתו לו לאשה: ויתן לבן לרחל בתו
 לאת בלהה שפחתו לה לשפחה: ויבא גם
 אל

אל רחל ויאמרה גם את רחל מלאה ויעבר
 עמו עוד שבע שנים אחרות: וירא יהוה 31
 כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל
 עקרה: ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו 32
 ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעיני כי עתה
 יראה אישי: ותהר עוד ותלד בן ותאמר 33
 כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם
 ארצ יה ותקרא שמו שמעון: ותהר עוד 34
 ותלד בן ותאמר עתה הפעם יראה אישי
 אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא
 שמו לוי: ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם לה
 אורה את יהוה על כן קראה שמו יהודה
 ותעמד מלדרת:

CAP. XXX. ל

ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל א
 באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים
 ואם אין מתה אנכי: ויחר אף יעקב ברחל 2
 ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך
 פרי במין: ותאמר הנה אמת בלהה ב 3
 אליה ותלד על ברפי ואבנה גם אנכי מפנה:
 ויתן לו ארצ בלהה שפחתה לאשה ויבא 4
 אליה יעקב: ותהר בלהה ותלד ליעקב בן: ה
 ותאמר רחל דברי אלהים וגם שמע בקלי 6
 ויתן לי בן על כן קראה שמו דן: ותהר 7
 עוד

עֹזֵר וְתוֹלֵד בְּלֹהָה שְׂפַחַת רַחֵל בֶּן שְׁנַי לְיַעֲקֹב :
 8 וְתֹאמֶר רַחֵל נִפְתְּלוּ אֱלֹהִים נִפְתַּלְתִּי עִם־
 9 אַחֲתִי גַם יִכְלְתִי וְתִקְרָא שְׁמוֹ נִפְתָּלִי : וְתֹרָא
 לְאֵה כִּי עֲמִידָה מִלִּרְצֵ וְתִקַּח אֶרֶץ זֹלְפָה
 י שְׂפַחְתִּיהָ וְתִתֵּן אֹתָהּ לְיַעֲקֹב לְאִשְׁרָה : וְתוֹלֵד
 11 זֹלְפָה שְׂפַחַת לְאֵה לְיַעֲקֹב בֶּן : וְתֹאמֶר לְאֵה
 12 בְּגֵד וְתִקְרָא אֶרֶץ שְׁמוֹ גֵד : וְתוֹלֵד זֹלְפָה
 13 שְׂפַחַת לְאֵה בֶּן שְׁנַי לְיַעֲקֹב : וְתֹאמֶר לְאֵה
 בְּאִשְׁרֵי כִּי אֲשֶׁרֹנִי בְּגוֹרֵ וְתִקְרָא אֶת שְׁמוֹ
 14 אֲשֶׁר : וַיִּלֶּךְ רְאוּבֵן בִּימֵי קְצֵיר חֲסִים וַיִּמְצֵא
 דּוֹרָאִים בַּשָּׂדֶה וַיָּבֵא אֹתָם אֶל־לְאֵה אִמּוֹ
 וְתֹאמֶר רַחֵל אֶל־לְאֵה תֵּנִי נָא לִי מְדוּדָאִי
 15 וְתֹאמֶר לָהּ הִמְעַט קָחְתְּךָ אֶת־אִישִׁי
 וְלִקְחֵרָצ גַּם אֶת דּוֹרָאִי בְּנִי וְתֹאמֶר רַחֵל לִכֹּן
 16 יִשְׁכַּב עִמּוֹ הַלַּיְלָה תַּחַת דּוֹרָאִי בְּנִי : וַיָּבֵא
 יַעֲקֹב מִן־הַשָּׂדֶה בְּעָרֵב וַיִּצְא לְאֵה לִקְרֹאתוֹ
 וְתֹאמֶר אֵלַי תָּבוֹא כִּי שָׂכַר שְׂכָרְתִּיךָ בְּדוֹרָאִי
 17 בְּנִי וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ בַּלַּיְלָה הַזֶּה : וַיִּשְׁמָע
 אֱלֹהִים אֶל־לְאֵה וַתִּהְרַר וְתוֹלֵד לְיַעֲקֹב בֶּן
 18 חַמְיָשִׁי : וְתֹאמֶר לְאֵה נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרִי
 אֲשֶׁר־נָתַתִּי שְׂפַחְתִּי לְאִישִׁי וְתִקְרָא שְׁמוֹ
 19 יִשְׁשֻׁכָּר : וַתִּהְרַר עוֹזֵר לְאֵה וְתוֹלֵד בֶּן־שְׁשִׁי
 כ לְיַעֲקֹב : וְתֹאמֶר לְאֵה זָכְרֵנִי אֱלֹהִים אֹתִי
 זָכַר

זכר טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו
 21 ששה בנים ותקרא את שמו זבלון: ואחר
 22 ילדה בת ותקרא את שמה דינה: ויזכר
 אלהים את רחל וישמע אליה אלהים
 23 ויפתח את רחמה: ותהר ותלד בן ותאמר
 24 אסף אלהים את חרפתי: ותקרא את שמו
 יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר: ויהי כה
 כאשר ילדה רחל ארץ יוסף ויאמר יעקב
 אל לבן שלחני ואלכה אל מקומי ולארצי:
 תנה את נשי וארץ ילדי אשר עבדתי אתך
 26 בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר
 עבדתיך: ויאמר אליו לבן אסנא מצאתי חן
 27 בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגלגלך: ויאמר
 28 נקבה שכרך עלי ואתנה: ויאמר אליו
 29 אתה ידעת את אשר עבדתיך וארץ אשר
 היה מקנה אתי: כי מעט אשר היה לך
 לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי
 ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי: ויאמר
 31 מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי
 מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשיבה
 32 ארעה צאנה אשמו: אעבך בכל צאנה
 היום הסר משם כל שהו נקר ומלוא וכל
 שה חוס פנשבים ומלוא ונקר פעוים
 והיה שכרי: וענתה פי צדקתי ביום מחר
 33 כי

כִּי־תִכּוּזַעַל־שִׁכְרֵי־לִפְנֵיהֶּכֹּל־אֲשֶׁר־אֵינְנוּ
 נִקְרָאִים וְטֹלוּזַעַפְעוּיִם וְחוּם בְּכַשְׁבִּים זָנוּב
 34 הוּא אֲתוּי וַיֹּאמֶר לָבֵן הִן לִי יְהִי כְדַבְרְךָ:
 לֵה וַיִּסַּר בְּיוֹם הַהוּא אֶת־הַתְּשִׁיבִים הַעֲקָרִים
 וְהַטְּלָאִים וְאֵת כָּל־הַעֲזִים הַנִּקְדָּוֹת וְהַטְּלָאֹת
 כֹּל־אֲשֶׁר־לָבֵן בּוֹ וְכָל־הַחֹם בְּכַשְׁבִּים וַיִּתֵּן
 36 בְּיַד־בְּנָיו וַיֵּשֶׁם דָּרָךְ שְׁלֹשָׁתַיִם יָמִים בֵּינוֹ
 וּבֵין יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב רָעָה אֶת־צֹאן לָבֵן הַזֹּתֶרֶת:
 37 וַיִּקַּח־לוֹ יַעֲקֹב מִקָּל לִבְנֵה לֶחַ וְלוֹוֹ וְעַרְמוֹן
 וַיַּפְצֵל בָּהֶן פְּצֻלוֹת לִבְנוֹת מַחֲשֵׁף הַלָּבֵן אֲשֶׁר
 38 עַל־הַמִּקְלוֹת וַיִּצַּג אֶת־הַמִּקְלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל
 בְּרֹהֲטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּבְאֵן הַצֹּאן
 לְשִׁתוֹת לִנְכַח הַצֹּאן וַיַּחֲמֵנָה בְּבֹאֵן לְשִׁתוֹת:
 39 וַיַּחֲמוּ הַצֹּאן אֶל־הַמִּקְלוֹת וַתִּרְדֵּן הַצֹּאן עֲקָרִים
 מִן־נִקְדִּים וְטֹלוּזַעַ וְהַכַּשְׁבִּים הַפְּדִיר יַעֲקֹב
 וַיִּתֵּן לְבָנָיו הַצֹּאן אֶל־עֵקֶר וְכָל־חֹם בְּצֹאן
 לָבֵן וַיִּשְׂרֵת לוֹ עֲרִיסִים לְכַדוֹ וְלֹא שָׂחַם עַל־
 41 צֹאן לָבֵן וְהָיָה בְּכָל־יַחַם הַצֹּאן הַמִּקְשָׁרוֹת
 וְשֵׁם יַעֲקֹב אֶת־הַמִּקְלוֹת לְעֵינֵי הַצֹּאן בְּרֹהֲטִים
 42 לְיַחֲמֵנָה בַּמִּקְלוֹת וּבַהֲעֲטִיף הַצֹּאן לֹא יֵשִׁים
 וְהָיָה הָעֲטֻפִים לְלָבֵן וְהַקְּשָׁרִים לְיַעֲקֹב:
 43 וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד וַיְהִי־לוֹ צֹאן רַבּוֹת
 וַשִּׁפְחוֹרֵי וְעֵבְרִים וְגַמְלִים וְחֲמָרִים:

CAP.

CAP. XXXI. לא

וישמע את דברי בני־לבן לאמר לקח יעקב א
 את כל־אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה
 את כל־הכבוד הזה: וירא יעקב את פני 2
 לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום: ויאמר 3
 יהוה אל־יעקב שוב אל־ארץ אבותיך
 ולמולדתך ואהיה עמו: וישלח יעקב ויקרא 4
 לרחל וללאה השדרה אל־צאנו: ויאמר ה 5
 להן ראה אנכי את פני אביכן כי איננו אלי
 כתמול שלשם ואלהי אבי היה עמדי: ואהנה 6
 ידעתן כי בכל־כחי עבדתי ארצ־אביכן:
 ואביכן התל בן והחלף את־משכרתי עשרת 7
 מנים ולא־נתנו אלהים להרע עמדי: אם־ 8
 כה יאמר נקדים יהיה שכרה וילדו כל־הצאן
 נקדים ואם־כיה יאמר עקדים יהיה שכרה
 וילדו כל־הצאן עקדים: ויצל אלהים את־ 9
 מקנה אביכם ויתן לי: ויהי בערתי יחס
 הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתרים
 העלים על־הצאן עקדים נקדים וברדים:
 ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב 11
 ואמר הנני: ויאמר שא־נא עיניך וראה
 כל־העתרים העלים על־הצאן עקדים נקדים 12
 וברדים כי ראיתי את כל־אשר לבן עשה
 לך: אנכי האל בית־אל אשר משחת שם 13

מצבה

E 5 ה ה

מצבֹרֶה אֲשֶׁר נָרְתָה לִי שָׁם נָדַר עִתָּה קוֹם
צֵא מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת וּשׁוּב אֶל־אָרֶץ מְוֹלָדְתְּךָ:
14 וַתַּעַן רַחֵל וּלְאָה וַתֹּאמְרֵנָה לּוֹ הַעֲזֹר לָנוּ חֵלֶק
טו וְנַחֲלֶה בְּבֵית אֲבִינֹנוּ: הֲלוֹא נִכְרִיּוֹת נִחְשַׁבְנוּ
לוֹ כִּי מִכְרָנוּ וַיֹּאכַל גַּם־אֶכּוֹל אֶת־כֶּסֶפְנוּ:
16 כִּי כָל־הָעֵשׂוֹר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאֲבִינֹנוּ לָנוּ
הוּא וְלִבְנֵינוּ וְעִתָּה כֹּל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים
17 אֱלֹהֵי עֵשָׂו: וַיִּקַּם יַעֲקֹב וַיֵּשֶׁב אֶת־בְּנָיו
18 וְאֶת־נָשָׂיו עַל־הַגְּמָלוֹת: וַיִּנְהַג אֶרֶץ־כָּל־
מִקְנֵהוּ וְאֶרֶץ־כָּל־רֶכְשׁוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ מִקְנֵה
קַבְּלֵנוּ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפָדֵן אָרֶם לָבוֹא אֶל־יַצְחָק
19 אָבִיו אֶרְצָה כְּנָעַן: וְלִבְנֵי הַלֵּךְ לָגֹז אֶת־צֹאֲנוֹ
וַתִּזְנַב רַחֵל אֶרֶץ־הַתְּרַפִּים אֲשֶׁר לְאִמֶּיהָ:
כ וַיִּזְנַב יַעֲקֹב אֶרֶץ־לֵב לָבָן הָאֲרָמִי עַל־בְּלִי
21 הַגִּיד לוֹ כִּי בָרַח הוּא: וַיְבָרַח הוּא וְכָל־
אֲשֶׁר־לוֹ וַיִּקַּם וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנָּהָר וַיֵּשֶׁב אֶת־
22 פְּנֵי הַר הַגְּלָעָד: וַיִּגַּד לְלָבָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
23 כִּי בָרַח יַעֲקֹב: וַיִּקַּח אֶת־אָחִיו עִמּוֹ וַיִּרְדֶּף
אֲחֵרָיו בְּרֶדֶף שִׁבְעָרָז יָמִים וַיִּדְבֹּק אֹתוֹ בַּהַר
24 הַגְּלָעָד: וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־לָבָן הָאֲרָמִי בַּחֹלֶם
הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִשְׁמַר לָךְ פֶּן־תִּדְבַר עִם־
כה כֹּה יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע: וַיֵּשֶׁב לָבָן אֶת־יַעֲקֹב
וַיַּעֲקֹב תָּקַע אֶת־אֹהֱלוֹ בַּהַר וּלְבָן תָּקַע אֶרֶץ־
אָחִיו

אחיו בְּהַר הַגִּלְעָד : וַיֹּאמֶר לְבִן לְיַעֲקֹב מֶה 26
 עֲשִׂיתָ וַתִּגְנֹב אֶרֶץ-לִבְנֵי וַתִּנְהַג אֶרֶץ-בְּנֹתַי
 כְּשִׁבּוֹת חֶרֶב : לָמָּה נִחַבְתָּ לְבָרַח וַתִּגְנֹב 27
 אֶתִּי וְלֹא-הִצַּרְתָּ לִּי וְאַשְׁלַחַךָּ בְּשִׂמְחָה
 וּבִשְׂרִים בְּתָךְ וּבְכַנּוֹר : וְלֹא נִשְׁתַּנִּי לְנִשְׁק 28
 לְבָנִי וּלְבִנְתֵי עִתָּה הַסְּפֵלֶת עָשׂוּ : יֵשׁ-לְאֵל 29
 יְדֵי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רַע וְאֱלֹהֵי אֲבִיכֶם אֲמִשׁוּ
 אִמָּר אֵלַי לֵאמֹר הַשְּׁמֹר לָךְ מִדְּבַר עִם-יַעֲקֹב
 מִשׁוֹב עַד-רַע : וְעִתָּה הִלֵּךְ הִלַּכְתָּ כִּי-נִכְסְפָה לִּי
 נִכְסַפְתָּה לְבֵית אֲבִיךָ לָמָּה גִּבַּת אֶת-אֱלֹהֵי :
 וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלִבָּן כִּי יֵרְאֵתִי כִּי אָמַרְתִּי 31
 פֶּן-תִּגְזֹל אֶרֶץ-בְּנוֹתַי מֵעַמִּי : עִם אֲשֶׁר 32
 תִּמְצָא אֶרֶץ-אֱלֹהֶיךָ לֵאמֹר יַחֲיֶה נָגֵד אֲחִינוּ
 הַזֶּה לָךְ מֶה עָמְדִי וְקַח-לָךְ וְלֹא-יִרַע יַעֲקֹב
 כִּי רָחֵל גִּבַּתָּם : וַיָּבֵא לְבִן בְּאֵהֶל-יַעֲקֹב 33
 וּבְאֵהֶל לְאֵרָה וּבְאֵהֶל שְׁתֵּי הָאִמּוֹת וְלֹא מִצְרָא
 וַיֵּצֵא מִאֵהֶל לְאֵרָה וַיָּבֵא בְּאֵהֶל רָחֵל : וּרְחֵל 34
 לָקְחָה אֶרֶץ-הַתְּרֵפִים וַתִּשְׁמַם בְּכֹר הַגְּמֹל
 וַתִּשָּׁב עֲלֵיהֶם וַיִּמְשָׁשׁ לְבִן אֶרֶץ-כָּל-הָאֵהֶל
 וְלֹא מִצְרָא : וַתֹּאמֶר אֵל-אֲבִיךָ אֵל-יִתְרָה לֵאמֹר
 בְּעֵינֵי אֲדֹנָי כִּי לֹא אוּכַל לָקוּם מִפְּנֵיךָ כִּי-
 דָרָה נָשִׂים לִי וַיַּחֲפֹשׂ וְלֹא מִצְרָא אֶת-הַתְּרֵפִים :
 וַיִּחַר לְיַעֲקֹב וַיִּרְבַּב בְּלִבָּן וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר 36
 לְלִבָּן מִה-פָּשְׁעִי מִה חָטָאתִי כִּי רָלַקְתָּ אַחֲרַי :

37 כִּי־מִשְׁשַׁת־אֲרֶז־כָּל־כְּלֵי־מַד־מִצְאָתָּ מִכֹּל־
 כְּלֵי־בֵיתְךָ שֵׁים־כֶּה נָגַד אֲחִי וְאֲחִיךָ וְיֹזְבֵב־
 38 בֶּן־שִׁנְיָנוּ׃ זֶה עֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי עִמָּךָ
 רַחֲלִיקָה וְעֹזֶיךָ לֹא שָׁפְלוּ וְאֵילֵי צֹאנְךָ לֹא־
 39 אָכַלְתִּי׃ טְרֵפָה לֹא הִבְאִיתִי אֵלֶיךָ אָנֹכִי אֲחַטְנָה
 מִיָּדִי תִבְקַשְׁנָה גָּנַבְתִּי יוֹם וּגְנַבְתִּי לַיְלָה׃
 מִחַיִּיתִי בַיּוֹם אָכַלְנִי חֶרֶב וְקָרַח בְּלַיְלָה וְתוֹדַד־
 41 שָׁנְתִי מֵעֵינָי׃ זֶה־לִּי עֶשְׂרִים שָׁנָה בְּבֵיתְךָ
 עֲבַדְתִּיךָ אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּשֵׂתֵי בְנֵתְךָ
 וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֹאנְךָ וְתַחֲלֹף אֶרֶץ־מִשְׁכַּרְתִּי
 42 עֶשְׂרֵת מָנִים׃ לֹלֵל אֱלֹהֵי אָבִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב הָיָה לִּי כִּי עָתָה רִיקָם שְׁלַחְתָּנִי
 אֶרֶץ־עֲנִי וְאֶת־גִּיעַ פְּפִי רָאָה אֱלֹהִים וַיּוֹכַח
 43 אִמְשׁ׃ וַיַּעַן לָבָן וַיֹּאמֶר אֵל־יַעֲקֹב הַבְּנוֹתָ
 בְּנֹתַי וְהַבָּנִים בְּנֵי וְהַצֹּאֵן צֹאנֵי וְכֹל אֲשֶׁר־אָתָּה
 רָאָה לִּי־הוּא וּלְבַנְתֵּי מַה־אֲעִשֶׂה לְאֱלֹהֵי הַיּוֹם
 44 אִו לְבָנֶיהֶן אֲשֶׁר יִלְדוּ׃ וְעָתָה לְכֵה נִכְרַתָּה
 מִהַ בְּרִית אֲנִי וְאָתָּה וְהָיָה לְעַד בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃ וַיִּקַּח
 46 יַעֲקֹב אֶבֶן וַיְרִימָהּ מִצִּבְרָה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
 לְאָחִיו לָקִטּוּ אֲבָנִים וַיִּקַּחוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ־גֹל
 47 וַיֹּאכְלוּ שֵׁם עַל־הַגֹּל׃ וַיִּקְרָא־לוֹ לָבָן יִגָּר
 48 שְׁהִדְוִתָּא וַיַּעֲקֹב קָרָא לוֹ גִלְעָד׃ וַיֹּאמֶר לָבָן
 הַגֹּל הוּא עַד בֵּינִי וּבֵינֶךָ הַיּוֹם עַל־כֵּן קָרָא־
 שְׁמוֹ

49 שְׁמוֹ גִלְעָד : וְהַמְצִיפָה אֲשֶׁר אָמַר יַעֲקֹב יְהוּה 49
 בְּיָנִי וּבִינְךָ כִּי נִסְתַּר אִישׁ מֵרְעוּהוּ : אִם־תִּעַנֶנּוּ נ
 אֶת־בְּנֹתַי וְאִם־תִּקַּח נָשִׁים עַל־בְּנֹתַי אִין אִישׁ
 51 עִמָּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים עַד בְּיָנִי וּבִינְךָ : וַיֹּאמְרוּ 51
 לָבֹן לִיעֲקֹב הִנְהִי הַגֵּל הַזֶּה וְהִנֵּה הַמְצִיבָה
 52 אֲשֶׁר יָרִיתִי בְּיָנִי וּבִינְךָ : עַד הַגֵּל הַזֶּה וְעַד־הָהֵן
 הַמְצִיבָה אִם־אֲנִי לֹא־אֶעְבֵּר אֵלֶיךָ אֶת־הַגֵּל
 הַזֶּה וְאִם־אַתָּה לֹא־תֵעָבֵר אֵלַי אֶת־הַגֵּל הַזֶּה
 53 וְאֶת־הַמְצִיבָה הַזֹּאת לְרַעְיָה : אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 וְאֱלֹהֵי נְחוֹר יִשְׁפְטוּ בֵּינֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְיָהֶם
 54 וַיִּשָּׁבַע יַעֲקֹב בַּפֶּחַד אָבִיו יִצְחָק : וַיִּזְבַּח 54
 יַעֲקֹב זֶבַח בְּהָר וַיִּקְרָא לְאָחִיו לֵאמֹר לֶחֶם
 וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיְלִינֵנוּ בְּהָר :

CAP. XXXII. לב

וַיִּשְׁפָּס לָבֹן בַּפֶּקֶד וַיִּנְשֵׁק לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו א
 וַיִּבְרַךְ אֹתָהֶם וַיְלֵךְ וַיֵּשֶׁב לָבֹן לְמַקְמוֹ : וַיַּעֲקֹב 2
 הֵלֵךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ־בּוּ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים : וַיֹּאמֶר 3
 יַעֲקֹב כִּי־אֲשֶׁר רָאִם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא
 שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנֵים :

פ פ פ ח 8

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל־עִשָׂו אָחִיו 4
 אֲרָצָה שְׂעִיר שָׂדֵה אֲדוּם : וַיִּצְוּ אֹתָם לֵאמֹר ה
 פֹּה תֹאמְרוּן לְאֲדֹנָי לַעֲשׂו פֹּה אָמַר עֲבָדְךָ
 יַעֲקֹב

6 יַעֲקֹב עִם־לְבָן גִּרְתִּי וְאַחַר עַד־עָתָה׃ וַיְהִי־
 לִי שׁוֹר וְחֲמוֹר צֹאן וְעֵבֶר וְשִׁפְחָה וְאִשְׁלָחָה
 7 לְהַגִּיד לְאֹדְנִי לְמִצְרָא־חֵן בְּעֵינֶיהָ׃ וַיִּשְׁכְּנוּ
 הַמִּלְאָכִים אֶל־יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל־אֲחִיךָ
 אֶל־עֵשָׂו וְגַם הֵלַךְ לְקִרְאָתְךָ וְאַרְבַּע־מֵאוֹת
 8 אִישׁ עִמּוֹ׃ וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ וַיַּחַץ
 אֶת־הָעַם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְאַרְצֵי־הַצֹּאן וְאֶת־הַבְּקָר
 9 וְהַגְּמָלִים לְשָׁנֵי מַחְנוֹת׃ וַיֹּאמֶר אִם־יָבֹוא
 עֵשָׂו אֶל־הַמַּחֲנֶה הָאֶחָד וְהִכְהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה
 י הַנִּשְׁאָר לְפִלִּיטָה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי
 אֲבָרְחָם וְאֱלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יְהוֹה הָאֹמֵר אֵלַי
 11 שׁוּב לְאַרְצְךָ וְלִמְוֹלַדְתֶּךָ וְאִיטִיבָה עִמָּךְ׃ כָּמֵנִתִּי
 מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל־הָאֲמֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־
 עַבְדְּךָ כִּי בְמִקְלִי עִבְרָתִי אֶרֶץ־הַיַּרְדֵּן הָיָה
 12 וְעַתָּה הֵייתִי לְשָׁנֵי מַחְנוֹת׃ הֲצַלִּינִי נָא מִיָּד
 אֲחִי מִיָּד עֵשָׂו כִּי־יִרְאֶה אֹנְכִי אִתּוֹ פֶּן־יָבֹוא
 13 וְהִכָּנִי אִם־עַל־בָּנָיִם׃ וְאַתָּה אֲמַרְתָּ הַיָּטִב
 אִיטִיב עִמָּךְ וְשִׁמְתִּי אֶרֶץ־זָרָעָה כְּחֹל הַיָּם
 14 אֲשֶׁר לֹא־יִסְפַּר מִרְבּוֹ׃ וַיִּלֶן שֵׁם בְּלֵילָה הַהוּא
 טו וַיִּקַּח מִן־הַבָּא כִּירוֹ מִנְחָה לַעֲשׂו אָחִיו׃ עֲוִים
 מֵאֲתִיּוֹם וְתִישׁוּיִם עֲשָׂרִים רְחִלִּים מֵאֲתִיּוֹם
 16 וְאִילִים עֲשָׂרִים׃ גְּמָלִים מִיַּנְיֻקוֹת וּבְנֵיהֶם
 שְׁלֹשִׁים פְּרוֹת אַרְבַּעִים וּפְתִים עֲשָׂרָה אֲתָנֹת
 17 עֲשָׂרִים וְעִירִם עֲשָׂרָה׃ וַיִּתֵּן בְּיַד־עַבְדָּיו עֵדֶר
 עֵדֶר

עָרַר לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדָּיו עֲבְדוּ לִפְנֵי וְרוּחַ
 תְּשִׁימוּ בֵּין עַדְרָה וּבֵין עַדְרָה : וַיְצַו אֶת־הָרֵאשֹׁן 18
 לֵאמֹר כִּי יַפְגֹּשֶׁה עֲשׂו אַחִי וּשְׂאֵלָה לֵאמֹר
 לְמִי־אַתָּה וְאָנֹכִי תֵלֵךְ וּלְמִי אֱלֹהִים לִפְנֵיהֶּ :
 וְאָמְרָתָּ לְעַבְדָּהּ לִיעֲקֹב מִנְחָה הֲוֵאֵל שְׁלֹחָהּ 19
 לְאֵדְנִי לַעֲשׂו וְהִנֵּה גַם־הוּא אַחֲרֵינוּ : וַיְצַו גַּם כ
 אֶת־הַשֵּׁנִי גַם אֶת־הַשְּׁלִישִׁי גַם אֶת־כָּל־
 הַחֲלָכִים אַחֲרֵי הָעַדְרִים לֵאמֹר כַּדְּבַר הַזֶּה
 תִּרְבְּרוּן אֶל־עֲשׂו בְּמִצְאָכֶם אִתּוֹ : וְאָמְרָתֶם 21
 גַּם הִנֵּה עַבְדָּהּ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי־אָמַר אֲכַפְרָה
 פָּנָיו בְּמִנְחָה הַחֲלָכָה לִפְנֵי וְאַחֲרֵי־כֵן אֶרְאֶה
 פָּנָיו אוֹלַי יִשָּׂא פָנָי : וְהִעֲבֵר הַמִּנְחָה עַל־ 22
 פָּנָיו וְהוּא לֹן בְּלִילָה־הַהוּא בְּמִנְחָה : וַיִּקָּם 23
 בְּלִילָה הַזֶּה וַיִּקַּח אֶת־שְׁתֵּי נַשְׂוֹ וְאֶת־שְׁתֵּי
 שִׁמְחָתָיו וְאֶת־אֶחָד עֶשֶׂר יִלְדָיו וַיַּעֲבֵר אֶת־
 מַעֲבָר יַבֵּק : וַיִּקָּחֶם וַיַּעֲבֵרֶם אֶת־הַנְּחָל 24
 וַיַּעֲבֵר אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ : וַיּוֹתֵר יַעֲקֹב לְבָדוֹ כֹּד
 וַיֵּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר : וַיֵּרָא כִּי 26
 לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּגַע בְּכַף־יָרְכוֹ וַתִּקַּע כַּף־יָרֶךְ
 יַעֲקֹב בְּהֶאֱבֹקוֹ עִמּוֹ : וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי כִּי עָלָה 27
 הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלְּחֶךָ כִּי אִם־בְּרַכְתִּנִּי :
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה־שִּׁמָּה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב : 28
 וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר עוֹד שִׁמָּה כִּי אִם־ 29
 יִשְׂרָאֵל

וְיִשְׂרָאֵל כִּי־שָׁרִית עִם־אֱלֹהִים וְעַם־אֲנָשִׁים
 לְוַתּוֹכַל : וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הֲגִידָה נָא
 שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר לְמַדּוּ זֶה תִּשְׁאַל לְשִׁמִּי וּבְרַךְ
 31 אֶתּוֹ שֵׁם : וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל
 כִּי־רָאִיתִי אֱלֹהִים פְּנִים אֶל־פְּנִים וַתִּנְצַל
 32 נַפְשִׁי : וַיִּזְרַח־לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כְּאֲשֶׁר עָבַר אֶת־
 33 פְּנוּאֵל וְהוּא צֹלַע עַל־יְרֵכּוֹ : עַל־כֵּן לֹא־
 יֵאָכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־גִּיד הַנֶּשֶׂה אֲשֶׁר עַל־
 כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף־יָרֵךְ
 יַעֲקֹב בְּגִיד הַנֶּשֶׂה :

CAP. XXXIII. לג

א וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה עִשָׂו בָא וְעִמּוֹ
 אַרְבַּע מְאוֹרֹת אִישׁ וַיַּחֲזֵ אֶת־הַיְלָדִים עַל־
 2 לְאֵה וְעַל־רַחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשִּׁפְחוֹת : וַיִּשֶׂם
 אֶת־הַשִּׁפְחוֹת וְאֶת־יְלִדֵיהֶן רֵאשִׁנָּה וְאֶת־לְאֵה
 וַיְלִדֶיהָ אַחֲרָנִים וְאֶת־רַחֵל וְאֶת־יוֹסֵף
 3 אַחֲרָנִים : וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּ אֶרְצָה
 4 שִׁבְעַ פְּעָמִים עַד־גִּשְׁתּוֹ עַד־אֲחִיו : וַיִּרְץ עִשָׂו
 לִקְרַאתוֹ וַיַּחֲבֹקְהוּ וַיִּפֹּל עַל־צוּאָרְכוֹ וַיִּשְׁקֻהוּ
 ה וַיִּבְכּוּ : וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־הַנְּשִׁים
 וְאֶת־הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה לָּךְ וַיֹּאמֶר
 6 הַיְלָדִים אֲשֶׁר־חָנַן אֱלֹהִים אֶת־עַבְדְּךָ : וַתִּגְשֵׁן
 7 הַשִּׁפְחוֹת הֵנָּה וַיְלִדֵיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוּיֶן : וַתִּגְשֵׁן־
 לְאֵה

v. 4. צוואריו ק' נקוד על וישקוהו

לָאָה וַיִּלְדֶּיהָ וַיִּשְׁתַּחֲוֶי וְאַחַר נָגַשׁ יוֹסֵף וַרְחֵל
 8 וַיִּשְׁתַּחֲוֶי: וַיֹּאמֶר מִי לָךְ כָּל־הַמַּחֲנֶה הַזֶּה:
 אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לְמִצְרָא־חַן בְּעֵינַי אֲדָנָי:
 9 וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ יֵשׁ-לִי רֵב אַחִי יְהִי לָךְ אֲשֶׁר-
 לָךְ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-נָא אִם־נָא מִצְאָתִי י
 חַן בְּעֵינֶיךָ וְלָקַחְתָּ מִנְחָתִי מִיַּד־יְכִי עַל־כֵּן
 11 רָאִיתִי פְנֶיךָ כִּרְאֹת פְּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצַנֵּי: קַח־
 נָא אֹרֶז־בְּרֻכְתִּי אֲשֶׁר הִבְאֵרְתָּ לָךְ כִּי־חַנְּנִי
 אֱלֹהִים וְכִי יֵשׁ-לִי־כָל וַיַּפְצֵר־בוּ וַיִּקַּח:
 12 וַיֹּאמֶר נִסְעָה וּנְלַכְהָ וְאֵלְכָה לְנֹדֶדָה:
 13 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדָנָי יָדַע כִּי־הִילָרִים רַפִּים
 וְהֵצֵאן וְהַבְקֵר עֲלוֹרֶז עָלַי וּרְפָקוֹם יוֹם אֶחָד
 14 וּמָתוּ כָל־הֵצֵאן: יַעֲבֹר־נָא אֲדָנָי לִפְנֵי עַבְדְּךָ
 וְאֲנִי אֶתְנַהֲלָה לְאִשִּׁי לְרֹגֶל הַמִּלְאָכָה אֲשֶׁר־
 לִפְנֵי וְלְרֹגֶל הִילָרִים עַד אֲשֶׁר־אָבֹא אֶל־אֲדָנָי
 15 שְׁעִירָה: וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ אֲצִיָּגָה נָא עִמָּךְ מִן־
 הָעֵם אֲשֶׁר אֲתִי וַיֹּאמֶר לְמֹדָה זֶה אֲמַצְאָ־חַן
 16 בְּעֵינַי אֲדָנָי: וַיֵּשֶׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֲשׂוּ לְדַרְכֹּךָ
 17 שְׁעִירָה: וַיַּעֲקֹב נָסַע סִפְתָּהּ וַיֵּכֵן לֹו בֵּית־
 וְלִמְקָנָהּ עֲשָׂה סִפְרָז עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־
 18 הַמְּקוֹם סִפּוֹת: וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם
 עִיר שְׁכָם אֲשֶׁר בְּאַרְצָּ כְּנַעַן בְּבָאוּ מִפְּדַן אֲרָם
 19 וַיַּחֲזֵן אֶת־פְּנֵי הָעִיר: וַיִּקַּח אֶת־חֻלְקַת הַשָּׂרָה
 אֲשֶׁר נָטָה־שָׁם אֶהְלוּ מִיַּד בְּנֵי־חַמּוֹר אָבִי
 שְׁכָם

כ שכם במאד קשימה: ויצב שם מוזהב
ויקרא לו אל אלהי ישראל: ס

CAP. XXXIV. לד

א ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב
2 לראות בבנות הארץ: וירא אתה שכם בן
חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב
3 אתה ויענה: ותרבק נפשו בדינה בת יעקב
ויאהב את הנער וידבר על לב הנער:
4 ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את
ה הילדה הזאת לאשה: ויעקב שמע כי טמא
את דינה בתו וכניו היו ארץ מקנהו בשדה
6 והחריש יעקב ער באם: ויצא חמור אבי
7 שכם אל יעקב לדבר אתו: וכני יעקב באו
מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר
להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב
8 את בת יעקב וכן לא יעשה: וירבר חמור
אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם
9 תנו נא אתה לו לאשה: והתחתנו אתנו
בנתיכם תתנו לנו ואת בנותינו תקחו לכם:
י ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו
11 וסחרוה והאחוזו בה: ויאמר שכם אל אביה
ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו
12 אלי אתן: הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה
כאשר

- כַּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי וְתִנּוּ לִי אֶת־הַנֶּעֱר לְאִשָּׁה :
 13 וַיַּעֲנוּ בְנֵי־יַעֲקֹב אֶת־שָׁלֹם וְאֶת־חֲמוֹר אָבִיו :
 בְּמַרְמָה וַיְדַבְּרוּ אֲשֶׁר טָמְאָה אֶת דִּינָה אַחֲתָם :
 14 וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה
 לָתֵת אֶת אַחֲתָנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר־לוֹ עֵרְלָה כִּי־
 חֲרָפָה הוּא לָנוּ : אַךְ־בְּזָאת נָאֹת לָכֶם אִם טוֹ
 16 תְּהִיָּו כְּמוֹנוּ לְהַמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר : וּנְתַנוּ אֶת־
 בְּנֹתָנוּ לָכֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיכֶם נִקַּח לָנוּ וַיִּשְׁבְּנוּ
 אֲתָכֶם וְהִיָּינוּ לְעַם אֶחָד : וְאִם־לֹא תִשְׁמָעוּ 17
 אֵלֵינוּ לְהַמּוֹל וּלְקַחְנוּ אֶת־בָּתְּנוּ וְהִלְכָנוּ :
 וַיִּשְׁבוּ דְבַרְיהֶם בְּעֵינֵי חֲמוֹר וּבְעֵינֵי שָׁלֹם בֶּן־
 18 חֲמוֹר : וְלֹא־אֶחָד הַנֶּעֱר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר כִּי חֲפִיץ
 19 בְּבֵת־יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבָּד מִכָּל בֵּית אָבִיו : וַיָּבֹא כ
 חֲמוֹר וּשְׁכֶם בְּנוֹ אֶל־שַׁעַר עִירָם וַיְדַבְּרוּ אֶל־
 אַנְשֵׁי עִירָם לֵאמֹר : הַאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלָמִים 21
 הֵם אֲתָנוּ וַיִּשְׁבוּ בָאָרֶץ וַיִּסְתְּרוּ אֶתָּהּ וְהָאָרֶץ
 הִנֵּה רַחֲבַת יָדַיִם לְפָנֵיהֶם אֶת־בָּתְּלָם נִקַּח־
 לָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ נָתַן לָהֶם : אַךְ־ 22
 בְּזָאת יֵאָתוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים לְשֶׁבֶת אֲתָנוּ לְהוֹת
 לְעַם אֶחָד בְּהַמּוֹל לָנוּ כָּל־זָכָר כַּאֲשֶׁר הֵם
 נְפֹלִים : מִקְּנָהֶם וּמְכִינָם וְכָל־בְּהֵמָתָם הֲלוֹא 23
 לָנוּ הֵם אַךְ נֹאמְתָהּ לָהֶם וַיִּשְׁבוּ אֲתָנוּ : 24
 וַיִּשְׁמָעוּ אֶל־חֲמוֹר וְאֶל־שְׁכֶם בְּנוֹ כָּל־יִצְחָק
 שַׁעַר עִירוֹ וַיִּפְּלוּ כָּל־זָכָר כָּל־יִצְחָק שַׁעַר
 עִירוֹ :

כה עירו: ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים
 ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה
 איש חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל-
 26 זכר: ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי-
 27 חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו: בני
 יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר
 28 טמאו אחותם: את צאנם ואת בקרם ואת-
 המריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה
 29 לקחו: ואת כל חילם ואת כל טפם ואת-
 נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית:
 ל ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם
 אתי להבאישני בישב הארץ בפנעני ובפרוץ
 ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמרתיו
 31 אני וביתי: ויאמרו הכזונה יעשה את-
 אחותנו:

CAP. XXXV. לה

א ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל
 ושם שם ועשה שם מזבח לאל הנראה
 2 אלה בברכה מפני עשו אחיך: ויאמר יעקב
 אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו את אלהי
 הנכר אשר בתכם והטהרו והחליפו
 3 שמלתיכם: ונקומה ונעלה בית אל ואעשה
 שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי
 עמרי

4 גַּמְדֵי בְדֶרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכְתִּי : וַיִּתְּנֵנִי אֵל-יַעֲקֹב
 אֶת כָּל-אֱלֹהֵי הַנֹּכַח אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת-
 הַחַמְזִים אֲשֶׁר בְּאֹזְנֵיהֶם וַיִּשְׁמֹן אֹתָם יַעֲקֹב
 תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עִם-שָׂכָם : וַיִּסְעוּ וַיְהִי וַה
 חֲתַרְתָּ אֱלֹהִים עַל-הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיהֶם
 וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרַי בְּנֵי יַעֲקֹב : וַיָּבֹא יַעֲקֹב לְלוּהַ
 אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן הוּא בֵּית-אֵל הוּא וְכָל-
 הָעָם אֲשֶׁר-עִמּוֹ : וַיְבֹן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא 7
 לְמָקוֹם אֵל בֵּית-אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים
 בְּכַרְחוֹ מִפְּנֵי אַחֲיוֹ : וַתִּמְרַצַּ דְּבָרָהּ מִיַּנְקָרָה 8
 רַבְקָה וַתִּקְבַּר מִתַּחַת לְבֵית-אֵל תַּחַת הָאֱלֹזָן
 וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֱלֹזָן בְּכֹרֶת : פ
 וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל-יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפָּרָן אַרְסָה 9
 וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ : וַיֹּאמֶר-לוֹ אֱלֹהִים שְׁמֶךָ יַעֲקֹב י
 לֹא יִקְרָא שְׁמֶךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל
 יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר 11
 לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שְׂדֵי פְרָה וַיִּרְבֶּה צֹוִי וַיִּקְהַל
 צֹוִים יִהְיֶה מִמֶּךָ וּמִלְכִּים מִחֲלָצֶיךָ יֵצְאוּ :
 וְאֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וְלִיצְחָק לָךְ 12
 אֶתְנַנֶּה וְלוֹרְעֶךָ אַחֲרָיִךָ אֶתֵּן אֶת-הָאֶרֶץ : וַיַּעַל 13
 מֵעֵלְיוֹ אֱלֹהִים בְּמָקוֹם אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֹתוֹ : וַיֵּצֵב 14
 יַעֲקֹב מִצֵּבָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֹתוֹ מִצֵּבֶרֶת
 אָבִן וַיִּסֶּף עָלֶיהָ נֹסֶף וַיֵּצֵק עָלֶיהָ שֶׁמֶן :
 וַיִּקְרָא

F 3 1

טו ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו
 16 שם אלהים בית אל: ויסעו מבירת אל
 ויהי עור ככרת הארץ לבוא אפרתה ותלך
 17 רחל ותקש בלדתה: ויהי בהקשתה בלדתה
 ותאמר לה המילודל אל תיראי כי גם זה
 18 לך בן: ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא
 19 שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין: ותמת
 רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם:
 כ ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת
 21 קברת רחל עד היום: ויסע ישראל ויש
 22 אהלה מהלאה למגדל עדר: ויהי בשכן
 ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את
 בלהה פילגש אביו וישמע ישראל פ
 23 ויהיו בני יעקב שנים עשר: בני לאה
 בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה
 24 ויששכר וזבולן: בני רחל יוסף ובנימין:
 כה ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי:
 26 ובני זלפה שפחת לאה גר ואשר אלה בני
 27 יעקב אשר ילד לו בפני ארם: ויבא יעקב
 אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא
 28 חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: ויהיו ימי
 29 יצחק מאת שנה ושמנים שנה: ויגוע יצחק
 וימת ויאסף אל עמיו זקן וישבע ימים ויקברו
 אתו עשו ויעקב בניו:

CAP.

פ

CAP. XXXVI. לו

- ואלה תלדרות עשו הוא אדום: ^א עשו לקח
 את נשיו מבנות כנען ארז ערה בת אילון
 החתי וארז אהליבמה בת ענה בת צבעון
 החתי: ^ב ואת בשמת בת ישמעאל אחור
 נכיות: ^ג ותלר ערה לעשו את אליפו ובשמת
 ילדה את רעואל: ^ד ואהליבמה ילדה את ה
 יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו
 אשר ילדו לו בארץ כנען: ^ה ויקח עשו את
 נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נכשות
 ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל
 קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ
 מופני יעקב אחיו: ^ו כיהיה רכושם רב משבת
 יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם
 מופני מקניהם: ^ז וישב עשו בהר שעיר עשו
 הוא אדום: ^ח ואלה תלדרות עשו אבי אדום
 בהר שעיר: ^ט אלה שמורת בני עשו אליפו
 בן ערה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת
 עשו: ^י ויהיו בני אליפו תימן אומר צפו וגעתם
 וקנו: ^{יא} ותמנעו היתה פילגש לאליפו בן עשו
 ותלר לאליפו את עמלק אלה בני ערה אשת
 עשו: ^{יב} ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה
 ומוזה אלה היו בני בשמת אשת עשו: ^{יג} ואלה
 היו F 4 ו ד

הָיוּ בְנֵי אֱהֱלִיבָמָה בַּת־עֵנָה בַת־צִבְעוֹן אִשְׁת־
 עִשׂוֹ וַתֵּלֶד לְעִשׂוֹ אֶרְצ־יְעִישׁ וְאֶרְצ־יַעֲלֹם
 טו וְאֶת־קָרַח׃ אֱלֹהֵי אֱלֹפִי בְנֵי־עִשׂוֹ בְנֵי אֱלִיפֹז
 בְּכֹר עִשׂוֹ אֱלֹפִי תוֹמֹן אֱלֹפִי אֹמֵר אֱלֹפִי צַפּוֹ
 16 אֱלֹפִי קִנְזוֹ׃ אֱלֹפִי קָרַח אֱלֹפִי גַעְתָּם אֱלֹפִי
 עַמְלֹק אֱלֹהֵי אֱלֹפִי אֱלִיפֹז בְּאֶרֶץ אֲדוּם אֱלֹהֵי
 17 בְנֵי עֵרָה׃ וְאֱלֹהֵי בְנֵי רְעוּאֵל בֶּן־עִשׂוֹ אֱלֹפִי
 נַחַת אֱלֹפִי זֶרַח אֱלֹפִי שִׁמּוֹן אֱלֹפִי מוֹהָ אֱלֹהֵי
 אֱלֹפִי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ אֲדוּם אֱלֹהֵי בְנֵי בִשְׁמֵרָה
 18 אִשְׁת־עִשׂוֹ׃ וְאֱלֹהֵי בְנֵי אֱהֱלִיבָמָה אִשְׁת־עִשׂוֹ
 אֱלֹפִי יְעִישׁ אֱלֹפִי יַעֲלֹם אֱלֹפִי קָרַח אֱלֹהֵי
 19 אֱלִיפֹז אֱהֱלִיבָמָה בַּת־עֵנָה אִשְׁת־עִשׂוֹ׃ אֱלֹהֵי
 בְנֵי־עִשׂוֹ וְאֱלֹהֵי אֱלֹפִיָּהֶם הוּא אֲדוּם׃ ס
 כ אֱלֹהֵי בְנֵי־שְׁעִיר הַחֲרִי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ לוֹטֵן וְשׁוֹבֵל
 21 וְצִבְעוֹן וְעֵנָה׃ וְרִשׁוֹן וְאַצֵּר וְרִישׁוֹן אֱלֹהֵי אֱלֹפִי
 22 הַחֲרִי בְנֵי שְׁעִיר בְּאֶרֶץ אֲדוּם׃ וַיְהִיו בְנֵי־
 23 לוֹטֵן חֲרִי וְהַיִּמָּם וְאַחֻזַּת לוֹטֵן תַּמְנֵעַ׃ וְאֱלֹהֵי
 בְנֵי שׁוֹבֵל עֵלְוֹן וּמִנְחַת וְעִיבֵל שִׁפּוֹ וְאוּנָם׃
 24 וְאֱלֹהֵי כְנִי צִבְעוֹן וְאֵיזָה וְעֵנָה הוּא עֵנָה
 אֲשֶׁר מִצָּדֶיךָ אֶת־הַיִּמָּם בְּמִדְבַר בְּרֵעֲתוֹ אֶרֶץ־
 כַּהֲחֻמְרִים לְצִבְעוֹן אָבִיו׃ וְאֱלֹהֵי בְנֵי־עֵנָה רִשׁוֹן
 26 וְאֱהֱלִיבָמָה בַּת־עֵנָה׃ וְאֱלֹהֵי בְנֵי רִישׁוֹן חַמְדֹּן
 27 וְאַשְׁבֹּן וַיְתֵרוֹ וַיְכַרְוֶה׃ אֱלֹהֵי בְנֵי אֲצֵר בְּלָהוּן
 וְזַעוֹן

וַזַּעַן וַעֲקֹן : אֱלֹהֵי בְנֵי־דִישָׁן עֵיז וְאֶרְנָן : 28
 אֱלֹהֵי אֱלוֹפֵי הַחֲרִי אֱלוֹף לֹטָן אֱלוֹף שׁוּבֵל 29
 אֱלוֹף עֲבֵעֹן אֱלוֹף עֲנָה : אֱלוֹף דִּישָׁן אֱלוֹף ל 30
 אֲצַר אֱלוֹף דִּישָׁן אֱלֹהֵי אֱלוֹפֵי הַחֲרִי לְאֵלֵיהֶם
 בְּאַרְץ שְׁעִיר :

פ

וְאֱלֹהֵי הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאַרְץ אֲדוּם לִפְנֵי 31
 מֶלֶךְ־מֶלֶךְ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּמְלֹךְ בְּאֲדוּם בַּלַּע 32
 בֶּן־בַּעֹר וְשֵׁם עִירוֹ דְּנַחְבָּה : וַיָּמָת בַּלַּע 33
 וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו יוֹבָב בֶּן־זֶרַח מִבְּצָרָה : וַיָּמָת 34
 יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו חֲשֵׁם מֵאַרְץ הַתִּימָנִי :
 וַיָּמָת חֲשֵׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הָרָר בֶּן־בִּרְדֵּלָה
 הַמִּכְּהֵה אֶת־מִדְּיָן בְּשֵׂרָה מֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ
 עֵוִירָה : וַיָּמָת הָרָר וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שְׂמֵלָה 36
 מִפְּשִׁרְקָה : וַיָּמָת שְׂמֵלָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שְׂאוּל 37
 מִרְחֻבֹת הַנְּהָר : וַיָּמָת שְׂאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו 38
 בַּעַל חֲנָן בֶּן־עֲכָבוֹר : וַיָּמָת בַּעַל חֲנָן בֶּן־עֲכָבוֹר 39
 וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הָרָר וְשֵׁם עִירוֹ פְּעוֹ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ
 מְהִישְׁבָּאֵל בַּת־מִטְרָד בַּת מִי זְהָב : וְאֱלֹהֵי מִ
 שְׂמוֹרָה אֱלוֹפֵי עֵשָׂו לְמוֹשִׁפְחָתָם לְמִקְמֹתָם
 בְּשִׁמְתָם אֱלוֹף תַּמְנַע אֱלוֹף עֲלוּה אֱלוֹף יִתָּת :
 אֱלוֹף אֶהְלִיבְמָה אֱלוֹף אֱלֹהֵי אֱלוֹף פִּינָן : 41
 אֱלוֹף קִנְזוֹ אֱלוֹף תִּימָן אֱלוֹף מִבְּצָר : 42
 אֱלוֹף מִגְּדִיאֵל אֱלוֹף עֵירָם אֱלֹהֵי אֱלוֹפֵי אֲדוּם 43
 לְמוֹשְׁבֹתָם בְּאַרְץ אַחֲזֹתָם הוּא עֵשָׂו אָבִי אֲדוּם :

CAP.

F 5 ו ה

CAP. XXXVII. לו

א ויֵשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִגְדוֹר אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃
 ב אֱלֹהֵי הַתְּלוּדִים יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שִׁבְעַת עֶשְׂרֵה
 שָׁנָה הָיָה רֵעָה אֶת־אָחִיו בְּצֹאֵן וְהוּא נָעַר אֶת־
 בְּנֵי כְלָהּ וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו וַיִּבְרָא
 ג יוֹסֵף אֶת־דַּבְּחָתָם רֵעָה אֶל־אֲבִיהֶם׃ וַיִּשְׂרָאֵל
 אֶהֱבֶה אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בְּנָיו כִּי־בֶן־זִקְנִים הוּא
 ד לוֹ וַעֲשֵׂה לוֹ כְּתוּבָת פְּסִים׃ וַיִּרְאוּ אָחִיו כִּי־
 אֵתוֹ אֶהֱבֶה מִכָּל־אָחִיו וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ
 ה וְלֹא יָכְלוּ דַבְּרוֹ לְשָׁלֵם׃ וַיַּחֲלֵם יוֹסֵף חֲלוֹם
 וַיִּגְדַּל לְאָחִיו וַיּוֹסֶפֶה עוֹד שְׁנָא אֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם שְׁמַעוּ־נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי׃
 ז וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מֵאֱלֹמִים אֱלֹמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה
 וְהִנֵּה קָמוּ אֲלֵמֵי וְגַם־נִצְבָה וְהִנֵּה תִסְבִּינָה
 ח אֲלֵמֵיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוֶינן לְאֱלֵמֵי׃ וַיֹּאמְרוּ לוֹ
 אָחִיו הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מִשׁוֹל תִּמְשָׁל
 בְּנוֹ וַיּוֹסֶפֶה עוֹד שְׁנָא אֹתוֹ עַל־חֲלַמְתּוֹ וְעַל־
 ט דִּבְרָיו׃ וַיַּחֲלֵם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיּוֹסֶפֶר אֹתוֹ
 לְאָחִיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה
 הַשָּׁמַיִם וְהַיָּרֵחַ וְאֶחָד עֶשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים
 י לִי׃ וַיּוֹסֶפֶר אֶל־אָבִיו וְאֶל־אָחִיו וַיִּגְעַר בּוֹ אָבִיו
 וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתָּ הַבּוֹא
 נְבוֹא אֲנִי וְאִמִּי וְאָחִיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לָהּ אֶרְצָה׃
 וַיִּקְנָאוּ

- 11 וַיִּקְנֵאוּ בּוֹ אָחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶרֶץ הַדְּבָר׃
 12 וַיֵּלְכוּ אָחָיו לְרַעוּת אֶת־צָאן אֲבֵיהֶם בְּשֹׁכֶם׃
 13 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלוֹא־אָחִיךָ רַעִים בְּשֹׁכֶם לָכֵן וַאֲשַׁלַּחךָ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הַפְּנִי׃
 14 וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא־נָא רָאִה אֶת־שְׁלוֹם אָחִיךָ וְאֵת־שְׁלוֹם הַצָּאן וְהִשְׁכַּנִּי דְבַר וַיִּשְׁלַחְהוּ מֵעַמּוּק חֲבֵרוֹן וַיָּבֹא שֹׁכְמָה׃ וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ וְהִנֵּהטו תַּעֲרָה בְּשֵׂרָה וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר מַה־תִּבְקֹשׁ׃
 16 וַיֹּאמֶר אֶת־אָחִי אֲלַכְּנִי מִבְּקֹשׁ הַגִּידָה־לִּי נָא לִי אֵיפֹה הֵם רַעִים׃ וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נִסְעוּ מִזֶּה פִּי שְׁמַעְתִּי אֹמְרִים נִלְכָּה רִתִּינָה וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף אַחַר אָחָיו וַיִּמְצָאם בְּרִתָּן׃ וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מִרְחֹק וּבִטְרָם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לְהַמִּיתוֹ׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחָיו הִנֵּה בַעַל הַחֲלָמוֹת הֲלוֹהָ בָא׃ וְעַתָּה לָכֵן וְנִהְרָגְהוּ כִּי וְנִשְׁלַחְהוּ בְּאֶחָד הַבְּרוֹתָ וְאֹמְרֵנוּ חַיָּה רָעָה אֲכָלְתָּהוּ וְנִרְאָה מִה־יְהִי חֲלֹמְתֵינוּ׃ וַיִּשְׁמַע רָאוּבֵן וַיַּצִּלְהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נִכְנֹו נַפְשׁ׃
 22 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים רָאוּבֵן אֶל־תִּשְׁפֹּכֵדָם הַשְּׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בְּמִדְבַר וַיֵּךְ אֶל־תִּשְׁלַחְהוּ בּוֹ לְמַעַן הַצִּיל אֹתוֹ מִיָּדָם לְהַשְׁיבוֹ אֶל־אָבִיו׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא יוֹסֵף אֶל־אָחָיו וַיִּפְשְׁטוּ אֶרֶץ־יוֹסֵף אֶת־כְּתָנָהוּ אֶת־כְּתָנֹת הַפָּסִים

24 הפסים אשר עליו: ויקחהו וישלכו אתו חברה
 כה והבור רק אין בו מים: וישכו לאכל לחם
 וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים
 באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט
 26 הולכים להוריד מצרימה: ויאמר יהודה אל-
 אחיו מה בצע כי נהרג ארץ אחינו וכסינו
 27 את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים ורנו
 אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמענו
 28 אחיו: ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו
 ויעלו ארץ יוסף מן הבור וימכרו את יוסף
 לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף
 29 מצרימה: וישב ראובן אל הבור והנה אין
 ל יוסף בבור ויקרע ארץ בגדיו: וישב אל-
 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא:
 31 ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים
 32 ויטבלו את הכתנת בדם: וישלחו ארץ-
 כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת
 מצאנו הכר נא הכתנת בנה הוא אם לא:
 33 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
 34 טרף טרף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם
 שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים:
 לה ויקמו כל בניו וכל בנתיו לנחמו וימאן
 להתנחם ויאמר כי ארר אל בני אכל שאלה
 36 ויבך אתו אביו: והמר נים מכרו אתו אל מצרים
 לפוטיפר סרס פרעה שר הטבחים: CAP. 37

CAP. XXXVIII. לח

ויהי בעת ההוא ויגד יהודה מאת אחיו ויטא
 2 ער-איש ערלמי ושמו חירא: וירא-שם
 יהודה ברצ-איש כנעני ושמו שוע ויקחה
 3 ויבא אליה: ותהר ותלד בן ויקרא את-שמו
 4 ער: ותהר עוד ותלד בן ויקרא את-שמו
 5 אונן: ותסף עוד ותלד בן ויקרא את-שמו
 6 שלה והיה בכזיב בלדתה אתו: ויקח יהודה
 7 אשה לער בכורו ושמה תמר: ויהי ער בכור
 8 יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה: ויאמר
 9 יהודה לאונן בא אל-אשת אחיה ויבס אתה
 10 והקם זרע לאחיה: וירע אונן כי לא לו
 11 יהיה הזרע והיה אם-בא אל-אשת אחיו
 12 ושחת ארצה לבלתי נתן-זרע לאחיו: וירע
 13 בעיני יהוה אשר עשה וימת גם-אתו: ויאמר
 יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית-אביך
 ער-יגדל שלה בני כי אמר פן-ימות גם-הוא
 14 כאחיו ותלד תמר ותשב בית אביה: וירבו
 הימים ותמורצ בת-שוע אשת-יהודה וינחם
 יהודה ויעל על-גזי צאנו הוא וחירה רעהו
 15 הערלמי תמנתה: ויגד לתמר לאמר הנה
 16 חמיה עלה תמנתה לגו צאנו: ותסר בגדי
 אלמניתה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף
 ותשב בפתח עינים אשר על-דרך תמנתה
 כי

כִּי רֵאתָהּ כִּי גִדְלָהּ שָׁלַח וְהוּא לֹא נִתְּנָה לּוֹ
 טוֹ לְאִשָּׁהּ : וַיִּרְאֶה יְהוָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לְזוֹנָה כִּי
 16 כִּסְתָהּ פְּנֵיהָ : וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל־הַדְּרֶךְ וַיֹּאמֶר
 הִבְהִינֵנָּה אֲכֹנֵא אֵלֶיהָ כִּי לֹא יָדַע כִּי כָלְתָהּ
 17 הוּא וַתֹּאמֶר מִה תִּתֶּן־לִי כִּי תָבֹא אֵלַי : וַיֹּאמֶר
 אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח גְּדֵי־עֹיִם מִן־הַצֹּאֵן וַתֹּאמֶר אִם־
 18 תִּתֶּן עֲרֻבּוֹן עַד־שְׁלֹחַהּ : וַיֹּאמֶר מִה הָעֲרֻבּוֹן
 אֲשֶׁר אֲתֶן־לָךְ וַתֹּאמֶר חֲתֻמָּהּ וּפְתִילָהּ וּמִטָּה
 אֲשֶׁר בִּידְךָ וַיִּתֵּן־לָהּ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַתְּהַר לּוֹ :
 19 וַתִּקַּם וַתִּלְךָ וַתִּסַּר צַעֲיִפָּהּ מֵעֲלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ בְּגָדֵי
 כ אֲלֻמְנוֹתָהּ : וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־גְּדֵי־הָעֹיִם
 בְּיַד רַעְיָהּ הָעֲרֻלְמִי לְקַחַת הָעֲרֻבּוֹן מִיַּד הָאִשָּׁה
 21 וְלֹא מִצֵּאתָהּ : וַיִּשְׁאַל אֶת־אִנְשֵׁי מִקְּמָהּ לֵאמֹר
 אֵיךְ הִקְדַּשְׁתָּהּ הוּא בְּעֵינַיִם עַל־הַדְּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ
 22 לֹא־הָיְתָה בּוֹהַ קְדֻשָּׁהּ : וַיֵּשֶׁב אֶל־יְהוָה
 וַיֹּאמֶר לֹא־מִצֵּאתֶיהָ וְגַם אִנְשֵׁי הַמִּקּוֹם אָמְרוּ
 23 לֹא־הָיְתָה בּוֹהַ קְדֻשָּׁהּ : וַיֹּאמֶר יְהוָה תִּקַּח־
 לָהּ פֶּן נִהְיֶה לְבָנוּ הַנָּה שְׁלַחְתִּי הַגְּדֵי הַזֶּה
 24 וַאֲתָּהּ לֹא מִצֵּאתָהּ : וַיְהִי כַּמְשָׁלֶשׁ חֳרָשִׁים
 וַיִּגְדַּר לִיְהוָה לֵאמֹר זָנְתָהּ תִּמְרַר כְּלָתְךָ וְגַם
 25 הַנָּה הָרָה לְזָנוּנִים וַיֹּאמֶר יְהוָה הוֹצִיאֶיהָ
 כַּה וַתִּשְׂרַף : הוּא מוֹצֵאתָ וְהִיא שְׁלַחָה אֶל־חַמְיָהּ
 לֵאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר־אֵלֶּה לּוֹ אֲנֹכִי הָרָה וַתֹּאמֶר
 הִכָּר

v. 17. Al. 7. l. 1. v. 25. Al. 5

verbumobile

חָבַר נָבֵא לְמִי הַחֲמֹרָה וְהַפְתִּילִים וְהַפְטָה
 הָאֵלֶּה: וַיִּכַּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צְדָקָה מִפְּנֵי כִּי-
 26 עַל-כֵּן לֹא-נִתְחַתְּיָה לְשִׁלְהָ כְּנִי וְלֹא-יִסָּף עוֹד
 לְרַעְתָּהּ: וַיְהִי בַעַת לְרִדְתָּהּ וְהִנֵּה תְאוּמִים 27
 בְּבִטְנָהּ: וַיְהִי בְלִרְתָּהּ וַיִּתֶּן-יָד וַתִּקַּח הַמִּי לְדָת 28
 וַתִּקְשֶׁר עַל-יָדוֹ שְׁנֵי לְאֹמֶר זֶה יֵצֵא רֵאשֶׁנָּה:
 וַיְהִי בְמוֹשִׁיב יָדוֹ וְהִנֵּה יֵצֵא אַחִיו וַתֹּאמֶר 29
 מִזֶּה-פָּרַצַת עֲלַיָּה פָּרִץ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פָּרִץ:
 וְאַחַר יֵצֵא אַחִיו אֲשֶׁר עַל-יָדוֹ הַשְּׁנֵי וַיִּקְרָא לִ
 שְׁמוֹ זָרַח:

CAP. XXXIX. לט

וַיֹּסֵף הַגֹּרֵד מִצְרִימָה וַיִּקְנֶהוּ פֹּטִיפָר סָרִיס אֶ
 פְּרַעֲוֵה שֶׁר הַמִּצְרַיִם אִישׁ מִצְרֵי מִיֵּד
 הַיִּשְׁמַעֲאֵלִים אֲשֶׁר הוֹרְדָהוּ שְׁמָה: וַיְהִי יְהוָה 2
 אֶת-יֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מְצֻלִית וַיְהִי בְּבֵית אַרְכִּיֹו
 הַמִּצְרָיִם: וַיֵּרָא אַרְכִּיֹו כִּי יְהוָה אִתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר- 3
 הוֹנֵא עֲשִׂה יְהוָה מְצֻלִית בֵּירוֹ: וַיִּמְצָא 4
 יֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו וַיִּשְׂרַח אֹתוֹ וַיַּפְקְדֵהוּ עַל-בֵּיתוֹ
 וְכָל-יִשְׁרָלוֹ נָתַן בְּיָדוֹ: וַיְהִי מֵאָז חֲפָקִיד אֹתוֹהָ
 בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל-אֲשֶׁר יִשְׁלוֹ וַיִּצְרַךְ יְהוָה אֶת-
 בֵּית הַמִּצְרָיִם כִּלְכָּל יֹסֵף וַיְהִי בִרְכַת יְהוָה בְּכָל-
 אֲשֶׁר יִשְׁלוֹ בְּבֵירוֹ וּבְשָׂדֵהוּ: וַיַּעֲזֹב כָּל- 6
 אֲשֶׁר-לוֹ בְּיַד יֹסֵף וְלֹא יָדַע אֹתוֹ מֵאוֹמְרָה
 כִּי אִם-הִלְחֵם אֲשֶׁר-הוּא אוֹכֵל וַיְהִי יֹסֵף
 יִפָּה

Handwritten notes in Hebrew and Latin script:
 יוסף חן בעיניו וישרח אותו ויפקדו על ביתו
 וכל ישראל נתן בידו ויהי מאז חפקיד אותו
 בביתו ועל כל אשר ישלו ויצרך יהוה את בית
 המצרים כילכל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל
 אשר ישלו בשדהו ובביתו ויעזב כל אשר לו
 ביד יוסף ולא ידע אותו מאומרה כי אם הלחם
 אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה

7 יפה תאר ויפה מראה : ויהי אחר הדברים
האלה ותשא אשה ארנו את עיניה אל-
8 יוסף ותאמר שכבה עמי : וימאן ולאמר אל-
אשת ארנו הן ארני לא ידע אתי מה בבית
9 וכל אשר יש לו נתן בירי : איננו גדול
בבית הזה מומני ולא חשך מומני מאומה כי
אם אותך באשר את אשתו ואיך אפשר
י הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים : ויהי
כרברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה
11 לשכב אצלה להנות עמה : ויהי כהיום הזה
ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי
12 הבית שם בבית : ותתפשוהו בבגדו לאמר
שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא
13 החוצה : ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה
14 וינס החוצה : ותקרא לאנשי ביתה ותאמר
לחם לאכוד ראוי הביא לנו איש עברי לצחק
כנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול :
15 ויהי כשמעו כי הרימותי קולי ואקרא ויעזב
16 בגדו אצלי וינס ויצא החוצה : ותנח בגדו
17 אצלה עד בוא ארנו אל ביתו : ותדבר
אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבר
18 העמרי אשר הבאת לנו לצחק בי : ויהי
כחרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס
החוצה :

דמהו

החוּצָה: וַיְהִי כַשְׁמֹעַ אֲדָנָיו אֶת־דְּבָרֵי אִשְׁתּוֹ 19
 אֲשֶׁר דִּבְרָה אֵלָיו לֵאמֹר כִּדְבָרִים הָאֵלֶּה עָשָׂה
 לִי עַבְדְּךָ וַיַּחַר אַפּוֹ: וַיִּקַּח אֲדָנָי יוֹסֵף אֹתוֹ כִּי
 וַיִּתְּנֵהוּ אֶל־בֵּית הַסֹּהַר מְקוֹם אֲשֶׁר־אֲסוּרֵי
 הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים וַיְהִי־שָׁם בְּבֵית הַסֹּהַר: וַיְהִי 21
 יְהוּדָה אֶת־יוֹסֵף וַיִּט אֵלָיו חֶסֶד וַיִּתֵּן חֵנוּ
 בְּעֵינָיו שֶׁר בֵּית־הַסֹּהַר: וַיִּתֵּן שֶׁר בֵּית־ 22
 הַסֹּהַר בֵּית־יוֹסֵף אֶת כָּל־הָאֲסוּרִים אֲשֶׁר בְּבֵית
 הַסֹּהַר וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר עֹשִׂים שָׁם הוֹנֵא הִיא
 עֹשֶׂה: אֵין שֶׁר בֵּית־הַסֹּהַר רָאָה אֶת־כָּל־ 23
 מַאֲמָה בִּירוֹ בְּאֲשֶׁר יְהוּדָה אָתּוֹ וְאֲשֶׁר־הוֹנֵא
 עֹשֶׂה יְהוּדָה מִצְלִיחַ: פ

CAP. XL. מ

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חֲטָאוּ מִשְׁקָה מֶלֶךְ־אֶ
 מִצְרַיִם וְהָאֵפָה לְאֲדָנֵיהֶם לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם:
 וַיִּקְצֹף פְּרַעֲהַ עַל שְׁנֵי סֹרִיסָיו עַל שֶׁר הַמִּשְׁקִים 2
 וְעַל שֶׁר הָאוּפִים: וַיִּתֵּן אֹתָם בְּמִשְׁמֹר בֵּית 3
 שֶׁר הַטַּבָּחִים אֶל־בֵּית הַסֹּהַר מְקוֹם אֲשֶׁר יוֹסֵף
 אֲסוּר שָׁם: וַיִּפְקֹד שֶׁר הַטַּבָּחִים אֶת־יוֹסֵף 4
 אֹתָם וַיִּשְׂרַת אֹתָם וַיְהִיו יָמוּם בְּמִשְׁמֹר:
 וַיַּחְלְמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ חֲלֹמוֹ בְּלֵילֵהָ
 אֶחָד אִישׁ כִּפְתָּרוֹן חֲלֹמוֹ הַמִּשְׁקָה וְהָאֵפָה אֲשֶׁר
 לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר אֲסוּרִים בְּבֵית הַסֹּהַר:
 וַיִּבֵּא

G

6 ויבא אליהם יוסף בבקר ויקרא אתם והנם

7 זעפים: וישאל את סריסי פרעה אשר אתו

במשמר בית ארנין לאמר מדוע פניכם רעים

8 היום: ויאמרו אליו הלום חלמנו ופתר אין

אתו ויאמר אלהם יוסף הלוא לא אלהים

9 פתרנים ספרו נא לי: ויספר שר המשקים

את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן

י לפני: וכנפן שלשה שרנים והיא כפרחת

10 עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים: וקוס

פרעה בירי זאקה את הענבים ואשחט אתם

אל-קוס פרעה ואתן את-קבם על-כף פרעה:

11 ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשרת השרגים

12 שלשת ימים הם: בעוד שלשת ימים ישא

פרעה את-ראשה והשימה על-כנף ונתת

כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית

13 משקו: כי אם זכרתני אתה כאשר ייטב לך

ועשית-נא עמדי חסד והזכרתני אל-פרעה

14 מן הוצאתני מן-הבית הזה: כי-גנב גנבתי

מארץ העברים גם-פה לא-עשיתי מאומה

15 כי-שמו אתי בבור: ויקרא שר-האפים כי-

טוב פתר ויאמר אל-יוסף אף-אני בחלומי

16 והנה שלשה סלי חרי על-ראשי: ובסל

העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף

17 אכל

- 18 אכל אתם מן הסל מעל ראשי: ויען יוסף
 ויאמר זה פתרכו שלשת הסלום שלשת
 19 ימים הם: בעזרו שלשת ימים ישא פרעה
 את ראשה מעליה ותלה אותה על-עץ ואכל
 העוף את-בשרה מעליה: ויהי ביום כ
 השלישי יום הלדת את פרעה ויעש משתה
 לכל עבדיו וישא את ראשו שר המשקים
 ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו: וישב 21
 את שר המשקים על-משקהו ויהן המוס על-
 22 כף פרעה: ואת שר האפים תלח כפאשר פתר
 להם יוסף: ולא זכר שר המשקים את- 23
 יוסף וישנחהו!

CAP. XLI. מא

IO י פ פ פ

- ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה א
 עמר על-היאר: והנה מן-היאר עלת שבע 2
 פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה
 בפאחו: והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן 3
 מן-היאר רעות מראה ורקות בשר ותעמורנה
 אצל הפרות על-שפת היאר: ותאכלנה 4
 הפרות רעות המראה ורקת הבשר את שבע
 הפרות יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה:
 וישן ויחלם שנית והנה שבע שלבים עלות ה
 בקנה אחר בריאות וטבור: והנה שבע 6
 שבלים

G 2 ז ב

שְׂבָלִים דְקוֹת וְשׂוֹפֵת קָרִים צְמַחוֹת אַחֲרֵיהֶן;
 7 וְתַבְלַעְנָה הַשְּׂבָלִים הַדְקוֹת אֶת שְׁבַע הַשְּׂבָלִים
 הַבְּרִיאֹת וְהַמְלֵאוֹת וַיִּקְחַן פְּרֵעָה וְהִנֵּה חֲלוֹם:
 8 וַיְהִי בַבֶּקֶר וַתִּפְעַם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־
 כָּל־חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם וְאֶת־כָּל־חַכְמֵיהֶם וַיִּסְפֹּר
 פְּרֵעָה לָהֶם אֶת־חֲלֹמוֹ וְאִין־פֹּתֵר אוֹתָם
 9 לַפְּרֵעָה: וַיִּדְבֹר שֵׁר הַמְשָׁקִים אֶת־פְּרֵעָה
 י לֵאמֹר אֶת־חֲטָאִי אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם: פְּרֵעָה
 קִצַּף עַל־עַבְרֵיו וַיִּתֵּן אֹתִי בְּמִשְׁמֵר בֵּית שֵׁר
 11 הַטְּבָחִים אֹתִי וְאֶת שֵׁר הָאֲפִים: וַנְּחַלְמוּהָ
 חֲלוֹם בַּלַּיְלָה אַחֵר אֲנִי וְהוּא אִישׁ כִּפְתָרוֹן
 12 חֲלֹמוֹ חֲלֹמְנוּ: וְשֵׁם אֹתָנוּ נָעַר עַבְרֵי עֵבֶר
 לְשֵׁר הַטְּבָחִים וַנְּסַפֵּר לוֹ וַיִּפְתֹּר־לָנוּ אֶת־
 13 חֲלֹמֹתֵינוּ אִישׁ כַּחֲלֹמוֹ פִּתְרֵ: וַיְהִי כִּאֲשֶׁר פִּתֵר־
 לָנוּ כֵּן הָיָה אֹתִי הַשֵּׁיב עַל־כַּנְי וְאֵתוֹ תִּלְּחָ:
 14 וַיִּשְׁלַח פְּרֵעָה וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיִּרְצֶהוּ מִן־
 הַבּוֹר וַיַּגְלַח וַיַּחֲלֶף שְׂמֹלֵתוֹ וַיָּבֵא אֶל־פְּרֵעָה:
 15 מו וַיֹּאמֶר פְּרֵעָה אֶל־יוֹסֵף חֲלוֹם חֲלֹמֹתִי וּפְתַר
 אִין אֵתוֹ וְאֲנִי שָׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע
 16 חֲלוֹם לִפְתֹּר אֹתוֹ: וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת־פְּרֵעָה
 לֵאמֹר בְּלַעֲדֵי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת־שְׁלוֹם פְּרֵעָה:
 17 וַיִּדְבֹר פְּרֵעָה אֶל־יוֹסֵף בְּחֲלֹמֵי הַנְּנִי עֹמֵד עַל־
 18 שְׂפָתַי הַיָּאֵר: וְהִנֵּה מִן הַיָּאֵר עֹלָה שְׁבַע
 פְּרוֹת בְּרִיאֹת בְּשֵׁר וַיִּפְרַצַּ תָּאֵר וַתִּרְעִינָה
 בָּאָחוּ:

- 19 באחו: והנה שבע פרות אחרות עלות
 אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר
 לא ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים לרע:
 ותאלכנה הפרות הרקורז והרעות את שבע כ
 הפרות הראשנות הבריאות: ותבאנה אל-
 21 קרבנה ולא נודע כי באו אל-קרבנה ומראיהן
 רע כאשר בתחלה ואיקץ: וראא בחלמי
 22 והנה שבע שבלים עלת בקנה אחר מלאת
 וטבות: והנה שבע שבלים צנמורת דקות
 23 שרפות קרים צמחורת אחריהם: ותבלען
 24 השבלים הדקות את שבע השבלים הטבות
 ואמר אל-החרטמים ואין מגיד לי: ויאמרה
 יוסף אל-פרעה חלום פרעה אחד הוא
 26 את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: שבע
 פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים
 הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא:
 27 ושבע הפרות הרקורז והרעות העלת אחריהן
 שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקורז
 28 שרפות הקרים יהיו שבע שני רעב: הוא
 הדבר אשר דברתי אל-פרעה אשר האלהים
 עשה הראה את-פרעה: הנה שבע שנים
 29 באורת שבע גדול בכל-ארץ מצרים: וקמו ל
 שבע שני רעב אחריהן ונשפח כל-השבע
 בארץ מצרים וכלה הרעב את-הארץ: ולא-
 31 יודע

יודע השבע בארץ מפני הרעב שהוא אחרי
 32 כן כי כבר הוא מאד: ועל השבות החלום
 אל פרעה פעמים פי נכון הדבר מעם
 33 האלהים וממהר האלהים לעשתו: ועתה
 ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתחו על-
 34 ארץ מצרים: יעשה פרעה ויפקד פקדים על-
 הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני
 לה השבע: ויקבצו את כל האכל השנים הטבות
 הבאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל
 36 בערים ושמרו: והיה האכל לפקדון לארץ
 לשבע שני הרעב אשר תהיון בארץ מצרים
 37 ולא תפרת הארץ ברעב: ויטב הדבר בעיני
 38 פרעה ובעיני כל עבדיו: ויאמר פרעה אל-
 עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים
 39 בו: ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע
 אלהים אותך ארצ כל זאת אין נכון וחכם
 ממנו: אתה תהיה על ביתי ועל פיה ישק
 41 כל עמי רק הכסף אנגל מופך: ויאמר
 פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ
 42 מצרים: ויסר פרעה ארצ טבעתו מעל
 ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי-
 43 שיש וישם רכב הזהב על צווארו: וירכב
 אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו
 אברה ונתן אתו על כל ארץ מצרים:
 ויאמר

ויאמר פרעה אל - יוסף אני פרעה ובלעדך 44
 לא ילים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ
 מצרים: ויקרא פרעה שם יוסף צפנתח
 פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כחן
 אן לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים:
 ויוסף בן - שלשים שנה בעמדו לפני פרעה 46
 מלך - מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר
 בכל ארץ מצרים: ותעש הארץ בשבע שני 47
 השבע לקמצים: ויקבץ את כל אכל שבע 48
 שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל
 בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן
 בתוכה: ויצבר יוסף בר כחול היס הרבה 49
 מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר: וליוסף נ
 ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר
 ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כחן און:
 ויקרא יוסף ארז שם הבכור מנשה כי נשני 51
 אלהים ארז כל עמלי ואת כל בית אבי:
 ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני 52
 אלהים בארץ עניי: ותכלינה שבע שני 53
 השבע אשר היה בארץ מצרים: ותחלינה 54
 שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי
 רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה
 לחם: ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם נח
 אל -

G 4 ז ר

אֶל־פְּרֹעָה לֶלֶחֶם וַיֹּאמֶר פְּרֹעָה לְכֹל־מִצְרַיִם
 לְכוּ אֵל־יֹסֵף אֲשֶׁר־יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ:
 56 וְהָרַעַב הָיָה עַל כָּל־פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף
 אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֶּר לַמִּצְרַיִם וַיַּחְזֹק
 57 הָרַעַב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְכָל־הָאָרֶץ בָּאוּ מִצְרַיִם
 לְשֹׁבֵר אֶל־יֹסֵף כִּי־חָזַק הָרַעַב בְּכָל־הָאָרֶץ:

CAP. XLII. מב

א וַיֹּרְדָה יַעֲקֹב כִּי יֵשׁ־שֹׁבֵר בְּמִצְרַיִם וַיֹּאמֶר
 2 יַעֲקֹב לְבָנָיו לְמָדָה תִּתְרָאוּ: וַיֹּאמֶר הַנְּהַ
 שְׁמֹעֲתִי כִּי יֵשׁ־שֹׁבֵר בְּמִצְרַיִם רְדוּ־שָׁמָּה
 3 וְשִׁבְרוּ־לָנוּ מִשֶּׁם וּנְחִיָּה וְלֹא נָמוּת: וַיִּרְדּוּ
 4 אַחֵי־יֹסֵף עִשְׂרֵה לְשֹׁבֵר בַּר מִמִּצְרַיִם: וְאֶת־
 בְּנֵימִין אַחֵי יוֹסֵף לֹא־שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת־אָחִיו
 הַכִּי אָמַר פֶּדִי־קִרְאֵנִי אֲסֹן: וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְשֹׁבֵר בְּתוֹךְ הַבָּאִים כִּי־הָיָה הָרַעַב בְּאֶרֶץ
 6 כְּנָעַן: וַיֹּסֵף הוּא הַשְּׁלִיט עַל־הָאָרֶץ הַזֶּה
 הַמִּשְׁפָּר לְכָל־עַם הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ אֶת־יֹסֵף
 7 וַיִּשְׁתַּחֲוֶי־לוֹ אַפַּיִם אֶרְצָה: וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת־
 אָחִיו וַיִּכְרַם וַיִּתְנַבֵּר אֵלֵיהֶם וַיְדַבֵּר אִתָּם קִשּׁוֹת
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מֵאֵין בְּאִתָּם וַיֹּאמְרוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן
 8 לְשֹׁבֵר־אֶכֶל: וַיִּכַּר יוֹסֵף אֶת־אָחִיו וְהֵם לֹא
 9 הִכְרָהוּ: וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלֹמוֹת אֲשֶׁר חָלַם
 לָהֶם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מְרַגְלִים אַתֶּם לְרֹאוֹת אֶת־
 10 עֲרוֹת הָאָרֶץ בְּאִתָּם: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא אֲדַבֵּר
 וְעַבְדִּיךָ

- 11 ועבריה באו לשבר-אכל: כלנו בני איש-
 אחר נחנו בנים אנחנו לא-היו עבריה
 12 מרגלים: ויאמר אלהם לא כי-ערות הארץ
 13 באתם לראות: ויאמרו שנים עשר עבריה
 אחים! אנחנו בני איש-אחר בארץ כנען
 והנה הקטן את-אבינו היום והאחר איננו:
 14 ויאמר אלהם יוסף הוזהר אשר דברתי אלכם
 לאמר מרגלים אתם: בזאת תבחנו חי פרעה טו
 אם תצאו מזה כי אם-בכוא אחיכם הקטן
 הנה: שלחו מכם אחד ויקח את-אחיכם
 16 ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם
 ואם-לא חי פרעה כי מרגלים אתם: ויאסף
 17 אתם אל-משמר שלשת ימים: ויאמר אלהם
 יוסף ביום השלישי זארז עשו וחי ארז
 18 האלהים אני ירא: אם-כנים אתם אחיכם
 19 אחר יאסר בבית משמרכם ואתם לכו הביאו
 שבר רעבון בתיכם: ואת-אחיכם הקטן תביאו כ
 אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו-כן:
 21 ויאמרו איש אל-אחיו אכל אשמים! אנחנו
 על-אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו
 אלינו ולא שמענו על-כן באה אלינו הצרה
 22 הזארז: ויען ראובן אתם לאמר הוזהר
 אמרתי אליכם! לאמר אל-תחטאו בילד ולא
 23 שמועתם וגם-דמו הנה נדרש: והם לא ידעו
 כי

24 כִּי שָׁמַע יוֹסֵף כִּי הַמְּלִיץ בִּינְתָם: וַיֹּסֵב מֵעֲלֵיהֶם
 וַיִּבֶךְ וַיֵּשֶׁב אֱלֹהִים וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים וַיִּקַּח מֵאֵתָם
 כֹּה אֵת-שִׁמְעוֹן וַיֹּאסֶר אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם: וַיֵּצֵא יוֹסֵף
 וַיִּמְלֵאוּ אֶת-כְּלֵיהֶם בָּר וַלְהֵשִׁיב כֶּסֶפֶיהֶם
 אִישׁ אֶל-שֻׁקוֹ וּלְתֵת לָהֶם צֶדֶק לְדַרְךָ וַיַּעַשׂ
 26 לָהֶם כֵּן: וַיֵּשְׂאוּ אֶת-שִׁבְרָם עַל-חֻמְרֵיהֶם
 27 וַיֵּלְכוּ מִשָּׁם: וַיִּפְתַּח הָאָחֵר אֶת-שֻׁקוֹ לְתֵת
 מִסֹּפֶה לְחֹמְרוֹ בַּמְּלֹךְ וַיֵּרָא אֶת-כֶּסֶפוֹ וַהֲנִיד
 28 הוּא בְּפִי אֲמֹתָחָתוֹ: וַיֹּאמֶר אֶל-אָחִיו הַיּוֹשֵׁב
 כֶּסֶפִי וְגַם הֵנָּה בְּאֲמֹתָחָתִי וַיֵּצֵא לֵבָם וַיַּחֲרֻדוּ
 אִישׁ אֶל-אָחִיו לֵאמֹר מַה-זֹּאת עָשָׂה אֱלֹהִים
 29 לָנוּ: וַיָּבֹאוּ אֶל-יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֲרֻצָּה כְּנָעַן
 ל וַיִּגִּדוּ לוֹ אֵת כָּל-הַקֶּרֶת אֲתָם לֵאמֹר: דִּבֶּר
 הָאִישׁ אֲרָנִי הָאָרֶץ אֲתָנוּ קָשׁוּרָה וַיִּתֵּן אֲתָנוּ
 31 כַּמְּרַגְלִים אֶת-הָאָרֶץ: וַנֹּאמֶר אֵלָיו כְּנִים אֲנַחְנוּ
 32 לֹא הֵינּוּ מְרַגְלִים: שְׁנַיִם-עָשָׂר אֲנַחְנוּ אַחִים
 בְּנֵי אָבִינוּ הָאָחֵר אֵינְנוּ וְהַקְּטָן הַיּוֹם אֶת-
 33 אָבִינוּ בָּאָרֶץ כְּנָעַן: וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאִישׁ אֲרָנִי
 הָאָרֶץ בְּזֹאת אֲרַע כִּי כְנִים אַתֶּם אַחֲיֶכֶם הָאָחֵר
 הִפְיָחוּ אֹתִי וְאֲרַע-רַעְבּוֹן בְּתֵיכֶם קָחוּ וּלְכוּ:
 34 וְהִכִּיאוּ אֶת-אַחֲיֶכֶם חֶקְטָן אֵלַי וְאֲדַעַה כִּי לֹא
 מְרַגְלִים אַתֶּם כִּי כְנִים אַתֶּם אֶת-אַחֲיֶכֶם אֲתָן
 לַח לָכֶם וְאֶת-הָאָרֶץ תִּסְחֲרוּ: וַיְהִי הֵם מְרִיקִים
 שִׁקְיָהֶם וַהֲנִידוּ אִישׁ צֶרֶר-כֶּסֶפוֹ בְּשֻׁקוֹ וַיֵּרָאוּ
 אֶת-

אֶת־צָרוֹת כְּסִפֵּיהֶם הִמָּדוּ וְאֲבִיהֶם וַיִּירָאוּ׃
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֲתִי שִׁבְלַתֶם יוֹסֵף׃ 36
 אֵינְכֶם וְשִׁמְעוֹן אֵינְכֶם וְאֶת־בְּנֵימִן תִּקְחוּ עִלַּי
 הֵיוּ כְלָנָה׃ וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל־אָבִיו לֵאמֹר 37
 אֶת־שְׁנֵי בְנֵי תַמְוִיֵּת אִם־לֹא אֲבִיאֲנִי אֵלֶיךָ
 תְּנֶה אֹתוֹ עַל־יָדֵי וְאֲנִי אֲשִׁיבֶנּוּ אֵלֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר 38
 לֹא־יֵרֵד בְּנֵי עִמְכֶם כִּי־אֲחִיו מֵת וְהוּא לְבָדוֹ
 כִּשְׂאֵר וּקְרָאָהוּ אֶסֶן בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ־בָהּ׃
 וְהוֹרַתֶם אֶרֶץ־שִׁיבְתִי בִּיגֹן שְׂאוּלָה׃

CAP. XLIII. מ"ג

וְהָרַעַב כָּבֵד בְּאֶרֶץ׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלוּ לֶאֱכֹל 2
 אֶרֶץ־הַשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הִבִּיאוּ מִמִּצְרַיִם וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם אֲבִיהֶם שִׁבוּ שִׁבְרוּ־לָנוּ מַעֲט־אֶכֶל׃
 וַיֹּאמֶר אֲלֵוֵי יְהוּדָה לֵאמֹר הָעַד הָעַד בְּנֵי הָאִישׁ 3
 לֵאמֹר לֹא־תֵרְאוּ פָנַי בְּלִתֵּי אֲחֵיכֶם אֲתִיכֶם׃
 אִם־יִשְׁקֶה מִשְׁלַח אֶרֶץ־אֲחֵינוּ אֲתָנוּ נֵרְדָה 4
 וְנִשְׁבְּרָה לָךְ אֶכֶל׃ וְאִם־אֵינְךָ מִשְׁלַח לֹא־ה
 נֵרֵד כִּי־הָאִישׁ אָמַר אֲלֵינוּ לֹא־תֵרְאוּ פָנַי בְּלִתֵּי
 אֲחֵיכֶם אֲתִיכֶם׃ - וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל לְמָה הִרְעַתֶם 6
 לִי לְהַגִּיד לְאִישׁ הָעוֹד לָכֶם אֵח׃ וַיֹּאמְרוּ 7
 שְׂאוּל שְׂאוּל־הָאִישׁ לָנוּ וְלָמוֹ לְדַתְנוּ לֵאמֹר הָעוֹד
 אֲבִיכֶם חַי הָיֵשׁ לָכֶם אֵח וְנִגְד־לוֹ עַל־פִּי
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הִידוּעַ נָדַע כִּי יֹאמֶר הוֹרִידוּ
 אֶת־אֲחֵיכֶם׃ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־יִשְׂרָאֵל אָבִיו 8
 שְׁלַח

ושלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא
 9 נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו: אנכי
 אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו
 אליה והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים:
 י כי לילג התמהמהנו כי עתה שכנו זה
 11 פעמים: ויאמר אלהם ישראל אביהם אם
 כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ
 בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט
 12 רבש נכאת ולט בטנים ושקדים: וכסף משנה
 קחו בידכם ואת הכסף הפושט בפי אמתחתיכם
 13 תשיבו בידכם אולי משנה הוא: ואת אחיכם
 14 קחו וקומו שובו אל האיש: ואל שרי יתן
 לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם ארז
 אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי
 15 שכלתי: ויקחו האנשים את המנחה הזאת
 ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקמו
 16 וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף: וירא יוסף
 אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא
 ארז האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי
 17 אתי יאכלו האנשים בצהרים: ויעש האיש
 כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים
 18 ביתה יוסף: ויראו האנשים כי הובאו בית
 יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו
 בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו
 ולהתנפל

וְלִהְתַּנְפֵּל עָלֵינוּ וְלִקְחַת אֶתְנוּ לְעִבְדִים וְאֶת־
 חֲמֹרֵינוּ: וַיִּגְשׁוּ אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל־בִּירַז 19
 יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו פֶּתַח הַבַּיִת: וַיֹּאמְרוּ בִּי כ
 אֲלֵנִי יָרֵד יְרֵדְנִי בְּתַחֲלָה לְשֹׁבֵר־אֶבֶן: וַיְהִי 21
 כִּי־בָּאוּ אֶל־הַמְּלוֹךְ וּנְפַתְחָה אֶת־אֲמֹתָהֵינוּ
 וְהָנָה כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אֲמֹתָתוֹ כֶּסֶפְנוּ בְּמִשְׁקָלוֹ
 וַנִּשֵּׁב אִתּוֹ בִּירְדֵנוּ: וְכֶסֶף אַחֵר הוֹרְדֵנוּ בִירְדֵנוּ 22
 לְשֹׁבֵר־אֶבֶן לֹא יֵרְעֵנוּ מִי־שֵׁם כֶּסֶפְנוּ
 בְּאֲמֹתָתֵינוּ: וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם לָכֶם אֶל־תִּירְאוּ 23
 אֱלֹהֵיכֶם וְאֱלֹהֵי אֲבֹיְכֶם נָתַן לָכֶם מִטְמוֹן
 בְּאֲמֹתָתֵיכֶם כֶּסֶפְכֶם בָּא אֵלַי וַיּוֹצֵא אֱלֹהִים
 אֶת־שְׁמֵעוֹן: וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים 24
 בֵּיתָהּ יוֹסֵף וַיִּתֵּן מִיֶּם וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם וַיִּתֵּן
 מִסֹּפֹא לְחֲמֹרֵיהֶם: וַיְכִינֵנו אֶת־הַמִּנְחָה עַד־כֹּה
 בּוֹא יוֹסֵף בְּצַהֲרַיִם כִּי שָׁמְעוּ כִּי־שָׁם יֹאכְלוּ
 לֶחֶם: וַיָּבֵא יוֹסֵף הַבַּיִתָּה וַיְבִיאוּ לוֹ אֶת־ 26
 הַמִּנְחָה אֲשֶׁר־בִּידָם הַבַּיִתָּה וַיִּשְׁתַּחֲוּ־לוֹ
 אַרְצָה: וַיִּשָּׂאֵל לֶחֶם לְשִׁלּוֹם וַיֹּאמֶר הַשְּׁלוֹם 27
 אֲבִיכֶם הֲזֹקֵן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם הֲעוֹרְדֵנוּ חַי: וַיֹּאמְרוּ 28
 שְׁלוֹם לְעַבְדְּךָ לְאֲבֵינוּ עוֹרְדֵנוּ חַי וַיִּשְׁתַּחֲוּ:
 וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־בְּנֵימִין אַחִיר בֶּן־אִמּוֹ 29
 וַיֹּאמֶר הִזֵּה אַחֵיכֶם הֲקָמְזוּ אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם אֵלַי
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יַחַנֶּה בְּנִי: וַיִּמְתֵּר יוֹסֵף כִּי־ל
 נִכְמְרוּ

נִכְמְרוּ רַחֲמוֹי אֶל־אֲחִיו וַיִּבְקֹשׁ לִבְכוֹת וַיִּבֹא
 31 הַחֲרָדָה וַיִּבֶךְ שְׁמוּדָה : וַיִּרְחֹץ פָּנָיו וַיִּצְעַק
 32 וַיִּתְאַפֵּק וַיֹּאמֶר שִׁימוּ לֶחֶם : וַיֵּשׁ מִזֶּה לוֹ לִבְדוֹ
 וְלֵהֶם לֶכֶדֶם וְלַמִּצְרִים הָאֹכְלִים אֶתֹּךְ לִבְדֶם
 כִּי לֹא יוּכְלוּן הַמִּצְרִים לֵאכֹל אֶת־הָעִבְרִים
 33 לֶחֶם כִּי־תֹעֲבֶה הוּא לַמִּצְרִים : וַיֵּשְׁבוּ
 לִפְנֵי הַבְּכוֹר כַּבְּכֹרְתוֹ וְהִצְעִיר כַּצְעֵרְתוֹ וַיִּתְמַהוּ
 34 הָאֲנָשִׁים אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ : וַיֵּשֶׁא מִשְׁאֵת
 מֵאֵת פָּנָיו אֱלֹהִם וַתִּרְבַּ מִשְׁאֵת בְּנִימִין מִמִּשְׁאֵת
 כָּלֶם חֲמֵשׁ יָרוֹת וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ :

CAP. XLIV. טו

אַוְיָצוּ אֶת־אֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ לֵאמֹר מִלֵּא אֶת־
 אֲמֹתַחַת הָאֲנָשִׁים אֹכֵל כַּאֲשֶׁר יוּכְלוּן שְׂאֵת
 2 וְשִׁים כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אֲמֹתַחַתוֹ : וְאֶת־גְּבִיעֵי
 גְּבִיעַ הַכֶּסֶף תִּשִׂים בְּפִי אֲמֹתַחַת הַקֶּטָן וְאֶת
 כֶּסֶף שִׁבְרוֹ וַיַּעַשׂ כִּדְבַר יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר :
 3 הַבֶּקֶר אֹזֵר וְהָאֲנָשִׁים שִׁלְחוּ הֵמָּה וַחֲמִרֵיהֶם :
 4 חֵם יֵצְאוּ אֶת־הַעִיר לֹא הִרְחִיקוּ וַיֹּסֶף אָמַר
 לְאֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ קוּם רִדְף אַחֲרַי הָאֲנָשִׁים
 וְהִשְׁגַּתֶם וְאָמַרְתָּ אֱלֹהִים לְפָנָי שְׁלַמְתֶּם רַעַת
 הַתַּחַת טוֹבָה : הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתָּה אֲדֹנָי בּוֹ
 וְהוּא נַחֵשׁ יִנְחֵשׁ בּוֹ הֲרַעַתֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם :
 6 וַיִּשְׁגַּם וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה :
 7 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לְמָה יְדַבֵּר אֲדֹנָי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 חֲלִילָה

חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה: הן כסף או
 אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך
 מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף או
 זה: ^{הטוב אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם} 9
 אנחנו נהיה לאדני לעבדים: ^{וא} ויאמר גם י
 עתה כדבריתם כן הוא אשר ימצא אתו
 יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים: ^{וימהרו} 11
 ויורדו איש את אמתחתו ארצה ויפתחו איש
 אמתחתו: ויחפש בגדול החל ובקטן כלה
 וימצא הגביע באמתחת בנימן: ויקרעו
 שמלתם ויעמס איש על חמרו וישבו העירה:
 ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עורני שם
 ויפלגו לפניו ארצה: ויאמר להם יוסף מה-
 המעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כי
 נחש ינחש איש אשר כמוני: ויאמר יהודה
 מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטרך
 האלהים מצא ארץ-עון עבדיך הננו עבדים
 לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע
 בידו: ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש
 אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד
 ואתם עלו לשלום אל-אביכם:

ס ס ס יא II

ויגש אליו יהודה ויאמר בני אדני ידבר נא
 עבדך

עבדה דבר באזני אדני ואל יחר אפה בעבדה
 19 כי כמוה כפרעה: אדני שאל ארז עבדיו
 כ לאמר היש לכם אב או אח: ונאמר אל
 אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו
 מרז ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו:
 21 ותאמר אל עבדיה הורדהו אלי ואשימה עיני
 22 עליו: ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזוב
 23 את אביו ועזב את אביו ומת: ותאמר אל
 עבדיה אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא
 24 תספון לראות פני: ויהי כי עלינו אל עבדה
 כה אבי ונגדלו את דברי אדני: ויאמר אבינו
 26 שכו שברו לנו מעט אכל: ונאמר לא נוכל
 לרדת אם יש אחינו הקטן איתנו וירדנו כי
 לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן
 27 איננו איתנו: ויאמר עבדה אבי אלינו אתם
 28 ירעתם כי שנים ילדה לי אשתי: ויצא
 האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו
 29 ערה הנדה: ולקחתם גם את זה מעם פני
 וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה
 ל שאלה: ועתה כבאי אל עבדה אבי והנער
 31 איננו איתנו ונפשו קשורה בנפשו: והיה
 כראותו כי אין הנער ומרז והורדו עבדיה
 32 את שיבת עבדה אבינו ביגון שאלה: כי
 עבדה ערב את הנער מעם אבי לאמר אם
 לא

לֹא אָבִיאנּוּ אֵלֶיךָ וְחָטְאתִי לְאָבִי כָל־הַיָּמִים :
 33 וְעַתָּה יִשְׁכַּח־נָא עֲבָדְךָ תַּחַת הַנְּעֹר עֶבֶד לְאֹדְנִי
 34 וְהַנְּעֹר יַעַל עִם־אָחִיו : כִּי־אֵיךְ אֵעֲלֶה אֶל־
 אָבִי וְהַנְּעֹר אִינּוּ אִתִּי פֶן אֲרֹאֶה בְרַע אֲשֶׁר
 יַמְצֵא אֶת־אָבִי :

CAP. XLV. מה

וְלֹא־יָכֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנְּצַבִּים עָלָיו אֶל־
 וַיִּקְרָא הוֹצִיאֵנוּ כָל־אִישׁ מֵעָלָי וְלֹא־עָמַד
 אִישׁ אִתּוֹ בְּהַתְּוֹדֵעַ יוֹסֵף אֶל־אָחִיו : וַיִּתֵּן אֶת־
 2 קָלוֹ בְּכִי וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם וַיִּשְׁמַע בֵּית־
 פְּרָעֹה : וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחִיו אֲנִי יוֹסֵף הַעֹדֵר
 3 אָבִי חַי וְלֹא־יָכֹלוּ אָחִיו לַעֲנוֹת אִתּוֹ כִּי נִכְהָלוּ
 מִפְּנֵיו : וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחִיו גְּשׁוּ־נָא אֵלָי
 4 וַיִּגְשׁוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף אַחֲוֹכֶם אֲשֶׁר־מָכַרְתֶּם
 אֹתִי מִצְרַיִמָּה : וְעַתָּה אֶל־תַּעֲצֹבוּ וְאֶל־יִחַר־
 בְּעֵינֵיכֶם כִּי־מָכַרְתֶּם אֹתִי הַנְּדָה כִּי לְמַחֲיָה
 5 שְׁלַחְנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם : כִּי־זֶה שְׁנַת־יָם הַרְעֵב
 בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְעוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין־
 6 חֲרִישׁ וְקָצִיר : וַיִּשְׁלַחְנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם לְשֵׁם
 7 לָכֶם שְׂאֵרִית בְּאָרֶץ וְלְהַחְיֹוֹת לָכֶם לְפָרֹסָה
 8 וְעַתָּה לֹא־אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי הִנֵּה כִּי
 הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁמָנִי לְאֵב לְפְרֹעֹה וּלְאֹדוֹן לְכָל־
 9 בֵּיתוֹ וּמָשַׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם : מִהֲרֹו וְעָלוּ
 אֶל־אָבִי וְאָמַרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר בְּנֵךְ יוֹסֵף
 שְׁמָנִי

H n

שִׁמְנֵי אֱלֹהִים לְאֲרוֹן לְכָל־מִצְרַיִם וְהָאֵל אֱלֹהֵי
 י אֱלֹהֵי־תַעֲמֹד : וַיִּשְׁבֹּת בְּאֶרֶץ־גִּזְשֹׁן וְהָיִיתָ קְרוֹב
 אֵלַי אֲתָהּ וּבְנֵיהָ וּבְנֵי בְנֵיהָ וּצְאֹנָהּ וּבְקָרָהּ
 11 וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ : וְכִלְכַּלְתִּי אִתְּךָ שֵׁם כִּי־עוֹד
 חֹמֶשׁ שָׁנִים רַעֲב פֶּן־תִּירָשׁ אֶתְּךָ וּבֵיתְךָ וְכָל־
 12 אֲשֶׁר־לָךְ : וְהִנֵּה עֵינַיִכֶם רְאוּת וְעֵינַי אֲחִי
 13 בְנִימִן כִּי־פִי הִמְדַּבֵּר אֵלֵיכֶם : וְהִזְדַּתְּם לְאָבִי
 אֲחִיכֶם כִּכְּוִדִי בְּמִצְרַיִם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר רְאִיתֶם
 14 וּמְהֵרָתֶם וְהִזְדַּתְּם אֶת־אָבִי הַנֶּחֱדָה : וַיִּפֹּל עַל־
 צַוְאָרֵי בְנִימִן אֲחִיו וַיִּבֶךְ וּבְנִימִן בָּכָה עַל־
 15 צַוְאָרָיו : וַיִּנְשֹׁק לְכָל־אֲחָיו וַיִּבֶךְ עֲלֵהֶם וְאֲחֵרָיו
 16 כִּן דִּבְּרוּ אִחָיו אִתּוֹ : וְהַקֵּל נִשְׁמַע בַּיִת פְּרַעֲהַ
 לְאֹמֵר בָּאוּ אֲתָי יוֹסֵף וַיִּמָּטֵב בְּעֵינַי פְּרַעֲהַ
 17 וּבְעֵינַי עֲבָדָיו : וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהַ אֶל־יוֹסֵף אֹמֵר
 אֶל־אֲחֵיךָ זֹאת עֲשׂוּ מַעֲנֵנִי אֶת־בְּעִירְכֶם וּלְכֹד־
 18 בָּאוּ אֶרֶץ כְּנַעַן : וַיִּקְחוּ אֶת־אֲבִיכֶם וְאֶת־
 בְּתִיכֶם וּבָאוּ אֵלַי וְאֶתְּנָה לָכֶם אֶחָד־טוֹב אֶרֶץ
 19 מִצְרַיִם וְאֶכְלוּ אֶת־חֶלֶב הָאָרֶץ : וְאֶתְּךָ צִוִּיתִתִּי
 זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ־לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עֲגֻלוֹת
 לְטַפְכֶם וּלְנִשְׁיֵכֶם וּנְשֵׂאתֶם אֶת־אֲבִיכֶם וּבָאתֶם :
 כ וְעֵינֶכֶם אֶל־תַּחַס עַל־כְּלֵיכֶם כִּי־טוֹב כָּל־
 21 אֶרֶץ מִצְרַיִם לָכֶם הִוא : וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ לָהֶם יוֹסֵף עֲגֻלוֹת עַל־פִּי פְּרַעֲהַ
 22 וַיִּתְּנוּ לָתֵם צֶדֶה לְקָרְוָהּ : לְכָל־לֶחֶם נָתַן לְאִישׁ
 חֲלָפוֹת

חלפות שמלת ולבנימן נתן שלש מאות כסף
 וחמש חלפת שמלת: ולאביו שלח כזאת 23
 עשרה חמרים נשאים משוב מצרים ועשר
 אלתת נשאת בר ולחם ומזון לאביו לדרך:
 וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל- 24
 תרדפו בדרך: ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען
 כנען אל-יעקב אביהם: ויגדו לו לאמור 26
 עור יוסף חי וכי הוא משל בכל-ארץ מצרים
 ויפג לבו כי לא-האמין להם: וירדו אליו 27
 את כל-דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא
 את-העגלות אשר-שלח יוסף לשאת אתו
 ותחי רוח יעקב אביהם: ויאמר ישראל רב 28
 עור-יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות:

CAP. XLVI. מו

ויסע ישראל וכל-אשר-לו ויבא בארה שבע א
 ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק: ויאמר 2
 אלהים ל ישראל במראת הלילה ויאמר
 יעקב ויעקב ויאמר הנני: ויאמר אנכי האל 3
 אלהי אביה אל-תירא מרדה מצרימה כי
 לגוי גדול אשימה שם: אנכי ארר עמה 4
 מצרימה ואנכי אעלה גם-עלה ויוסף ישית
 ידו על-עיניה: וינקם יעקב מפאר שבעה
 וישאו בני-ישראל את-יעקב אביהם ואת-
 טפם ואת-נשיהם בעגלות אשר-שלח פרעה
 לשאת

H 2 ב ח

6 לשאת אתו: ויקחו את מקניהם ואת
 רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה
 7 ועקב וכל זרעו אתו: בניו ובני בניו אתו
 בנותיו ובנות בניו וכל זרעו חביא אתו מצרימה:
 8 ואלה שמות בני ישראל הבאים
 9 מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן: ובני
 י ראובן חנוך ופלוה וחצלון וכרמי: ובני שמעון
 ימואל וימין ואהר ויכין ועזר ושואל בן
 11 הכנעני: ובני לוי גרשון קהרז ומררי:
 12 ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת
 ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצלון
 13 וחמול: ובני יששכר תולע ופודה ויוב
 14 ושמרון: ובני זבולון סדר ואלון ויחלאל:
 15 בני לאה אשר ילדה ליעקב בפרן
 ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו
 16 שלשים ושלש: ובני גר צפיון וחגי ושני
 17 ואצבן ערי וארורי ואראלי: ובני אשר ימנה
 וישור וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני
 18 בריעה חבר ומלכיאל: אלה בני זלפה אשר
 נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב
 19 שש עשרה נפש: בני רחל אשת יעקב יוסף
 ב ובנימן: ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר
 ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן אן את
 21 מנשה ואת אפרים: ובני בנימן בלע ובכר
 ואשב

ואשבל גרא ונעמן אחי וראש מפים וחפים
 וארד: אלה בני רחל אשר ילד ליעקב 22
 כל-נפש ארבעה עשר: ובני הן חשים: 23
 ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם: 24
 אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתוכה
 ותלד ארז-אלה ליעקב כל-נפש שבעה:
 כל-הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו 26
 מלבד נשי בני-יעקב כל-נפש ששים ושש:
 ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים 27
 כל-הנפש לבירת-יעקב הבאה מצרימה
 שבעים: ס ואת-יהודה שלח לפניו 28
 אל-יוסף להורג לפניו גשנה ויבאו ארצה
 גשן: ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת- 29
 ישראל אביו גשנה וירג אליו ויפל על-
 צואריו ויבך על-צואריו עוד: ויאמר ל-
 ישראל אל-יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי
 ארץ-פנייה כי עזרה חי: ויאמר יוסף אל- 31
 אחיו ואל-בית אביו אעלה ואגידה לפרעה
 ואמרה אליו אחי ובית-אבי אשר בארץ-
 כנען באו אלי: והאנשים רעי צאן כר-אנשי 32
 מקנה היו וצאנם ובקרם וכל-אשר להם
 הביאו: והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר 33
 מה-מעשיכם: ואמרתם אנשי מקנה היו 34
 עבדיה מצעירינו וער-עתה גם-אנחנו גם-

אבתינו

H 3 ח 3

אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבר
מצרים כל־רעה צאן:

CAP. XLVII. מז

א ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי
וצאנם ובקרים וכל־אשר להם באו מארץ
2 כנען והנם בארץ גשן: ומקצה אחיו לקח
3 חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה: ויאמר
פרעה אל־אחיו מה־מעשיכם ויאמרו אל־
פרעה רעה רעה צאן עברך גם־אנחנו גם־
4 אבותינו: ויאמרו אל־פרעה לגור בארץ
באנו כי־אין מרעה לצאן אשר לעברך כי־
כבר הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא
ה עברך בארץ גשן: ויאמר פרעה אל־יוסף
6 לאמר אביך ואחיה באו אליך: ארץ מצרים
לפניה הוּא במיטב הארץ הושב את־אביך
ואת־אחיה ישבו בארץ גשן ואם ידעת וישך
בם אנשי־חיל ושמתם שרי מקנה על־
7 אשר־לי: ויבא יוסף ארצ־יעקב אביו
ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב ארצ־
8 פרעה: ויאמר פרעה אל־יעקב כפה ימי
9 שני חיקיך: ויאמר יעקב אל־פרעה
ימי שני מגורי שלשים ומאז שנה מעט
ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו ארצ־
ימי

יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אֲבֹתֵי בְיָמֵי מִגְרֵיהֶם : וַיְבָרֶךְ י
 יעֲקֹב אֶת־פְּרֹעָה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פְרֹעָה : וַיּוֹשֶׁב 11
 יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אָחִיו וַיְחַן לֶחֶם אַחֲוָה
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמִיטֵב הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ רַעַמְסֵס
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה פְרֹעָה : וַיְכַלְכֵּל יוֹסֵף אֶת־אָבִיו 12
 וְאֶת־אָחִיו וְאֶת־כָּל־בֵּית אָבִיו לֶחֶם לִפְנֵי הַטָּף :
 וְלֶחֶם אֵין בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי־כָבֵד הָרַעֲב מְאֹד 13
 וַתְּלַה אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן מִפְּנֵי הָרַעֲב :
 וַיִּלְקֹט יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּאֶרֶץ־ 14
 מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן בְּשֹׂכֵר אֲשֶׁר־הֵם שֹׂכְרִים
 וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף בֵּיתֵה פְרֹעָה : וַיְחַסְטוּ
 הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֵאוּ כָל־
 מִצְרַיִם אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר הִבֵּה לָנוּ לֶחֶם 15
 וְלִמְדָה נְמוֹרָה נִגְדָה כִּי אִפְסַ כֶּסֶף : וַיֹּאמֶר 16
 יוֹסֵף הֲבִי מִקְנֵיכֶם וְאֶתְנֶה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם
 אִם־אִפְסַ כֶּסֶף : וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם אֶל־ 17
 יוֹסֵף וַיְחַן לֶחֶם יוֹסֵף לֶחֶם בְּסוּסִים וּבְמִקְנֵה
 הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבְחֲמֹרִים וַיִּנְהַלֵּם
 בְּלֶחֶם בְּכָל־מִקְנֵיהֶם בַּשָּׁנָה הַהִיא : וַתְּחַס 18
 הַשָּׁנָה הַהִיא וַיָּבֵאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשְּׁמִיטָה
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֵאמֹר נִכְחַד מֵאֲדָנִי כִּי אִם־תָּתֵם
 הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל־אֲדָנִי לֹא נִשְׂאָר
 לִפְנֵי אֲדָנִי בְּלֹתֵי אִם־גּוֹיַחְנוּ וְאֲדָמְתָנוּ : לָמָּה 19
 נְמוֹרָה לַעֲיֹנֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אֲדָמְתָנוּ קְנֵה־
 אֲתָנוּ

אֶתְנוּ וְאֶרֶץ אֲרָמְתֵנוּ בְּלַחֵם וּנְחִיָּה אֲנַחְנוּ
 וְאֲרָמְתֵנוּ עֲבָדִים לַפְרֹעָה וְתוֹךְ זֶרַע וּנְחִיָּה וְלֹא
 כִּנְמוּת וְהָאֲרָמָה לֹא תִשֶׁם׃ וַיִּקֶן יוֹסֵף אֶת־
 כָּל־אֲרָמַת מִצְרַיִם לַפְרֹעָה כִּי־מָכְרוּ מִצְרַיִם
 אִישׁ שְׂרָהוּ כִּי־דָחַק עֲלֵהֶם הָרָעָב וַתְּהִי הָאֲרֶץ
 21 לַפְרֹעָה׃ וְאֶת־הָעַם הָעֲבִיר אֹתוֹ לְעֵרִים
 22 מִקָּצֵה גְבוּל־מִצְרַיִם וְעַד־קִצְחוֹ׃ רַק אֲרָמַת
 הַכְּהֵנִים לֹא קָנָה כִּי חָק לַכְּהֵנִים מֵאֵת פְּרֹעָה
 וְאָכְלוּ אֶרֶץ־חֶקֶם אֲשֶׁר נָתַן לָחֶם פְּרֹעָה עַל־
 23 כֵּן לֹא מָכְרוּ אֶרֶץ־אֲרָמְתָם׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
 אֶל־הָעַם הֵן קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֶרֶץ־
 אֲרָמְתְכֶם לַפְרֹעָה הֵא־לְכֶם זֶרַע וְזָרַעְתֶּם אֶת־
 24 הָאֲרָמָה׃ וְהָיָה בְּתִבּוֹאֶרְז וּנְתַתֶּם חֲמִישִׁית
 לַפְרֹעָה וְאַרְבַּע הַיִּרְדָּה יִהְיֶה לְכֶם לְזֶרַע
 הַשָּׂדֶה וְלֹא־כֹלְכֶם וְלֹא־שֶׁר בְּבִתְיֹכֶם וְלֹא־כֹל
 כֹּה לְטַפְכֶם׃ וַיֹּאמְרוּ הַחַיִּיתֵנוּ נִמְצָא־חֵן בְּעֵינֵי
 26 אַדְנִי וְהָיִינוּ עֲבָדִים לַפְרֹעָה׃ וַיִּשֶׁם אֹתָהּ
 יוֹסֵף לָחֶק עַד־הַיּוֹם הַזֶּה עַל־אֲרָמַת מִצְרַיִם
 לַפְרֹעָה לְחָמֵשׁ רַק אֲרָמַת הַכְּהֵנִים לְבָדֵם לֹא
 27 הָיְתָה לַפְרֹעָה׃ וַיָּשָׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וַיֵּאָחֲזוּ כֹה וַיִּפְרוּ וַיִּרְבּוּ מְאֹד׃

12

ס יב

28 וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שֶׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה
 וַיְהִי

ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים
 ומאת שנה: ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא²⁹
 לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן⁸
 בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי
 חסד ואמת אל נא תקברני במצרים:
 ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים ל
 וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך:
 ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו³¹
 ישראל על ראש המטה: פ

CAP. XLVIII. מח

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה א
 אביה חלה ויקח את שני בניו עמו את
 מנשה ואת אפרים: ויגד ליעקב ויאמר הנה²
 בנה יוסף בגא אליה ויתחוק ישראל וישב
 על המטה: ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי³
 נראה אלי בלוי בארץ כנען ויברך אתי:
 ויאמר אלי הנני מפרה והרביתך ונתתיה⁴
 לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לורעה
 אחרך אחות עולם: ועתה שני בניה ח
 הנולדים לה בארץ מצרים ערבאי אליה
 מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן
 ושמעון יהיו לי: ומולדתך אשר הולדת⁶
 אחריהם לה יהיו על שם אחיהם יקראו
 בנחלתם: ואני בבאי מפן מתה עלי רחל⁷
 בארץ

בארץ כנען בדרך בעור כבדת ארץ לבא
 אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית
 8 לחם: וירא ישראל את בני יוסף ויאמר
 9 מי אלה: ויאמר יוסף אל אביו בני הם
 אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא
 אלי ואברכם: ועיני ישראל כבדו מזקן לא
 יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם
 11 ויהפך להם: ויאמר ישראל אל יוסף ראה
 פניך לא פלאתי והנה הראה אתי אלהים
 12 גם את זרעך: ויוצא יוסף אתם מעם ברקו
 13 וישתחו לאפיו ארצה: ויקח יוסף ארז
 שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל
 ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש
 14 אליו: וישלח ישראל את ימינו וישת על-
 ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על-
 ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור:
 15 ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכנו
 אבתי לפניו אברתם ויצחק האלהים הרעה
 16 אתי מעודי עד היום הנה: המלאך הגאל
 אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם
 שמו ושם אבתי אברתם ויצחק וירגו לרב
 17 בקרב הארץ: וירא יוסף כי ישיב אביו
 דימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתחנן:
 יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על-
 ראש

ראש מנשה: ויאמר יוסף אל־אביו לא־כן 18
 אכי כי־זה הבכר שים ימנה על־ראשו:
 וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם־ 19
 הוא יהיה לעם וגם־הוא יגדל ואולם אחיו
 הקטן יגדל ממנו ורעו יהיה מלא־הגוים:
 ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל כ
 לאמר ישמה אלהים כאפרים וכמנשה וישם
 את־אפרים לפני מנשה: ויאמר ישראל אל־ 21
 יוסף הנה אנכי מרצ והיה אלהים עמכם
 והשיב אתכם אל־ארץ אבותיכם: ואני נתתי 22
 לך שכם אחת על־אחיה אשר לקחתני מיד
 האמרי בחרבי ובקשתי: פ

CAP. XLIX. מט

ויקרא יעקב אל־בניו ויאמר האספו ואגידהא
 לכם את אשר־יקרא אתכם באחרית הימים:
 הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל־ישראל 2
 אביכם: ראובן בכרי אתה כחי וראשית 3
 אוני יתר שאת ויתר עזי: פחו כמים אל־ 4
 תותר כי עלית משכבי אביה אז חללת יצועי
 עליה: פ
 שמעון ולוי אחים כלי חמס מכלתיהם: ה
 בסדרם אל־תבא נפשי בקהלם אל־תחר כברי 6
 כי באפם הרגו איש וברצונם עקרו־שור: שר

ארו

I 2 ט ב

7 אָרוּר אָפֶס כִּי עָו וְעִבְרַתֶּם כִּי קִשְׁתֶּה אַחְלָקֶם

בְּעֵקֶב וְאִפְיָצִם בְּיִשְׂרָאֵל: פ

8 יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּהָ אַחִיהָ יִדְהָ בְעֵרְףָ אִיבִיהָ

9 יִשְׁתַּחֲוֶי לָהּ בְּנֵי אָבִיהָ: גִּזְרֵי אֲרִירָהּ יְהוּדָה

מִטָּרְף בְּנֵי עֲלִית פָּרַע רִבְצֵי כְּאֲרִיָּה וּכְלָבִיא

יִמֵי יִקְיָמוּנוּ: לֹא יִסּוּר שְׁבֹט מִיְהוּדָה וּמְחַקֵּק

מִמֵּינָם רָגְלוֹ עַד כִּי יִבֹּא שִׁילָה וְלוֹ יִקְרָא

11 עַמִּים: אֲסִרֵי לִגְפָן עִירָה וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אַתְנוֹ

12 כִּבְסֵם בֵּינָם לִבְשׁוֹ וּכְדָם עֲנָבִים סוּתָהּ: חֲכָלִילֵי

עֵינַיִם מִיָּזֵן וּלְבָבֵי שְׁנַיִם מִחֲלָב: פ

13 זְבוּלֹן לַחֹף יַמִּים יִשְׁכֵן וְהוּא לַחֹף אֲנִירָה

וּרְכַתּוֹ עַל־צִידֹן: פ

14 יִשְׁשַׁכַּר חֲמֹר גָּרָם רִבְצֵי בֵּין הַמִּשְׁפָּטִים:

טו וִירָא מְנַחֵה כִּי טוֹב וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי נַעֲמָה

וַיֵּט שְׁכָמוֹ לְסַבֵּל וַיְהִי לְמַס־עֶבֶד: ס

16 הֵן יִרְצֵן עַמּוֹ כְּאַחֵהּ שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל:

17 יְהִי־רֵן נַחֵשׁ עַל־דֶּרֶךְ שְׂפִיפֹן עַל־אֶרֶץ הַנְּשֻׁף

18 עֲקֵבֵי־סוּס וַיִּפֹּל רִכְבּוֹ אַחֹר: לִישׁוּעֵתָהּ

19 קִנִּיתִי יְהוּדָה: ס גֵּר גֵּדוּר יְגוּרְנֵי וְהוּא

כ יַגֵּד עֲקֵב: ס מֵאֲשֶׁר שְׁמַנָּה לַחֲמוֹ וְהוּא

21 יִתֵּן מַעֲרַב־מֶלֶךְ: ס נִפְתָּלִי אִילָה

22 שְׁלַחָה הִנְתָּן אֲמֵרֵי־שֶׁפֶר: ס בֶּן פָּרָה

יוסף

v. 8. בראש עמוד סימן ב"ה שמו' 8.

v. 11. סוהו ק' ibid. ערו ק' 11.

יֹסֵף בֶּן פֶּרֶץ עֵינַי בְּנֹת צַעֲרָה עָלַי-
שָׂרָה: וַיִּמְרָדְהוּ וּרְבֹו וַיִּשְׁטַמְהוּ בְּעַלְמֵי חַצְיָם: 3

וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קִשְׁתּוֹ וַיִּפּוֹז וְרַעֵי יָדָיו מִיַּדֵּי אָבִיר 24
יַעֲקֹב מִשֵּׁם רַעָה אֲבֹן יִשְׂרָאֵל: מֵאֵל אֲבִיהָ כַּח

וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֵת שְׂרֵי וַיְבָרְכֶךָ בְּרַכְתָּ שְׁמַיִם מְעַל
בְּרַכְתָּ תְּהוֹם רַבְצָמָה תַּחַת בְּרַכְתָּ שָׁרִים וְדַחַם:

בְּרַכְתָּ אֲבִיהָ גְבֻרָה עַל-בְּרַכְתָּ הוֹדִי עַד תָּאוֹת 26
גְּבַעַת עוֹלָם תְּהִיִּין לְרֹאשׁ יוֹסֵף וְלִקְהֹלֶךָ נְיָר

אֲחָיו: פ

בְּנֵימִין זֶאֵב יִטְרֹף בְּבֹקֶר יֹאכַל עַד וְלַעֲרֹב 27
יַחֲלַק שְׁלָל: כָּל-אֱלֹהֵי שְׁכֵמֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם 28

עֶשֶׂר וְזֹאֲרָז אֲשֶׁר-דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם וַיְבָרֶךְ
אוֹתָם אִישׁ אֲשֶׁר כְּבִרְכָתוֹ בֵּרַךְ אֹתָם: וַיְצַו 29

אוֹתָם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲנִי נֹאסֵף אֶל-עַמִּי קִבְּרוּ
אֹתִי אֶל-אֲבֹתַי אֶל-הַמַּעֲרָה אֲשֶׁר בְּשֵׂרָה

עַפְרוֹן הַחֲתִי: בַּמַּעֲרָה אֲשֶׁר בְּשֵׂרָה הַמְּכַפְלָה לִ
אֲשֶׁר-עַל-פְּנֵי מִמְרָא בְּאַרְץ כְּנַעַן אֲשֶׁר קָנָה

אֲבֹרָהֶם אֵת הַשֵּׂרָה מֵאֵת עַפְרוֹן הַחֲתִי לְאֲחֹות-
קִבְּרָה: שְׁמֹה קִבְּרוּ אֵת-אֲבֹרָהֶם וְאֵת שֵׂרָה 31

אֲשֶׁתּוֹ שְׁמֹה קִבְּרוּ אֵת-יַצְחָק וְאֵת רַבְקָה אֲשֶׁתּוֹ
וְשְׁמֹה קִבְּרֵתִי אֶרֶץ-לְאָהֵ: מִקְנֵה הַשֵּׂרָה 32

וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר-בּוֹ מֵאֵת בְּנֵי-חֵת: וַיְכַל יַעֲקֹב 33
לְצִוֹת אֵת-בָּנָיו וַיֹּאסֵף רַגְלָיו אֶל-הַמַּמָּה וַיַּגִּיעַ

וַיֹּאסֵף אֶל-עַמִּיו: I 3

CAP.

CAP. L. נ

אויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק
 לו: ויצו יוסף את עפרו את הרפאים
 לחנט את אביו ויחנמו הרפאים את ישראל:
 3 וימלאו לו ארבעים יום כי פן ימלאו ימי
 החנטים ויכפו אתו מצרים שבעים יום:
 4 ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה
 לאמר אס-נא מצאתי חן בעיניכם רבו-
 5 נא באוני פרעה לאמר: אבי השביעיני
 לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר פריתי לי
 בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה-נא
 6 ואקברה את אבי ואשובה: ויאמר פרעה
 עליה וקבר את אביה כאשר השביעה:
 7 ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל-
 עבדי פרעה וקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים:
 8 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפס
 9 וצאנם ובקרום עזבו בארץ גשן: ויעל עמו
 גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כמר מאד:
 י ויבאו עד גרן האטר אשר בעבר הירדן
 ויספרו-שם מספר גדול וכבר מאד ויעש
 11 לאביו אבל שבעת ימים: וירא וישב הארץ
 הכנעני את האכל בגרן האטר ויאמרו אבל-
 כבר זה למצרים על כן קרא שמה אבל
 12 מצרים אשר בעבר הירדן: ויעשו בניו לו כן
 כאשר

Handwritten marginal notes in Hebrew and Latin script, including words like 'fall', 'Armenian', 'Bible', and 'Sabbath'.

- 13 כַּאֲשֶׁר צִוִּים; וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ בְּנֵי אֶרֶץ כְּנָעַן
 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּמַעְרֹת שְׂדֵה הַמְּכֹפֵלָה אֲשֶׁר קָנָה
 אַבְרָהָם אֶת־הַשְּׂדֵה לְאַחֹזַיִר קֶבֶר מֵאֲרָז
 14 עֵפְרָן הַחִתִּי עַל־פְּנֵי מִמְרָא; וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף
 מִצְרַיִמָּה הוּא וְאָחָיו וְכָל הָעֹלָיִם אִתּוֹ לִקְבֹר
 אֶת־אֲבִיו אַחֵרִי קָבְרוּ אֶת־אֲבִיו; וַיִּרְאוּ מֶן
 אַחֵי־יוֹסֵף כִּי־מֵת אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יִשְׁטַמְנֵנּוּ
 יוֹסֵף וְהַשֶּׁב יֵשֶׁב לָנוּ אֵת כָּל־הָרְעָה אֲשֶׁר
 16 גַּמְלָנוּ אֹתוֹ; וַיַּצִּיחֵם אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר אֲבִיךָ
 17 צִוָּה לִפְנֵי מוֹתוֹ לֵאמֹר: כֹּה תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף
 אֲנִי שָׂא נָפֶשׁ אַחִיָּה וְהִמָּאֵחִים כִּי־
 רָעָה גַּמְלוּךָ וְעַתָּה שָׂא נָפֶשׁ לִפְשַׁע עַבְדִּי
 18 אֱלֹהֵי אֲבִיךָ וַיִּכַּד יוֹסֵף בְּדַבְרֵם אֱלֹהֵי; וַיִּלְכְּדוּ
 גַם־אָחָיו וַיִּפְלְדוּ לִפְנֵי וַיֹּאמְרוּ הֲכֵנּוּ לָהֶם
 19 לְעַבְדֵיכֶם; וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף אֶל־תִּירְאוּ
 כִּי הִתַּחַת אֱלֹהִים אֲנִי; וְאַתֶּם חֲשַׁבְתֶּם עָלַי כִּי
 רָעָה אֱלֹהִים חֲשַׁבָה לַטֶּבֶה לְמַעַן עֲשֶׂה פְּרוֹס
 21 הַזֶּה לְחַיִּיתְךָ עַם־רַב; וְעַתָּה אֶל־תִּירְאוּ
 אֲנִי אֶלְכָלְכֵם אַתֶּם וְאֶת־טַפְכֶּם וַיִּנָּחֵם
 22 אוֹתָם וַיְדַבֵּר עַל־לִבָּם; וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם
 הוּא וּבֵיתֹ אֲבִיו וַיְחִי יוֹסֵף מֵאָה וְעֶשְׂרֵת שָׁנִים;
 23 וַיִּרְאֵה יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם בְּנֵי שְׁלֹשִׁים גַּם בְּנֵי
 24 מְכִיר בֶן־מְנַשֶּׁה יָלְדוּ עַל־בְּרֵמֵי יוֹסֵף; וַיֹּאמֶר
 יוֹסֵף

ט ד 14

יוסף אל-אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד
 אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל-
 הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב:
 כה וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד
 יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמותי
 26 מזה: וימת יוסף בגמאה ועשר שנים
 ויחננו אתו וישם בארון במצרים:

חוק

סכום פסוקי דספר בראשית אלף וחמש מאות ושלושים
 וארבעה. א"ך ל"ך סימן: וחציו ועל חרכך החירה:
 ואותיות ד' אלפים ושלוש מאות וחשעים והמשה יפרשיותיו
 ו"ב זרה שמי לעלם סימן: וסחריו מ"ג ג"ם
 ברוך יהיה סימן: ופרקיו כ' יי' חננו לך קוינו סימן:
 מניין הפתוחות שלשה וארבעים והסתומות שמנת
 וארבעים. הכל תשעים ואחת פרשיות. צ"א
 אחה וכל העם אשר בגלילך סימן:

PSAL. I. א

אֲשֶׁר־יִהְיֶה אִישׁ אֲשֶׁר | לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רָשָׁעִים א
 וּבְדַרְךַּ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמִשְׁכַּב לְצִדִּים לֹא
 יָשָׁב : כִּי אִם־בְּתוֹרַת יְהוָה חִפְצוֹ וּבְתוֹרַתוֹ 2
 יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיַלָּה : וְהָיָה כַעֲץ שְׂתוּל עַל־ 3
 פְּלִי־מַיִם אֲשֶׁר פִּרְיוֹ | יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעֵלְהוּ לֹא־
 יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ : לֹא־כֵן 4
 הָרָשָׁעִים כִּי אִם־כַּפְזִיץ אֲשֶׁר־תִּדְפְּנוּ רוּחַ :
 עַל־כֵּן | לֹא־יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפַּט וְחַטָּאִים ה
 בְּעֵרַת צְדִיקִים : כִּי־יִזְרַע יְהוָה דְּרָגָה 6
 צְדִיקִים וְדְרָגָה רָשָׁעִים תֵּאבֵד :

PSAL. II. ב

לְמַה רָגַשׁוּ גוֹיִם וְלְאֻמִּים יְהַגְדוּ רִיק : יִתְיַצְּבוּ א 2
 מַלְכֵי־אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ־יַחַד עַל־יְהוָה וְעַל־
 מִשְׁיחוֹ : גִּבְתָּקָה אֶרֶץ־מוֹסְרוֹתֵימוֹ וּנְשָׁלִיכָה 3
 מִמֶּנּוּ עַבְתֵּימוֹ : יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק אֲדָנִי 4
 יִלְעַג־לְמוֹ : אִזְ יִדְבַר אֱלִימוֹ כְּאִפּוֹ וּבְחַרוֹנוֹ ה
 יִבְהַלְמוֹ : וְאֲנִי נִסְכַּתִּי מַלְכֵי עַל־צִיּוֹן ה־ר 6
 קָרָשִׁי : אֲסַפְּרָה אֶל־חֵק יְהוָה אֲמַר אֱלִי בְנֵי 7
 אֲתָה אֲנִי הַיּוֹם וְלִדְתִּיךָ : שְׂאֵל מִמֶּנִּי וְאֲתַנְּה 8
 גוֹיִם נַחֲלַתְךָ וְאַחֲזַתְךָ אִפְסֵי־אֶרֶץ : תִּרְעַם 9
 בְּשֹׁבֵט בְּרוֹל כְּכֹלֵי יוֹצֵר תִּנְפְּצֵם : וְעַתָּה מַלְכִּים י
 הִשְׁכִּילוּ הַיּוֹסְדוּ שֹׁפְטֵי אֶרֶץ : עֲבְרוּ אֶת־יְהוָה י 11
 בִּירָאָה I 5 ט ה

12 בִּירְאָה וְזִילָה בְרַעְדָּה: נִשְׁקִיב־בְּר פֶן יֵאָנְחִי
וְתֹאמְרוּ דָרָךְ כִּי יִבְעַר כַּמַּעַט אַפּוֹ אֲשֶׁר־יִכְלֹ-
חֹסֵי בּוֹ:

PsAL. III. 3

א מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אֱבִשְׁלוֹם בְּנֵי:
2 יְהוָה מִה־רַבּוֹ צָרִי רַבִּים קָמִים עָלַי:
3 רַבִּים אֹמְרִים לְנַפְשִׁי אִין יִשְׁוַעְתָּה לוֹ בְּאֱלֹהִים
4 סְלָה: וְאַתָּה יְהוָה מִגֵּן בְּעָרֵי כְבוֹדִי וּמְרוֹם
ה רֵאשִׁי: קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִהַר
6 קוֹדֶשׁוֹ סְלָה: אֲנִי שָׁכַבְתִּי וַאֲישָׁנָה חֲקִיצוֹתַי כִּי
7 יְהוָה יִסְמְכֵנִי: לֹא־אִירָא מִרְכַּבּוֹת עִם אֲשֶׁר
8 סָבִיב לְשָׁתִי עָלַי: קוֹמָה יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי
כִּי־הִכִּירְתָּ אֶרֶץ־כָּל־אֵיבֵי לְחַי לְשָׁנֵי רָשָׁעִים
9 שְׁבַרְתָּ: לִיהוָה הִישִׁיעָה עַל־עַמֶּךָ בְּרַכְתָּהּ
סְלָה:

PsAL. IV. 7

א לְמִנְצָח בְּנִגְיֹנוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד: בְּקִרְאֵי עֲנִי:
אֱלֹהֵי צַדִּיק בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי חֲנֻנִי וְשָׁמַע
3 תַּפְלִיתִי: בְּנֵי־אִישׁ עַד־מָה כְבוֹדִי לְכַלְפֹּה
4 תִּתְּאָחֲבוּן רִיק תִּבְקָשׁוּ כֹּזֵב סְלָה: וְדַעוּ כִּי־
הַפְּלֵא יְהוָה חֲסִיד לוֹ יְהוָה יִשְׁמַע בְּקִרְאֵי
ה אֱלֹהֵי: רַגְזוּ וְאֶל־הַחֲטָאוּ אִמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם
6 עַל־מִשְׁכַּבְּכֶם וְרַמּוּ סְלָה: זְכַרוּ וּבְחִי־צַדִּיק
וּכְטָחוּ

7 כִּבְּמֹחוֹ אֶל־יְהוָה : רַבִּים אָמְרִים מִי־רָאִוּוּ
 8 טוֹב נִסַּח־עֲלֵינוּ אֹר פְּנִיָּה יְהוָה : נִתְּתָהּ
 שְׂמֹחָה בְּלִבִּי מֵעַתָּה דַּגְּנָם וְתִירוֹשָׁם רַבִּי :
 9 בְּשָׁלוֹם יִחַדּוּ אֲשַׁכְּנָה וְאִישׁן כִּי־אַתָּה יְהוָה
 לְבָרֵךְ לְבִטַח תּוֹשִׁיבֵנִי :

PSAL. V. ה

2 לְמַנְצָה אֶל־הַנְּחִילוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד : אָמְרֵי א
 3 הַאֲזִינָה יְהוָה בֵּינָה הַגִּיגִי : הַקְּשִׁיבָה לְקוֹלִי
 4 שְׁוֵעֵי מַלְכִי וְאֱלֹהֵי כִּי אֱלֹהֶיךָ אֲתַפְּלֵל : יְהוָה
 5 בְּקֹר תִּשְׁמַע קוֹלִי בְּקֹר אַעֲרֹךְ־לֶךָ וְאַצְפָּה :
 6 כִּי לֹא אֱלֹה־חַפֵּץ רָשָׁעִי אַתָּה לֹא יִגְדֹּךָ רַע : ה
 7 לֹא־תִיַצְבוּ הוֹלָלִים לְנַגֵּד עֵינֶיךָ שְׂנֵאתָ כֹּל־
 8 פְּעָלֵי אֵין : תִּאֲבֹד דְּבָרֶי כֹּזֵב אִישׁ־דַּמִּים
 9 וּמְרֹמָה יִתְעַבֵּר יְהוָה : וְאֲנִי בְּרַב חַסְדֶּךָ אֲבוֹא
 10 בִּיתְךָ אֲשַׁתְּחוּה אֶל־הַיִּכַל־קֹדֶשְׁךָ בִּירְאָתְךָ :
 11 יְהוָה נַחֲנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ לְמַעַן שׁוֹרְרֵי הַיֹּשֵׁר לִפְנֵי
 12 דְרָכֶךָ : כִּי אֵין בְּפִיחֹי נְכוֹנָה קִרְבָּם הוֹחַ קִבְּרֵי
 13 פְּתוּחַ גְּרָנָם לְשׁוֹנָם יִחְלִיקוּן : הַאֲשִׁימֵם
 אֱלֹהִים יַפְּלוּ מִמַּעְצוֹתֵיהֶם בְּרַב פְּשַׁעֵיהֶם
 14 הַדִּיחֵמוּ כִּי־מָרוּ בָּךְ : וַיִּשְׁמְחוּ כֹּל־חֹסֵי בָּךְ
 15 לְעוֹלָם יִרְנְנוּ וְתִסַּךְ עֲלֵימוֹ וַיַּעֲלֶצוּ בָּךְ אֲהַבֵּי
 16 שְׁמֶךָ : כִּי־אַתָּה תְּבָרֵךְ צְדִיק יְהוָה כַּצְּנֶה רְצוֹן
 תַּעֲטֶרְנוּ :

PSAL.

PSAL. VI. ו

אֶלְמַנְצָחַ בְּנִגְיֹנוֹת עַל־הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד׃
 2 יְהוָה אֵל־בְּאִפְקַי תִּזְכֵּינִי וְאֵל־בְּחַמְחַתִּי׃
 3 תִּסְרְנִי׃ תִּנְנִי יְהוָה כִּי אִמְלֹל אֲנִי רַפְאֵנִי׃
 4 יְהוָה כִּי נִבְהַלּוּ עֲצָמוֹי׃ וּנְפֹשִׁי נִבְהַלָּה מְאֹד׃
 הוֹאֵת יְהוָה עַרְמַתִּי׃ שׁוּבָה יְהוָה חֲלֻצָה׃
 6 נְפֹשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסֹדֶךָ׃ כִּי אֵין בַּמּוֹת׃
 7 זִכְרֶךָ בְּשִׂאוֹל מִי יוֹדֶה־לֶּךָ׃ יִגְעַתִּי בְּאַנְחֹתִי׃
 אֲשַׁחֲרֶה בְּכָל־לַיְלָה מִטְּתִי בְּרַמְעֹתַי עַרְשִׁי׃
 8 אֲמַסְרֶה׃ עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַס עֵינַי עֲתָקָה בְּכָל־
 9 צוּרֹרֵי׃ סוּרוּ מִפְּנֵי כָל־פְּעֻלֵי אָוֶן כִּי־שָׁמַע׃
 י יְהוָה קוֹל בְּכִי׃ שָׁמַע יְהוָה תַּחֲנֻתֵי יְהוָה׃
 יא תִּפְלֹתַי יִקַּח׃ יִבְשׁוּ וַיִּבְהַלּוּ מְאֹד כָּל־אֲיֹבָי׃
 יב יִשְׁבוּ יִבְשׁוּ רָגַע׃

ואחה ק' 4. v.

Die Verba in hebraeum in yrbriell

Verba hebraica
perfecta   imperfecta
regulata   irregularia   defectiva   quiescentia

Verbum perfectum in hebraeo dicitur vel a V. 1. & a. vel a V. 2. & a. vel a V. 3. & a.

Verbum perfectum est in hebraeo dicitur vel a V. 1. & a. vel a V. 2. & a. vel a V. 3. & a.

Verbum imperfectum dicitur vel a V. 1. & a. vel a V. 2. & a. vel a V. 3. & a.

Verbum defectivum est in hebraeo dicitur vel a V. 1. & a. vel a V. 2. & a. vel a V. 3. & a. ^{radicalis}

Verbum quiescentis est in hebraeo dicitur vel a V. 1. & a. vel a V. 2. & a. vel a V. 3. & a.

Verbum regulare est in hebraeo dicitur vel a V. 1. & a. vel a V. 2. & a. vel a V. 3. & a.

Verbum irregulare est in hebraeo dicitur vel a V. 1. & a. vel a V. 2. & a. vel a V. 3. & a.

Maas.

TXD
T

Maas.

Maas.
Halberstadt

praet kal
 praet: poel id paul
 fut: niphah temp: niphal
 inf —
 praet: piet
 imp: —
 inf —
 fut —
 parte —
 praet hitppel
 imp —
 inf —
 fut —
 parte —
 praet pial
 inf —
 fut —
 part —
 imp: kal
 inf —
 fut —
 praet niphal
 part —
 praet. hiphil
 imp —
 inf —
 fut —
 parte —
 praet hophal
 inf —
 fut —
 part: —

M. 286
 h

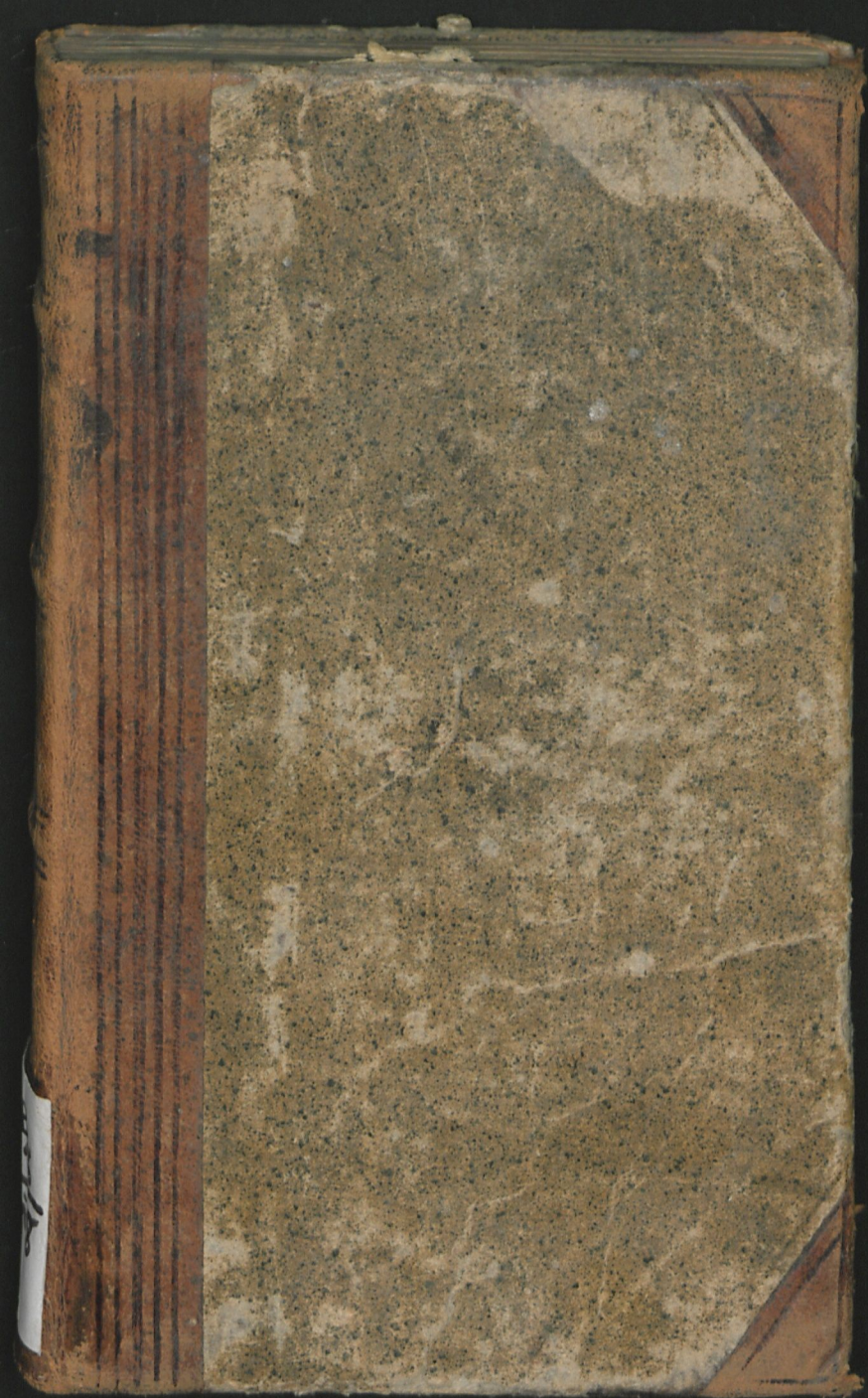
M-286

masfver calat clon

449.

Maaf
 Maaf

11

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 8
Centimetres

Farbkarte #13

B.I.G.

תולדות
ER
SEOS
AICE.
VNT
EX PRIMI.

OLARVM
VIT
VS Nau, D.
L. O. O. P. P.

NTI, ..
HARTVNG. 1774.

